

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Palenkime savo galvas. Viešpatie Jėzau, mes esame dėkingi Tau ši rytą už galimybę ateiti į Tavo Artumą, ir už šį bendravimo laiką, galėdami sėdėti čia dangiškosiose vietose Kristuje Jėzuje. Dabar, Viešpatie, mes meldžiame, kad Tu ir toliau būtum su mumis, kai mes kalbėsime apie Tave. Te mūsų širdys būna kupinos džiaugsmo, kai mes žvelgiame į Tavo Žodį ir į Tavo pažadus mums. Palaimink mūsų pastorius, mūsų partnerius, visus brolius ir seseris, kurie atvyko čia susitikti su mumis ir susirinko čia, šioje mažoje vietoje, kurią mes pašventėme kaip vietą, susitikimui su Tavimi. Ir mes meldžiame, kad tu palaimintum mus visame, ką mes šiandien darysime. Jėzaus Vardu mes prašome to. Amen.

Galite atsisėsti. (Aš gavau jūsų knygą, broli . . . ? . . .)

² Tai tarsi nedidelis palengvėjimas man, tiesiog truputį. Aš turėjau čia tarnavimus, asmeninius pokalbius; aš turėjau pravesti pokalbius arba—arba—arba imtis atsakymų į klausimus. Beveik viskas, kas atėjo ši rytą, buvo regėjimuose, ir aš tiesiog tarsi . . . Aš pasakiau Biliui, jeigu brolis Nevilas nebus labai užsiėmęs, aš pagriebsiu šią krūvelę klausimų ir atbėgsiu čia, tarsi šiek tiek atsipalaiduoti. Tai . . . mane šiek tiek slegia, tarsi . . . Tie—tie regėjimai yra . . . Tačiau žmonėms buvo suteikta pagalba; tai svarbiausia. Pagrindinis dalykas tas, kad jiems padėjome; tai—tai geroji dalis. Ir taigi, aš ketinu paimti juos šiek tiek anksčiau šią popietę, kad šiandien po pietų galėčiau pradėti ruošti savo specialiems pokalbiams.

³ Taigi, mes džiaugiamės ši rytą, galėdami pamatyti savo draugus ir . . . Taigi, tai . . . Neturėkite nieko prieš Bilį. Taigi tuomet . . . Jis turėtų pranešti žmonėms, ar aš toliau atsakinėsiu į šiuos klausimus. Aš maniau, kad galbūt man prireiks valandos ar kažkiek, kad atsakyti į klausimus. Kai kurie iš mano . . . Man patinka . . . Man nepatinka palikti; man patinka išlaikyti nepriekaištingai, be klaidų. Suprantate? Tuomet tie klausimai ir visa kita, man—man tiesiog patinka sakyti, kad aš—aš—aš tai užbaigiau. Aš turiu per daug . . . savo mintyse; dėl to nervinuosi. Ir aš nenoriu dėl nieko nervintis; vieną iš tų dienų aš—aš grįšiu namo į Šlovę.

⁴ Vienas mano senas draugas prieš porą dienų man pasakė, tarė: „Man taip atsibodo gyventi su lagaminais“.

Aš pasakiau: „Brangus broli, aš noriu jūsų kai ko paklausti. Noriu jums kai ką pasakyti. Aš pasiilgau namų. Aš ilgiuosi namų jau dvidešimt metų, bet aš neturiu namų, kur grįžti“. Teisingai. Tai tiesa. Tai siaubinga, taip sakyti. Aš galėčiau atsisėsti ir verksti, kad galėčiau kur nors grįžti namo. Aš neturiu namų,

kur galėčiau grįžti. Visur, kur tik važiuoju, aš negaliu ten išbūti daugiau nei keleto dienų; aš esu pasiruošęs važiuoti kur nors kitur. Aš tiesiog. . . buvau toks; aš—aš gimiau toks. Mano žmona mane vadina „Neramiu Vėju“. Aš tiesiog—aš tiesiog ir čia ir ten. Ir tai siaubinga padėtis, bet manau, kad aš turiu toks būti dėl savo tarnystės. Tačiau daugelis iš jūsų žavisi. . . Na, mes tiesiog gerimės, kai darome ką nors dėl Dievo, bet jūs niekada. . .

⁵ Taigi, mes tiesiog esame būrelis namiškių ši rytą. Suprantate? Bet aš—aš esu pasiilgęs namų. Noriu grįžti namo ir nežinau, kur eiti. Jūs sakote: „O kaip dėl išvykimo į Arizoną, ten yra jūsų šeima?“ Su manimi viskas gerai dvi ar tris dienas, ir aš turiu kažkur išvažiuoti. Ir aš nuvykstu ten, ir tuomet man viskas gerai ten dvi ar tris dienas, ir aš turiu važiuoti kažkur kitur. Taigi, čia tiesiog nėra namų, į kuriuos galėčiau nuvažiuoti, ir aš pasiilgstu namų.

⁶ Na, ten yra Namai. Aš—aš nuvyksiu į juos vieną dieną, bet pirmą aš turiu padėti jums. Suprantate? Štai dėl ko aš ir esu čia, kad padėčiau jums. Ir kol ateis tas laikas, kol aš daugiau nebegalėsiu jums padėti, tuomet aš—aš noriu keliauti Namu. Tada aš tikrai norėsiu grįžti Namu. Bet ten kažkur yra Vieta, kuri man taip patiks, jog aš nenorėsiu grįžti.

⁷ Aš išvyksiu iš Džefersonvilio; išvažiuosiu kelioms savaitėms; ir aš vėl noriu grįžti. Aš išvykstu į Arizoną; manau, kad tai nuostabu; aš noriu vėl grįžti. Išvažiuoju kur nors kitur; aš noriu vėl grįžti. Ir aš atvykstu čia, važiuoju ten, ir aš. . . tuomet aš galvoju, kad noriu grįžti čia. Aš atvykstu čia; pabūnu čia kelias dienas, ir pamatau jus visus; aš noriu vykti kažkur kitur. Suprantate, aš turiu savo vaikų, išsibarsčiusių po visą pasaulį, ir aš—aš. . . tuos, kuriuos aš pagimdžiau Kristui. Ir aš. . . Todėl aš neturiu namų. Aš noriu vieną iš tų dienų surinkti juos visus kartu, suprantate, Tėvas surinks, ir tada mes—mes turėsime Namus, kur mums nebereikės keliauti. Suprantate? Pavargstame nuo kelionių ir neturime kur apsistoti.

⁸ Ir aš patarčiau kiekvienam, niekada nebūkite tu, kuris negali išbūti vienoje vietoje (suprantate?) nebent tai būtų koks nors tarnavimas, kuris kviečia jus, kadangi. . . Aš—aš tiesiog atiduočiau viską ši rytą, kad galėčiau turėti vietą čia, žemėje, kur galėčiau nuvykti ir pasakyti: „Tai yra namai!“ Aš—aš. . . Jei aš turėčiau tai, aš atiduočiau milijoną dolerių. Jeigu turėčiau vietą, kur aš galėčiau pasakyti: „Vaikine, aš taip myliu šią vietą; aš daugiau nenoriu jos palikti“, aš—aš atiduočiau viską. Bet aš—aš negaliu jos rasti.

⁹ Esu kažkuo panašaus, kaip buvo Abrahamas; aš ieškau Miesto. Suprantate? Aš negaliu jo rasti, bet žinau, kad jis yra. Bet aš tikrai negaliu prisitaikyti prie kokios nors konkrečios vietos šioje žemėje. Ji tiesiog neatrodo kaip. . . Puikūs žmonės, puikios vietos ir jūs atvažiuojate čia - per daug drėgna; nuvažiuojate

ten - per sausa; nuvažiuojate ten aukščiau - per šalta; važiuojate ten žemiau - per karšta. Suprantate? Ir jūs. . . Nėra vietos; tai tiesiog ne Namai. Nenoriu gaišti laiko, verkdamas jums ant peties, bet aš. . .

Na, mes esame dėkingi Viešpačiui. Amen! Būkite dėkingi už viską. Aš esu toks, nes esu toks. Dievas sukūrė mane tokį, koks aš esu. Ir aš negaliu būti niekuo kitu, tik tuo, kuo Jis mane sukūrė, melancholikas ir panašūs dalykais. Jie man sako, kad aš tiesiog turiu būti toks, kad būčiau ta pagalba, dėl kurios Jis mane čia ir atsiuntė. Ir aš noriu būti tokiu žmogumi. Jeigu tokiu aš turėjau būti, toks aš ir noriu būti. Kokia bebūtų Dievo Karalystės valia, ar Dievo valia, toks aš ir noriu būti.

¹⁰ Dabar, dar kartą pasimelskime. Viešpatie Jėzau, šie klausimai guli čia prieš mus, Tėve. Aš negaliu į juos atsakyti, Viešpatie. Aš—aš esu ribotas, kad galėčiau atsakyti į šiuos klausimus, bet žinau, kad Tau esi visa apimantis, nes tai yra žmonių širdyse. Panaudok mane, Viešpatie, kad sumažinti jų spaudimą, ar padarysi tai, Tėve? Jėzaus Kristaus Vardu aš prašau to. Amen.

Taigi, mes pradėsime nuo. . . Aš manau, kad jie to neįrašinėja, taigi, tai tik. . . Manau, kad viskas tvarkoje.

¹¹ Dabar, vienas dalykas, kuris. . . Priežastis, dėl kurios aš nerimauju dėl klausimų, visada yra vienas apsukrus. . . greičiau, aštrus dalykas, kuris mane visada trikdo: tai atsakymas į klausimą apie santuoką ir skyrybas. O, tai bent, telefono skambučiai, laiškai, ir vienas brolis susisupo į antklodę ir sėdėjo mano verandoje nuo dvyliktos valandos iki kitos dienos ryto. Tarnautojai skambina iš visur, susituokę du ar tris kartus, ir visa kita. Tarnautojai. . . Aš noriu paprašyti jūsų vieno dalyko. Aš žinau, keletą jų vis dar turiu čia. Aš jų dar neperžiūrėjau, bet keletas iš jų vis dar yra čia.

¹² Tiesiog prisiminkite tai! Jūs žmonės, kurie esate susituokę ir išsiskyre, ir vėl susituokę, pažadėkite man vieną dalyką. Suprantate? Jūs pasitikite manimi. (Aš—aš spėju, kad tai nėra įrašoma. Aš ne. . .) Jūs—jūs—jūs turite. . . Jūs tikite manimi kaip Dievo siūstu pranašu, jūsų tarnu, tada priimkite mano žodį ir apie tai, ar priimsite? Eikite ir gyvenkite toliau taip, kaip gyvenate. Nebandykite daryti nieko panašaus, bet gyvenkite, tiesiog eikite pirmyn, tiesiog gyvenkite laimingai. Jūs turite. . . Jūs esate išgelbėti. Jeigu jūs esate krikščionys, jūs eikite toliau gyvenkite dėl Kristaus; Jis turėjo priežastį, kad išgelbėti jus.

¹³ Taigi, kai aš sugrįšiu, Viešpačiui leidus, aš paaiškinsiu jums tai pagal Bibliją. Suprantate? Ir nenusiminkite. Daugelis vyrų kalbėjo man, sakė: „Na, aš myliu savo žmoną, bet aš. . . Aš tiesiog turėsiu ją palikti; aš—aš nenoriu praleisti Paėmimo“. Nedarykite to! Pasilikite taip, kaip esate, kol vėl išgirsite iš manęs (suprantate?) šia tema. Tada, kai aš. . . Aš negaliu

paaikinti to per dešimt ar penkiolika minučių; prireiks šiek tiek laiko, kad visa tai paaikinti, nes tai turi būti pagal Raštą. Tai turi būti TAIP SAKO VIESPATS. Jei taip nėra, tuomet tai nėra teisinga.

¹⁴ Aš žinau tuos klausimus, kur Jėzus pasakė čia: „Jeigu vyras atleidžia savo žmoną ne dėl paleistuvavimo, ir veda kitą, verčia ją svetimauti, ir kas išsiskyrusiąją veda – svetimauja“: Šie dalykai, Jis turėjo priežastį, kad tai pasakyti. Jis buvo Dievas; tai yra Jo Žodis.

¹⁵ Taigi, grįžkime į pradžią ir išsiaiškinkime, ką visa tai reiškia, suprantate, tuomet mes tai iškelsime. Bet kol mes tai padarysime, tiesiog tęskite taip, kaip jūs esate dabar, tiesiog kaip jūs visada darėte, jeigu jūs esate krikščionys. Jeigu jūs esate krikščionių pora ir jūs susituokę, ir turite vaikų, ir panašiai, kokie nors maži saitai, kurie jus riša, nepalikite dabar savo žmonos ar savo vyro. Nedarykite to. Suprantate? Palaukite, kol vėl išgirsite mane kalbant šia tema. Ar pažadėsite man, kad tai padarysite? Pakelkite savo ranką! Taigi, jūs prisipažinote man, kad tikite manimi. Taigi, jūs—jūs iki šiol tikėjote manimi; dabar, patikėkite manimi dar šiek tiek šia tema.

Dabar—taigi, pažiūrėkime, aš čia ši rytą turiu keletą tikrai gerų, keletą . . .

325. Ar visi, kurie įeina į Nuotaką, turi gyventi penkiolikos šimtų mylių atstumu nuo bažnyčios (manau, kad aš jau turėjau apie tai praėjusį sekmadienį. Aš tiesiog turėsiu juos paimti ir naudoti pagal galimybes.) — **penkiolika šimtų mylių nuo bažnyčios, kaip tai skamba antroje garsajuostėje „Būsimieji Nuotakos Namai“? Aš visada maniau, kad Nuotaka per Paėmimą ateis iš visų pasaulio kraštų. Ar aš klystu?**

¹⁶ Ne, mano brangus drauge, jūs neklystate, jūs esate teisus. Taigi, jeigu aš pasakiau kažką garsajuostėje, kas paskatino jus patikėti . . .

Taigi, aš ne . . . Visa tai dabar yra nauja man, aš niekada nepažvelgiau į—į šiuos čia. Jūs suprantate? Tai nauja krūvelė, kurią aš gavau aną sekmadienį, ir įdėjau juos atgal į šį voka, ir padėjau atgal ten.

¹⁷ Taigi, šiame . . . Ne, Nuotaka neturi būti kokioje nors konkrečioje vietoje. Daugelis iš jų bus žemės dulkėse. Jos bus visoje žemėje; jie bus sušalę sniege šiaurėje, ir—ir tropinių džiunglių dulkėse, ir—ir visame pasaulyje. Bet kai nuskambės Dievo Trimitas, prisikels mirusieji Kristuje, pabus ir išeis iš žemės dulkių, nesvarbu, kur jie bebūtų. Ir taigi, prisikėlimas bus visuotinis. Suprantate? Visur, kiekvienas ant žemės rutulio esantis kūrinys, kuris yra Kristuje, išeis su Juo, kai Jis ateis (suprantate?), nesvarbu, kur jūs randatės.

¹⁸ Tik pagalvokite apie areną pirmųjų kankinių dienomis, kai tie krikščionys buvo įmesti į liūtų narvą, ir tie liūtai sudraskydavo krikščionis ir suėsdavo jų kūnus. Suprantate? Taigi, jie buvo išmėtyti, jų kūnai buvo liūto atliekose, išmėtyti po visą žemės paviršių. Nesvarbu, kur tai būtų, jūs negalite. . . . Suprantate, jūs esate sudaryti iš medžiagos, kuri yra nematoma materija, ir Dievas sugražins tą medžiagą atgal. Suprantate?

¹⁹ Taigi, pavyzdžiui, jūs paimekite laštelę. Jūs išskaidote ją iš laštelės, ir tada ji pereina iš laštelės į laštelę, ir į atomą, ir į molekulę, ir taip toliau štai taip; ir galiausiai ji užsibaigia nematomoje medžiagoje. Iš fizinio, kažko, ką jūs galite paliesti rankomis, pereina į dujas; iš dujų į rūgštis,—iš rūgščių į dujas, ir dujas, ir taip toliau, kol galiausiai viskas baigiasi vienu mažu dalykėliu, ir tai yra dvasia. Ir ši dvasia, kuri yra užvaldžiusi tas dujas. . . Galbūt tai nebus tos pačios dujos, bet broožai, kas jūs esate, vėl bus lygiai tokie patys. Suprantate? Dvasia kontroliavo tai.

²⁰ Ir dabar, kitais žodžiais, kai jūs tampate jaunu vyru ar jauna moterimi, ir panašiai, Dievas padaro jūsų nuotrauką. . . Taigi, nesvarbu, koks susenęs ir susiraukšlėjęs, ant kiek deformuotas, koks jis bebūtų, jis visiškai užbaigs savo veiklą. Ir tas kūnas gali būti sunaikintas, subjaurotas, sudegintas, suėstas liūtų, kad ir kas tai būtų, bet jis buvo sudarytas iš dujų, iš šešiolikos žemės elementų. Tai buvo kalcis, potašas, nafta, kosminė šviesa ir taip toliau, visa tai susijungia kartu, sudarydami kūną. Taigi, nesvarbu, kad. . . Visa žemė yra užpildyta tuo.

²¹ Bet taigi, šis paveikslas yra pagrindinis dalykas. Tuomet prisikėlimo metu tos dujos ir rūgštys, ir visa kita, sugrįžta tiesiai atgal į vietą ir vėl sukurs šį paveikslą. Taigi, ši nuotrauka nebuvo padaryta, kai jūs buvote jūsų geriausiame amžiuje, šešiolikos ar aštuoniolikos ar dvidešimties. Kada ji buvo padaryta? Dar prieš pasaulio sukūrimą ji buvo įdėta į didžiąją Dievo bylą. Ir tada, vienintelis dalykas, kurį jis atliko, buvo tai, kai jis pasirodė čia, kad jūs padarytumėte savo pasirinkimą. Suprantate? Tuomet jūs tampate Dievo tarnu. Jam iš anksto tai žinant, padaro Jį Atpirkėju, kaip mes praėjome apie tai.

²² Tada, tas paveikslas yra visiškai. . . Tai yra negatyvas. Negatyvi gyvenimo dalis - kur jūs gyvenate dabar. Ir kas tai bebūtų, jeigu yra negatyvas, turi būti pozityvas, prieš tai, kai gali būti negatyvas. Todėl, jeigu tai yra negatyvas, kažkur turi būti pozityvas. Ir tai nėra tikrasis dalykas; tai tik šešėlis tikrojo dalyko, kuris turi ateiti. Dabar jūs supratote tai?

²³ Taigi, man nerūpi, ką jie su jumis padarys; jie negali sunaikinti to profilio, to paveikslo, esančio didžiojoje Dievo galerijoje ten, viršuje. Jie negali jo sunaikinti, jis yra Danguje. Jūs galite jį sudeginti, sušerti liūtams, daryti, ką tik norite; jis vėl pasirodys, tiesiog taip pat užtikrintai kaip du kart du yra keturi.

Taip pat užtikrintai, kaip Dievas tai ištarė - tai pasirodys. Taigi, nesvarbu, kur jūs esate. . .

24 Taigi, jeigu aš. . . Aš manau, jeigu jūs paleisite garsajuostę. . . (Aš nežinau, kas jį parašė; neparašyta jokio vardo, tik mažas popieriaus lapelis, iš nedidelės užrašų knygutės, užrašytas mėlynu rašalu. Atrodo, tarsi būtų išplėstas iš mažo—mažo sąsiuvinio). Bet atminkite, kad šiame klausime dabar, garsajuostėje, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, aš pasakiau tai, kažką apie tai (dabar galbūt ne žodis į žodį, jeigu jūs patikrinsite šią garsajuostę su kita): Aš pasakiau: „Pavyzdžiui, mes esame čia ši rytą. Šis Miestas, kurį mes trokštame pamatyti, bus apie penkiolikos šimtų kvadratinių mylių“. Aš pasakiau: „Tai siektų nuo Maino iki Floridos, ir nuo Rytinės pakrantės aštuonis šimtus mylių į vakarus nuo Misisipės upės, penkiolika šimtų kvadratinių mylių“. Aš pasakiau: „Pagalvokite apie tai, tiesiai čia ši rytą, šie žmonės sėdi tiesiai čia, kurie—kurie iš tikrųjų atvyko iš labai toli, penkiolikos šimtų kvadratinių mylių, sėdi čia“. Taigi, aš nežinau, kur žemėje stovės Šventykla, bet aš turiu idėją, kad Šventykla stovės maždaug ten, kur dabar yra Palestina. Tikriausiai tiesiai ten bus kalno viršūnė. Pasiėks ją. Žinoma, tada daugiau nebebus jūros. Suprantate, šis pasaulis yra dvidešimt penkių tūkstančių mylių, aplink jį, bet penkiolika šimtų mylių palyginus nėra labai daug. Bet šis didingas Miestas stovės ant šio penkiolikos šimtų kvadratinių mylių kalno.

25 Taigi, priežastis, kodėl aš tikiu, tai dėl pranašysčių ir dalykų, susijusių su Siono kalnu Jeruzalėje ir tais miestais. Ir tai, kur pranašas Abrahamas ieškojo to Miesto, kurio Statytojas ir Kūrėjas buvo Dievas. Jis ieškojo to Miesto toje šalyje. Aš tikiu, kad jis bus ten, kur yra ta šalis.

26 Ta šalis, jūs vargiai galite rasti ją žemėlapyje. Tai mažytis taškelis. Ir pažvelkite į šalis kaip Rusija, ir Jungtinės Valstijos, Pietų Amerika, ir visos tos vietos ten. . . Kodėl Dievas taip uoliai rūpinosi ta vieta (suprantate?), ta vienintele vieta? Štai klausimas. Aš negaliu to įrodyti, bet man tiesiog taip atrodo. Bet kad ir kur tai būtų, mes einame tuo keliu, taigi šlovė Viešpačiui už tai.

27 Taigi, jeigu jums susidarė įspūdis, kad aš—kad aš pasakiau, jog tai bus. . . apie penkiolikos šimtų mylių nuo bažnyčios, tai buvo klaidingas įspūdis (jūs suprantate?), kadangi taip nebus. Ši palapinė turi. . . Tai tik mažytė vietelė, kuri bus sunaikinta. Ir—ir pasaulis bus sudegintas, ir visa tai bus panaikinta. Ir ši Indiana, ir Jungtinės Valstijos, ir visa kita tiesiog ištirps ir tiesiog pavirs ne kuo kitu kaip tik lava. Suprantate? Visos nuodėmės, visos ligos, visi mikrobai ir visa kita bus sunaikinta. „Ir aš pirmą kartą pamačiau Naują Dangų ir Naują Žemę. . .“

28 Pagalvokite! Dievas šešis tūkstančius metų statė šį pasaulį, surinkdamas jį, suformuodamas jį. Kaip Jis tai padarė? Biblijoje

pasakyta: „Jis sukūrė jį iš to, kas neregima“; štai taip, Jis sukūrė žemę. Dabar atkreipkite dėmesį; tai nuostabu. Pats Kūrėjas, kuris sukūrė žemę tam tikram tikslui (šėtonas ją išniekino), Jis nužengė, kad atpirktų tai, kas buvo čia likę. Ir Jis nuėjo kažkur kitur ir Jis vis dar užsiima kūryba.

²⁹ Taigi, Jam prireikė šešių tūkstančių metų, kad sukurtų žemę, ir dabar Jam prireiks dviejų dienų, kad sukurtų Miestą, kuris nužengs ant žemės. Jis. . . „Mano Tėvo Namuose daug buveinių: jeigu taip nebūtų, Aš būčiau jums pasakęs. Aš eisiu paruošti jums vietas (pastatysiu Miestą iš skaidraus aukso, gatves iš aukso)“. Kokia nuostabi vieta.

Iš kur Jis tai gaus? Ar yra kokių nors medžiagų kitose žemėse, ar mėnuliuose, ar žvaigždėse, ar kitur? Jam nereikia jų turėti, Jis yra Kūrėjas. Jis nuėjo statyti Miesto. Amen! Man to užtenka, o jums? Tai gerai. Nes jeigu Jis pastatė šį, ir aš juo džiaugiuosi, kas bus, kai Jis pastatys tą naują? O, tai bent, koks nuostabus dalykas. Ir aš taip džiaugiuosi, kad mes keliaujame į tą miestą. Gerai.

326. Broli Branhamai, aš myliu Viešpatį, bet pastaruosius metus aš—aš susidūriau su problema. Atrodo, kartais aš beveik kraustausi iš proto. Kas tai yra? Prašau, melskitės už mane ir mano vyrą.

³⁰ Na, jeigu čia nėra. . . Jei šis asmuo būtų dalyvavęs asmeniniame pokalbyje, kaip jūs, žmonės, kurie buvote ten šį rytą, tai būtų išaiškinta, kas tai yra, kad ir kas tai būtų. Suprantate? Viešpats apreikštų, kas tai yra. Bet dabar, aš nežinau, kas jūs esate, ir jūs nesėdite čia; tiesiog pasakyta: „Sesuo Kristuje“.

³¹ Taigi, dabar, jei tai. . . jei yra kažkas, ką jūs padarėte, kas neteisinga, kas jūs vargina, tuomet patikrinkite tai su Biblija ir pažiūrėkite, ką jūs turite daryti. Bet jeigu jūs nieko nepadarėte ir niekas jūsų nesmerkia, tai tikriausia jūsų nervai. Suprantate? Tai gali būti daugelis dalykų, kas nutiko: galbūt kokia nors problema jūsų gyvenime. Galbūt moteris čia gali būti menopauzės laikotarpyje. Tai, kuomet jai viskas yra negerai, ir nieko su ja nėra blogo, tačiau viskas jai negerai. Ir ji neapsimetinėja, ji tikrai taip jaučiasi; tai taip tikra. Ir panašiai yra su bet kuriuo nervingu žmogumi. Ir niekada neprieštaraukite.

³² Ir jūs, vyrai savo žmonoms, kai jos atsiduria tame gyvenimo laikotarpyje, jeigu jūs kada. . . jeigu ji kada nors buvo jūsų mylimoji, būtent tuomet leiskite jai taip jaustis, nes jai reikia jūsų. Jai tikrai reikia jūsų pagalbos; jai reikia, kad kas nors jai padėtų ir suprastų ją. Pasikalbėkite su ja, paimkite ją ant rankų, tarsi—tarsi—tarsi ji būtų jūsų mylimoji, ir ji turi būti. Ir—ir supraskite ją, nes ji išgyvena laikotarpį, kai keičiasi visas jos organizmas, ir tuo metu jūs turite būti jai geras.

³³ Aš manau, štai kodėl ponas Rockefeller padarė lemtingą klaidą. Jis buvo tautos mylimas, tikriausiai būtų buvęs sekantis mūsų prezidentas. Bet kai jo žmonai prasidėjo menopauzė, įėjo į menopauzės laikotarpį, jis paliko ją ir vedė savo sekretorę, jūs matote, kas atsitiko? Tai rodo, kad dar yra tikrai gerai maistančių amerikiečių.

Taigi, man patinka ponas Goldvater, aš manau, ar—ar ponas Rockefeller, jis yra . . . Man taip pat patinka ponas Goldvater; man patinka visi. Bet aš—aš nenorėjau. . . Kai kurie iš jūsų—kai kurie mano broliai respublikonai, sėdi ten, girdi mane tai sakant, aš. . .

³⁴ Atkreipkite dėmesį, bet aš nesu politikas, aš—aš noriu būti krikščionis. Suprantate? Ir tai ne vieta politikai. Suprantate? Visa tai vis tiek praeina tokiu būdu, bet tai, apie ką mes kalbame - yra Amžina. Demokratas ar respublikonas. . . O, tai tokia maišatis; tai niekada negali būti atpirkta. Tai baigta, taigi nesiginčykite dėl to. Ką reikia daryti - tai gyventi dėl šios Karalystės. „Nes čia mes neturime pasiliekančio miesto, bet mes ieškome Ateinančiojo“. Amen! Teisingai. Taip, pone!

³⁵ Taigi politikai yra vienoje tvoros pusėje, o aš - kitoje. Aš paskiau: „Aš—aš kartą balsavau; tai buvo už Kristų; aš tikrai laimėsiu“. Teisingai. Suprantate? Jūsų laukia balsavimas. Suprantate? Dievas balsavo už jus, o šėtonas balsavo prieš jus. Taigi, kuriai pusei jūs atiduodate savo balsą, toje pusėje jūs ir atsidursite.

³⁶ Taigi dabar, aš tikiu, kad šis asmuo yra tiesiog. . . Aš manyčiau, kad jis yra tiesiog nervingas. Jei nėra nieko, kas jus smerktų, eikite toliau ir tiesiog sakykite: „Eik šalin nuo manęs, šėtone!“ Tiesiog judėkite toliau. Imkitės iniciatyvos ir gyvenkite dėl Dievo.

327. Dabar. Ar iš viso yra kokia nors sąlyga, kur galima vėl susituokti po skyrybų, pagal (Taigi, aš pažiūrėsiu, ar tai. . . Manau, kad šiuo klausimu yra du ar trys klausimai.)—pagal Raštą? Jeigu aš ne—jeigu aš jau nesu susituokęs ankst-. . . iš ankstesnių laikų, tai. . . ar yra koks nors pagrindas dėl skyrybų, leidžiantis jums susituokti iš naujo? Aš—aš (n-u-s-. . .). . . nusipirksiu garsajuostę (Taip!) kad gaučiau šį atsakymą. Labai jums ačiū. Aš lauksiu sekmadienio.

³⁷ Na taigi, aš jau tai pasakiau, suprantate. Ne—ne. . . Aš—aš. . . Leiskite man tiesiog tai palikti tai (suprantate?) kol mes prieisime iki vietos, kur dabar. . . kur mes. . . visa tai bus sutvarkyta. Ir dabar, jūs tiesiog prisiminkite, tai, Dievui panorėjus, iš karto, kai tik aš vėl sugrįšiu. Sekantį kartą, kai aš atvyksiu, Viešpačiui leidus, pamokslausiu ta tema. Suprantate? O dabar. . . Ir tuomet, mes vis tiek tai įrašysime. Ir jeigu—jeigu

tai bus skaudu, tai skaudės; jei tai išaiškins, tai išaiškins. Bet jūs tiesiog būkite drąsus. Suprantate?

328. Brangus broli Branhamai, ar įmanoma, kad žmogus gautų Šventosios Dvasios krikštą ir neturėtų po to sekančių ženklų, bent—bent jau ne iki . . . tam tikro būsimo laiko ir sąlygų, kurias nustatys Dvasia?

³⁸ Taigi, tai gali skambėti kaip supainiotas klausimas, bet tai geras klausimas, labai geras. Suprantate? Dabar, čia man suteikia nedidelę galimybę, aš randu, jog tai veikia mano—mano šeimoje, čia dabar (suprantate?), aš turiu omenyje jus, mano šeima, ir šeima pasaulyje, kur mes . . . kur keliauja mūsų garsajuostės.

³⁹ Taigi, didelė mano susirinkimo dalis yra sudaryta iš sekmininkų, ir kadangi sekmininkai yra vėliausioji žinia, kurią mes turime tarp denominacijų. Ir man, aš tikrai su jais sutinku labiau nei su bet kuria kita denominacine bažnyčia. Ir mane traukia prie sekmininkų, nes tai yra . . . vėliausioji žinia. Ir visus savo naujatikius, kuriuos aš atvedžiau pas Kristų, aš stengiuosi juos nukreipti į Sekmininkų bažnyčią. Bet aš smerkiu juos visais man žinomais būdais, kad jie būdami denominacija, yra neteisūs pagal Raštą ir nenori vaikščioti Šviesoje, kai jiems yra pateikta Šviesa. Bet vis dėlto, jeigu man šiandien reiktų rinktis kokią nors bažnyčią pasaulyje, aš rinkčiausi sekmininkus, kai kalbama apie denominaciją. Bet kai kalbama apie asmenis, vyrus ir moteris, yra tikrų krikščionių visose denominacijose: Metodistų, Baptistų, Presbiterionų, Liuteronų ir taip toliau. Bet aš kalbu apie sistemas, kuriose yra šie žmonės, ne apie atskirus asmenis, bet apie sistemą, į kurią šie žmonės buvo įtraukti savo denominacijoje. Jie dabar tai aiškiai supranta (matote?), kad aš— aš manau, jog žmonės . . . Jeigu jie yra Romos Katalikai, Jehovos Liudytojai, Ortodoksai Žydai, kas jie bebūtų, man tai nesvarbu; bet jie yra asmenys, dėl kurių išgelbėjimo mirė Kristus.

⁴⁰ Ir dabar aš . . . Ir sutikdami su jų sistemomis, kuriose jie yra . . . Aš manau, kad pas baptistus tiek pat krikščionių kaip ir pas metodistus presbiterionus, ar dar kur nors. Jie yra krikščionys, tikri krikščionys. Ir tiesiai pačioje Romos Katalikų bažnyčioje, ten yra tikrų žmonių, tikrų vyrų ir moterų, kurie myli Viešpatį. Ir jie prisijungia prie tos bažnyčios ne tam, kad klystų, jie prisijungia tam, kad būtų teisūs. Bet tai sistema, esanti ten, kuri nukreipia jų protą klaidingu keliu. Ir jei kada nors ateis laikas, kad aš sukursiu denominaciją - aš apgavau jus ir įtraukiau jus į sistemą; tebūnie tai toli nuo manęs. Ir te Dievas išlaiko mane sveiko proto, kad nukreipčiau jus į Jėzų Kristų, Žodį. Pasilikite su Tuo. Suprantate?

⁴¹ Bet dabar, šis asmuo čia užduoda klausimą apie galimybę gauti Šventosios Dvasios krikštą be jį lydinių ženklų. Taigi, tai būtų . . . Jeigu jūs esate gimę iš naujo, jūs esate . . . Jeigu pirma

jūs gimėte žmogumi ir normaliu žmogumi. . . Taigi, aš atsakysiu į šitą tikrai vaikiškai. Bet jeigu jūs gimėte normaliu žmogumi, jūs iš tikrųjų darysite dalykus, kuriuos darytų normalus žmogus. Ar ne taip?

⁴² Kai jūs gimsite žmogumi, jums būdingi prigimtiniai žmogaus bruožai. Jūs negyvensite medyje ir nebandysite skraidyti su savo sparnais kaip paukštis, ar—ar—ar kažką panašaus. Tai ne—tai nebūtų normalus žmogus, nebūtų normalūs žmogaus veiksmai. Normalūs žmogaus veiksmai būtų dirbti, turėti. . . vesti, turėti šeimą ir daryti šiuos dalykus. Tai natūralūs, normalūs žmogaus veiksmai, nes jūs tokiu gimstate. Tuomet, kai jūs gimstate kaip krikščionimis, jūs gimstate iš Dievo Dvasios, jūs natūraliai perimate Kristaus savybes. Jūs suprantate?

⁴³ Taigi, jeigu mes paimtume čia šį rytą, šiame susirinkime, kur jūs, žmonės, sėdite čia ir diena iš dienos ir taip toliau klausytumėmės mokymo, jūs pamatytumėte, kad jūs skiriamės vienas nuo kito, nes jūs—jūs esate skirtingi. Jūsų—jūsų prigimtis skirtinga; jūsų—jūsų apetitas skiriasi; jūs—jūs valgote skirtingai; bet jūs visi valgote maistą. Bet dabar, tiesiog. . . Vienas individas nėra toks pat, kaip ir kitas, jūs skiriamės vienas nuo kito. Krikščionys daro tą patį. Jūs negalite sakyti: „Dabar visi. . .“ Ar visi kalba kalbomis, ar visi pranašauja, ar visi. . . ? Suprantate?

⁴⁴ Jūs turite stebėti tuos dalykus, nes krikščionis perima krikščionio įpročius; ir jie gyvena kaip krikščionys. Jėzus pasakė: „Šitie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Atkreipkite dėmesį: „Mano Vardu jie išvarinės demonus; jie ims gyvates ar. . . išgers mirtinių dalykų; ir jie kalbės naujomis kalbomis“. Ir—ir tie dalykai iš tikrųjų tiesiog lydės krikščionis.

⁴⁵ Taigi, asmuo turi čia labai gerą dalyką: „. . . ar mums laukti, kol ateis laikas, ar Šventosios Dvasios paskirtų sąlygų?“ Man tai patinka. Suprantate? Taigi, jūs supratote mintį? Kai tai yra paskirta Šventosios Dvasios! Dievas paskiria dalykus.

Ir štai, aš manau, jeigu sekmininkai pasistengtų (kurie klausosi šios garsajuostės), jūs suprasite mane, jei suprasite dabar, kodėl aš nesutinku su jumis, atkakliai besilaikančiais tos idėjos, kad jie visi turi kalbėti kalbomis. Aš—aš nematau, kad tai teisinga, nes tai. . . Man patinka vyšnių pyragas, bet nėra reikalo, ir aš esu žmogus, bet nėra reikalo, kad bandyčiau jums sakyti: „Jeigu jūs nevalgote šio vyšnių pyrago - jūs ne žmogus“. Suprantate? Bet valgyti vyšnių pyragą, tai yra tik vienas iš žmogaus įpročių. Suprantate? Jūs galite su manimi dėl to nesutikti, bet—bet tai—tai tiesa. Taigi, vienas valgys štai šita, o kitas - ką nors kita.

⁴⁶ Taigi, Šventoji Dvasia paskiria šias tarnystes, bet kai jūs bandote priversti save. . . Jeigu aš pasakyčiau, kad jūs turite suvalgyti vyšnių pyragą, kas jeigu nuo vyšnių pyrago jus supykintu? Ir taigi, jūs vengtumėte ir bandytumėte valgyti

vyšnių pyragą, ir vemtumėte, ir...?..Suprantate? Jūs—jūs—jūs žalojate pats save, ir būtent taip jūs elgiatės, kai bandote priversti save daryti kažką, kas priešinga Dvasiai. Jis yra paskyręs tam tikrą dalyką jūsų gyvenime. Ar jūs tai suprantate? Suprantate?

⁴⁷ Ir jūs, kai jūs esate pripildytas Dvasios, čia yra vienas iš geriausių man žinomų ženklų: jūs taip įsimylėję Kristų ir tikite, kad kiekvienas Jo Žodis yra Tiesa. Suprantate? Tai yra įrodymas, kad jūs turite Šventąją Dvasią. Ir jūsų gyvenimas pilnas džiaugsmo, ir—ir, o tai bent, viskas kitaip (suprantate?) nei tai buvo anksčiau. Tai yra Šventoji Dvasia.

⁴⁸ Taigi, šios dovanos yra Šventijoje Dvasioje. Dabar, jeigu šis susirinkimas ši rytą, ši...tiesiog puiki jauki bažnyčia, pilna... (Pripildyti kambariai, žinoma, yra užpildyti.) Bet... Tiesiog... (Nepaskelbėme, kad mes ruošiamės atsakyti į šiuos klausimus, bet šie žmonės tiesiog atėjo.) Atkreipkite dėmesį, jeigu kiekvienas čia esantis žmogus būtų visiškoje harmonijoje su Šventąja Dvasia, kiekvienas iš jūsų būtų pripildytas Šventosios Dvasios ir būtų harmonijoje su Šventąja Dvasia, šie ženklai, jų tiesiog daugėtų tarp jūsų, visą laiką (suprantate?); tai tiesiog nuolat vykту. Bet ten, kur yra sumaištis, kur yra skirtumai ir kur mes nusistatę, Šventoji Dvasia negali judėti. Jūs matote? Ji negali veikti per žmones. Suprantate?

⁴⁹ Ir štai, jeigu aš pasakyčiau: „Dabar, kiekvienas iš jūsų, ar jūs kalbėjote kalbomis?“

- Taip.

- Na, jūs Ją turite. Ar jūs kalbėjote kalbomis?

- Ne.

⁵⁰ - Jūs Jos neturite. Taigi, aš tapsiu teisėju. Dievas yra šių dalykų Teisėjas.

⁵¹ Bet žiūrėkite, Jėzus pasakė: „Šie ženklai lydės juos“. Suprantate? Grupės, kurios tiki, visa Šventosios Dvasios prigimtis liejasi per juos, ir visi jie visi pilni meilės, ir džiaugsmo, ir—ir tiesiog puikus būrelis tikrų dievobaimingų žmonių, Suprantate, tai Šventoji Dvasia. Ir tuomet ten jie kalba kalbomis, esant progai, kai atsiranda kalbos (na), arba esant būtinumui, jie kalba kalbomis. Ir jeigu ten yra yra pranašystė - ji kalba. Ir, o, tai tiesiog kiekvieną kartą visiškai tobulai.

⁵² Paklauskite tų penkiolikos ar dvidešimties žmonių, kurie ši rytą turėjo asmeninį pokalbį, ar buvo praleistas nors vienas žodis, bet kuriuo atžvilgiu ar bet koku būdu, ir visiškai nepažįstami žmonės. Kas...Šventoji Dvasia prasiskverbia į pačią gilumą ten ir paima tuos dalykus, ir iškelia juos į paviršių, ir pasako tai jiems. Suprantate, suprantate? Tame nėra jokių klaidų. Pasako jiems tiksliai, kas buvo *tai* ir kas buvo *tai*, ir kas yra *tai*, ir kas yra *tai*, ką reikia padaryti, ir panašius dalykus, ir

ka jie padarė, ir ka jie turėtų padaryti. Suprantate? Tai tiesiog. . . Sudėlioja viską į vietas. Dabar jie turi veikti pagal tai.

⁵³ Aną vakarą aš kalbėjausi su viena pora, ir buvau namuose, kur mes turėjome susirinkimą ar tiesiog—sėdėjome prie stalo ir kalbėjomės. Ir staiga Šventoji Dvasia nužengė tarp mūsų, ir aš kažkam iš ten esančių pasakiau: „Aš mačiau *tam tikrą* vyrą, ir jie. . . jis buvo sumaištyje savo mintyse dėl kai kurių dalykų, - ir aš pasakiau, - kaip sumaištyje per įžvalgumą“. Aš pasakiau: „Taigi, tai tiesiog čia dabar“. Aš pasakiau: „Aš žinau, apie ką jūs galvojate“. Ir aš iš karto grįžau, ir tiesiog aplinkiniu keliu atsakiau į visus klausimus, kuriuos tas žmogus turėjo galvoje, kad jis. . . Niekas net nežinojo, apie ką aš kalbu, tik jis. Suprantate? Bet jis suprato tai. Jis žinojo, apie ką visa tai buvo. Jūs matote? Ir kas tai jam buvo? Parodant jam, patvirtinant jam, kad Šventoji Dvasia apreiškė man tai, kas buvo jo mintyse. Jūs suprantate? Ir man nereikėjo to pasakoti visiems kitiems. Tas vyras tiesiog dabar manęs klausosi. Taigi, teisingai. Dabar, jūs matote, kaip tai yra? Tai yra patvirtinimas.

⁵⁴ Taigi, jeigu visa bažnyčia dirbtų štai tokioje harmonijoje, tuomet mūsų tarpe būtų išvarinėjami demonai, imamos gyvatės, geriami mirtini dalykai, vykta įvairūs dalykai. Bet kai jūs bandote priversti asmenis tai daryti, tuomet jūs patys. . . Tai vėl kaip sekmininkai. Tuomet pas jus Babilonas, sumaištis. Jūs negalite to teisti. Suprantate? Mūsų širdys pilnos džiaugsmo ir laimės, ir, o, tai bent, paukščiai gieda. . . Viskas nuostabu, tai bent, tiesiog pilna Dievo Dvasios, ir mes taip įsimylėję Jėzų, kad norime melstis visą naktį.

⁵⁵ Taigi, aš nenorėčiau sugėdinti šios minios ar net savęs prieš jus. Bet man įdomu, jeigu ši ryta aš galėčiau paklausti, kuris iš šios žmonių minios turi Šventąją Dvasią, tikriausiai devyniasdešimt penki procentai iš jūsų pakeltų rankas, kad jūs turite Šventąją Dvasią. Tuomet aš atsisukčiau ir pateikčiau jums Biblijos įrodymą, tik vieną, Biblijos įrodymą; ir aš abejoju, ar pakiltų viena ar dvi rankos. Suprantate, suprantate? Tiesiog. . . tiesiog susieti tai su tokia vieta, bet kai jūs tai darote (suprantate?), jūs taip pat sužeidžiate savo susirinkimą. Bet jūs turite išvesti juos iš to kūdikiškumo ir įvesti į brandumą. Suprantate?

⁵⁶ Kaip kažkas anądien parašė klausimą, buvo čia, kalbėjo apie. . . pasakė kažką apie brolių Džiunior Džekson. Kažkas nuėjo ten, ir jie pasakė: „Tu eini pas „mirusius bobausius“, ar kažką panašaus. Brolis Džeksonas. . . Nes brolio Džeksono susirinkimas, jie leido jiems kalbėti kalbomis tiesiog bažnyčioje. Kada tik jie pajunta Dvasią ir nori kalbėti kalbomis, jie taip ir padaro. Na, tai brolio Džeksono bažnyčia. Tai visiškai gerai. Aš neturiu nieko prieš tai, nieko prieš. Džiunior Džekson yra vienas geriausių mano draugų, tikras dievobaimingas vyras, pripildytas Dievo Dvasios, ir mes esame broliai. Taigi, jis neprivalo valgyti

mano vyšnių pyrago, aš galiu. . . Ar aš neprivalau valgyti jo obuolių pyrago (suprantate?), bet mes abu valgome pyragą. Mes abu visiškai tikime šia Žinute. Tai bažnyčios tvarka. Aš pasakiau: „Aš noriu, kad mano bažnyčia susirinktų kartu“. Aš pasakiau. . . Kai pas mus čia prasiveržia, Šventoji Dvasia kalba kalbomis ir taip toliau, aš pasakiau. . . Kažkas paklausė manęs ir pasakė: „Taigi, broli Branhamai, ar visa tai tikra?“

57 Aš atsakiau: „Aš nesu teisėjas“. Aš tariau: „Pasakysiu jums štai ką, sustatykite viską į vietas. Tegul tai kurį laiką tęsiasi ir ateis iki tokios vietos, kol tam bus pateiktas Žodis. Tuomet stebėkite tai. Jeigu tai Šventoji Dvasia, Ji susiderins su Žodžiu; jei tai ne – tai ne“. Suprantate? Tai vienintelis būdas, kaip jūs galite tai pasakyti; tada tai—tai pats ir įvertins save. Jūs suprantate? Na, tai—tai iškils, jeigu tai ne Šventoji Dvasia, tai išleks. Suprantate? Bet jeigu tai Šventoji Dvasia, Ji tiesiog nuolankiai laikysis nustatytos tvarkos, nes tokia Ji ir yra; Tai Šventoji Dvasia, besilaikanti Savo tvarkos.

58 Taigi, kalbant apie kalbėjimą kalbomis ir taip toliau, aš norėčiau, kad kiekvienas iš jūsų kalbėtų kalbomis. Tikrai norėčiau. Ir daugelį kartų geri krikščionys. . .

59 Jūs suprantate, jeigu aš pasakyčiau jums tai buvo programoje. . . aš radau žmogų. . . Ne programoje, atsiprašau, asmeniniame pokalbyje ši rytą. Asmuo (spėju, kad jis vis dar čia, pastate), kad jie. . . Apie kalbėjimą kalbomis. . . Tas asmuo yra tikras žmogus, tikrų tikriausias žmogus, ir jie gyveno teisingai. Ir jie girdėjo mane sakant, kad kalbėjimas kalbomis nėra Šventosios Dvasios įrodymas, ir taip nėra, bet aš patariau tam asmeniui prašyti Dievo, kad jis leistų jam arba kalbėti kalbomis, arba pranašauti, nes tokia yra prigimtis.

60 Pirmas dalykas, aš nuėjau pas tą asmenį ir suradau jų gimimo vietą ir po kokių ženklų jie yra gimę, ir galėjau pasakyti, koks buvo jo gimimas. Kas nustatė jų natūralią prigimtį, nukreipė juos tam tikra linkme. Tuomet, kai jie gimė iš naujo, jie čia yra kitoje prigimtyje. Ir tada, kai jūs atsiduriate šioje prigimtyje, tai yra viduje, nesąmoningai, vidinė sąžinė. . . Išorinė sąžinė veda jus į vieną pusę; tai yra jūsų natūralus gimimas. Tuomet jie kažką sugalvoja ir tai jiems būna kaip? Skilimas, ir pastato juos į susiskaldymo būseną. Jie nežino ką daryti. Jie sakys: „Viešpats nori, kad aš padaryčiau *tai*“.

61 Viduje: „O, aš—aš tiesiog žinau, tai—tai—tai—tai atitinka Raštus“. Ir jie pradės tai daryti, ir pirmas dalykas, žinote, šėtonas toje išorėje parodys jiems įvairius trūkumus. Ir tuomet jie sako: „Na, manau, aš. . .“ Suprantate, suprantate? Jie klauso šėtono. Suprantate? Jūs turite paimti tą kažką, esantį viduje, tai, kas yra jūsų viduje, kas pagal Raštą. Ir neduoti šėtonui vietos kur nors atsistoti. Tai. . . Tai jo pareiga, stovėti ten ir štai taip daužyti jus. Bet jūs neklausykite jo.

62 Bet tas asmuo, aš jiems pasakiau. Jie pasakė: „Na taigi, jeigu tik aš būčiau tikras, kad turiu Šventąją Dvasią“. Suprantate? Puikus asmuo, tikras ištikimas žmogus su Šventąja Dvasia, bet būtų gerai, kad ji pasakytų: „Tėve, tiesiog duok man kažką, kad turėčiau ant ko atsistoti“.

63 Taigi, jeigu aš taip mokyčiau, žmonės siektų ir gautų tai, neturėdami to, ką turi tas asmuo. Suprantate? Šventoji Dvasia kalba kalbomis, bet pirmiausia jūs turite turėti Šventąją Dvasią, kad Ji galėtų kalbėti kalbomis. Ar dabar jūs supratote tai? Taigi, jeigu jūs sieksite ir gausite kalbėjimo kalbomis dovana, neturėdami . . .

64 Taigi atminkite, tai gali būti tikrai tikra dovana; tai gali būti Šventoji Dvasia, kalbanti jums nežinomomis kalbomis, ir jūs galite būti pražuvęs ir keliauti į pragarą. Biblijoje taip pasakyta. Ar jūs tikite tuo? Ar jūs norėtumėte Rašto vietas? Jeigu norite Rašto vietas, pakelkite savo ranką. „Nors aš kalbu žmonių bei Angelų kalbomis. . .“ Teisingai? Abi, ta, kuri gali būti išaiškinta ir ta, kuri negali būti išaiškinta - tikra Šventosios Dvasios kalba. „Aš esu niekas“ - suprantate, nebent ta kita eis kartu su ta. Jūs galite turėti *tai* (suprantate?), taigi nesiekite *to*, neturėdami *šito*. Pirmiausia gaukite *šitai* ir tuomet *tai* seks kartu su tuo.

65 Taigi, lietus lyja ant teisiųjų ir neteisiųjų. Saulė šviečia ant nedorų ir gerų. Lietus lyja, kad subrandintų javus; tas pats lietus subrandina ir piktžoles. Šventoji Dvasia gali nužengti į žmonių grupę ir kalbėti kalbomis, ir tai gali būti visiškai tikra, gali išplisti tarp žmonių, ir jie gali pranašauti, ir tai gali būti visiškai tikra. Tai visiškai teisingai!

66 Kartais galite nueiti pas būrėją ar mediumą, ir jie gali jums pasakyti kažką, kas yra visiškai teisinga. Pažvelkite į Endoro būrėją, Saulius. Tai gali būti visiška tiesa; bet vis tiek tai nėra tai. Jie yra burtininkai. Kalba kalbomis, aš mačiau demonus, kalbančius kalbomis ir rašančius nežinomomis kalbomis. Tai nieko nereiškia. Bet tikrasis dalykas yra vėl tas Žodis. Grįžti prie to Žodžio!

67 Taigi, jūs galite daryti šiuos dalykus ir be Žodžio. Bet kai jūs gaunate Žodį ir Jis tai daro, tuomet stebėkite tai, kaip viskas tiksliai įvyksta, tiksliai taip. Suprantate? Tuomet jūs visiškame atitikime.

68 Taip, Šventoji Dvasia naudoja tuos žmones, kaip yra paskirta Jo Paties Dieviška išmintimi. Bet pirmas dalykas . . .

69 Kas dabar? Leiskite man tiesiog pateikti jums nedidelį galvosūkį. Aš paklausčiau: „Kiek iš jūsų turite Šventąją Dvasią?“ Visi jūs pakelsite savo ranką. Aš pasakyčiau: „Gerai, aš pažiūrėsiu, ar jūs turite“. Biblijoje pasakyta, kad tie, kurie turėjo Šventąją Dvasią, dieną ir naktį dejavo ir šaukė dėl visų mieste daromų bjaurysčių. Taigi, kiek rankų pakiltų? Kiek iš jūsų negalite naktį ramiai ilsėtis, tokie pilni džiaugsmo, Dievo

jėgos, ir tokie liūdni dėl pražuvusių žmonių, kad dieną ir naktį verkiate ir šaukiate dėl bjaurysčių? Jūs ne... Suprantate? Kas bus tie, tame mieste? Kiek iš jūsų, esančių bažnyčioje? Tai, kas pasakyta Biblijoje, kas buvo Šventosios Dvasios įrodymu.

⁷⁰ Jis pasakė užantspauduojančiam Angelui (Ezechielio 9, teisingai): Jis pasakė: „Paimk... Eik per miestą ir uždėk žymę ant tų, kurie dūsauja ir šaukia dėl bjaurysčių, padarytų mieste. Likusius tegul sunaikina Angelas naikintojas“. Nesvarbu, kokie jie buvo nariai ir kiek jie visko padarė, pasakė: „Uždėk...“ Ir vyras su raštininko rašikliu, apsirengęs baltai (kas simbolizavo Šventąją Dvasią) išėjo ir uždėjo žymę ant visų, kurie dūsauja ir šaukia dėl mieste daromų bjaurysčių. Dabar, jūs sakote... Taip pat žiūrėkite, ką Jis ten pasakė. „Visiškai išžudykite mažus vaikus, senutes, kūdikius, visus juos nužudykite!“ Mažus vaikus? Taip!

⁷¹ Kai Jozuė įžengė į Kanaano žemę, jis pasakė: „Nepalikite nė vieno gyvo. Jei tai mielas mažas kūdikėlis, mažas amalekietis ar amoritas, nužudykite jį! Jūs atminkite, jis užaugo ir bus amalekiečių; jis užters stovyklą“. Ir kai sugrižta visi tie maži dalykėliai, kurie nesutinka su Dievo Žodžiu, atsikratykite jų. Man nesvarbu, kokiai denominacijai tai priklauso.

⁷² Jūs sakote: „Na, jie geri...“ Man nesvarbu, kokie jie geri žmonės! Jeigu jie prieštarauja tam Žodžiui, patraukite tai nuo savęs. Tai augantis mažas amalekietis. Atrodo mielas, atrodo nekaltas; atrodo, kad tai viskas gerai, bet neturėkite su tuo nieko bendra. Laikykitės nuo to atokiau.

⁷³ „Na, broli Branhamai, aš—aš nueinu ten, nes... Na, aš ne...“ Jūs tiesiog atminkite, bet koks amalekietis, bet kas, kas neigia Žodį - laikykis nuo to atokiau; visiškai neturėkite su tuo nieko bendro! Kiek iš jūsų tiki, kad tai Tiesa? Žinoma, kad taip. Suprantate? Laikykitės atokiau nuo to!

⁷⁴ Kurie dūsauja ir šaukia dėl bjaurysčių, padarytų mieste... Kur jūs tai matote? Aš galiu jums parodyti vieną, iš dešimt tūkstančių kalbančių kalbomis, kuris iš tikrųjų yra prislėgtas dėl nuodėmės... kur negali net valandos pasimelsti. Bet ar jūs žinote, Biblijoje pasakyta, kad... pažymėti tik tuos, kurie dūsauja ir šaukia dėl bjaurysčių, esančių mieste? Kiek iš jūsų esate skaitę tai? Žinoma! Tai buvo Šventoji Dvasia, išėjusi pažymėti žmonių, ir pasakiusi Angelui naikintojui: „Eik ir sunaikink viską, kas neturi ant savęs to ženklą“. Ir Dievo ženklas yra Šventoji Dvasia - tai Dievo Antspaudas.

⁷⁵ Taigi, kur tie žmonės, kurie yra tuo susidomėję? Aš galiu girdėti žmones, kurie šokinėja aukštyn ir žemyn, ir šūkauja bažnyčioje; aš galiu jums parodyti žmones, kurie šūkauja ir laksto po visą pastatą; aš galiu jums parodyti žmones, kurie pranašauja, ir tai išsipildo; aš galiu jums parodyti tuos, kurie kalba kalbomis, ir—ir bėgioja po visą pastatą, ir sako dalykus,

kurie iš tikrųjų išaiškinami, išsipildo; bet kur yra tas asmuo, kuris dūsauja ir šaukia dėl bjaurysčių, padarytų mieste? Kur ta prislėgta siela? Jūs galėtumėte pakeisti savo elgesį į gerąją pusę. Suprantate, apie ką aš turiu omenyje?

⁷⁶ Taigi, aš stengiausi iš visų jėgų, kad—kad—kad pasakyti jums, žmonės, ir vesti jus taip, kaip tėtis vestų savo vaikus. Jūs esate mano vaikai; aš jus pagimdžiau Kristui per šią Evangeliją, kurią aš pamokslauju. Suprantate? Ir aš—aš—aš noriu, kad užaugtumėte pilnai subrendusiais vaikeliais, ar—ar vaikais. Ir aš noriu, tą dieną pristatyti jus Kristui, kaip Paulius pasakė: „Tyrą mergelę“. Tame Žodyje nėra nė vieno dalyko, bet tik tai, į ką jūsų širdis ištars „amen“.

⁷⁷ Nuodėmė neturi... Žinoma, jūs darysite neteisingus dalykus, bet kai tik kas nors jus pasmerkia, iš karto: „Tėve, atleisk man“.

⁷⁸ Aš pasakysiu tai. Tiesiog prieš kelias minutes pažvelgiau į asmenį. Anądien manęs to paklausė vienas puikus vaikinys. Mes medžiojome voveres. Tą rytą aš nušoviau penkias; vieną iš jų palikau popietei. Kentukio valstijoje jūs galite nušauti tik šešias; toks yra limitas. Taigi šis *tam tikras* asmuo pasakė: „Aš turiu devynias“. Krikščionis, puikus vaikinys.

Aš pasakiau: „Tu pasielgei netinkamai. Tu pasielgei neteisingai!“

Jis atsakė: „Na...“

⁷⁹ Aš pasakiau: „Aš tą rytą turėjau penkias, vieną pasilikau popietei. Ir kai aš nušoviau tą vieną voverę, pažiūrėjau į medį ir suskaičiavau penkias ar šešias, įsitaisiusias ten, kur aš žvelgiau į jas, nuėjau ir palikau jas“. Aš pasakiau: „Aš praėjau ne taip seniai čia pro medį, ir ten buvo apie penkiolika ar dvidešimt voverių, įsitaisiusių ten. Aš tiesiog nušoviau nustatytą limitą ir nuėjau, o likusius palikau ten“. Aš pasakiau: „Jeigu aš atvažiuoju į šią šalį, pamokslaudamas jums, vaikinai, ir jums, čia esantiems žmonėms, tai, kas teisinga, aš turiu gyventi tuo pavyzdžiu“. Krikščionybė - tai ne tai, ką jūs sakote, bet tai, kaip jūs gyvenate, ką jūs darote; tai yra pavyzdys. Jūs esate žemės druska. Aš pasakiau: „Tuomet, įstatymas sako: . . . Jėzus pasakė: „Jūs atiduokite Cezariui tai, kas priklauso Cezariui. Jūs pažeidžiate tą greičio įstatymą ten, ką jūs darote? Jūs elgiatės neteisingai; jūs nusidedate. Atiduokite Cezariui, kas Ciesoriaus, ir Dievui, kas Dievo“.

⁸⁰ Sakysite: „Na, įstatymas neteisingas“. Aš negaliu padėti - kas yra neteisinga; yra neteisinga pažeidinėti Jėzaus įsakymą. Ir jeigu jūs neatiduodate Cezariui to, kas priklauso Cezariui, tuomet jūs padarėte tai, ko Jėzus liepė jums nedaryti, o įstatymo pažeidimas yra nuodėmė. Teisingai?

⁸¹ Mes visi esame kalti; mes tai darome. Bet kai matote, kad jūs klystate, liaukitės tai darę! Žmonės stebi jus; žmonės neis į bažnyčią, bet jie skaitys jus, žiūrės, ką jūs darote.

⁸² Taigi, įsileiskite Kristų į savo širdį; tai tikra. . . Kristus ir Šventoji Dvasia - tai tas pats dalykas. Šventoji Dvasia, *Kristus* reiškia „Pateptasis“. Ir Šventoji Dvasia yra tas Patepimas, ir jūs esate tas pateptasis. Suprantate? Ir tai Kristus jumyse, patepa jus. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

⁸³ Tuomet jūs turite teisingą dalyką. Tada Jis gali panaudoti jus viskam, kam tik Jis nori jus panaudoti, kadangi jūs esate Kūne ir esate pavaldus bet kuriai iš tų dovanų. Bet matote, turint vieną iš dovanų už Kūno ribų - tai nieko gero jums neduos. „Nors aš kalbėčiau žmonių ir Angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, tai man neduoda jokios naudos. Nors aš turiu tikėjimą ir galiu suprasti visas Dievo paslaptis, tai man neduoda jokios naudos. Nors atiduočiau savo kūną sudeginti kaip auką, visą savo turtą išdalyčiau vargšams, nors turiu tikėjimą, kad galėčiau perkelti kalną, tai man neduoda jokios naudos“. Suprantate? Nepasikliaukite tais dalykais. Šventoji Dvasia yra Esybė; Tai Dievas, Dievas jumyse, Asmuo, Dievas, kuris apšviečia visą jūsų esybę. Jūs esate pakeistas; jūs esate naujas kūrinys. Ir bet kokie maži dalykėliai, kurie yra neteisingi - Jis pasakys jums, kad tai neteisinga, tuomet liaukitės; nedarykite to. „Tėve, aš nenorėjau to daryti, Tu atleisk man“. Suprantate? Ir tai—tai Šventoji Dvasia.

⁸⁴ Man nerūpi, kiek jūs kalbėjote kalbomis, kiek jūs bėgiojote, kiek jūs šokinėjote, kiek jūs darėte *ta*, *ana* ar *kitą*. Suprantate? Kad ir ką darėte, tai nieko nereiškia, jeigu ten nėra Šventosios Dvasios, kad teistų jus dėl teisingų ir neteisingų dalykų.

⁸⁵ Taigi, štai tai kodėl šis žmogus čia yra teisus. Tegul tai padaro Šventoji Dvasia. Bet dabar (jūs matote?), taigi, kas sukelia tai. . . Leiskite man pasakyti tai su meile, apšlakstyta meile ir—ir patepta Žodžiu. Suprantate? Jei tikra Šventoji Dvasia būtų jumyse, jūs tuo neabejotumėte. Jūs pats tai žinote, tai asmeninis dalykas tarp jūsų ir Dievo. Suprantate? Jūs žinote, kad kažkas įvyko. Jūs žinote, kad įvyko pokytis, ar yra dar—dar kas nors, jūs pats esate tas pokytis. Suprantate? Jūs esate tas, kuriame įvyko tas pokytis, viduje jūsų, ir jūs žinote, kad jūs turite Tai. Ar jūs kalbėjote kalbomis, ar šokinėjote, ar šūkavote, ar dar ką nors, jūs žinote, kad Dievas gyvena jumyse, kad jūs nesivadovaujate savo protu, tai Kristaus protas, kuris veda jus tuo Žodžiu, tiksliai ten, kur jis eina.

⁸⁶ Dabar! Bet aš. . . Jeigu žmonės sako: „Na tuomet, broli Branhamai, jūs netikite, kad mes turėtume kalbėti kalbomis?“ Suprantate? Tuomet jūs supratote viską atvirkščiai, ką aš ką tik pasakiau. Žinoma, aš tikiu, kad jūs turėtumėte kalbėti kalbomis. Ir kai kurie iš jūsų. . . Suprantate? Bet jūs turite tuos, ir. . . aš

gaunu juos, kaip ir čia, už penkiolikos šimtų mylių (matote?), būdamas čia, bažnyčioje. Tiesiog, jeigu jūs to nesuprantate, tuomet paklauskite manęs. Suprantate? Parašyk man, jeigu jūs nesuprantate. Tiesiog sakykite tai, ką aš čia sakau. Suprantate? Ir aš. . . Ir jūs. . . Kaip Paulius pasakė: „Jūs sekite manimi, kaip aš seku Kristumi“. Jūs suprantate? Tada jeigu pamatote, kad aš klystu, tuomet pasitraukite nuo manęs, suprantate, štai ir viskas, kadangi aš—aš būčiau ne tas asmuo. Suprantate?

329. Prašau paaiškinti. Žmonės sako, kad brolis Branhamas yra daugiau nei žmogus, jis gali kurti, ir Jėzus gali atrodyti tiesiog kaip brolis Branhamas.

⁸⁷ Taigi, leiskite man. . . Asmuo tai pasakė. Kas tai bebūtų, aš nežinau. Bet aš esu jūsų brolis. Suprantate? Jėzus yra jūsų Gelbėtojas. Aš negaliu būti jūsų Gelbėtoju, nes Jis jau išgelbėjo jus. Taigi, jūs čia esate taip arti Tiesos, ir vis dėlto taip toli nuo Tiesos, asmuo, kuris pasakė tai šiam asmeniui. Taigi, tai tiesiog. . . Man atrodo, kad tai moters rašysena, labai graži rašysena. Ir aš sakyčiau, kad tai moters rašysena, ar ne? Broli Capps, ar jūs nemanote, kad tai moters rašysena? Graži rašysena. Ir aš nežinau, kas tai yra. Matote?

⁸⁸ Taigi, „Broli Branhamai, ar Jėzus galėtų būti panašus į jus, ar jūs Jėzus, ar kažkas panašaus?“ Viena šio žodžio prasme - tai visiška Tiesa; kita šio žodžio prasme - tai antikristas. Tai skirtumas tarp teisingo ir neteisingo. Padarant mane Viešpaties Jėzaus Kristaus Asmeniu - būtų antikristas (suprantate?), nes tas Viešpaties Jėzaus Asmuo sėdi aukštybėse Didybės dešinėje, ir vėl sugrįš su didžia jėga ir šlove. Bet tai, kad Jo Gyvenimas, kuris buvo Jame, yra ant manęs ir ant jūsų, kurie Jį turite, tai visiška Tiesa; ir jūs tampate Kristumi.

⁸⁹ Prisimenate mano pamokslą apie Mesijiečius? Matote? Jūs esate. . . Žodis *Mesijas* reiškia. . . „Pateptasis“. Taigi, štai taip, jeigu jūs turite Šventąją Dvasią, jūs tampate pateptuoju. Suprantate? Tuomet yra įvairių rūšių pateptųjų.

⁹⁰ Dabar žiūrėkite, jei tai Biblijos pateptieji. Daugelis iš jų yra patepti. . . Suprantate? Viša tai yra toks kratinyš. . . įvairiausias rūšies painiava; ir—ir. . . Šėtonas su visa savo gudrumu atėjo ir pamėgdžiojo tai tiesiog iki taško, beveik iki taško. Yra tik vienas būdas, kuriuo jūs galite būti visiškai tikri; patikrinkite žodis po žodžio, žodis po žodžio! Tai vienintelis būdas, kaip jūs galite tai padaryti.

⁹¹ Bet man, kaip asmeniui, Viljamui Branhamui, ar—ar bet kuriam kitam vyrui ar moteriai, būti Viešpačiu Jėzumi Kristumi, mūsų Gelbėtoju - tai yra klaida. Bet būti pateptam Jo Dvasia, kuri atneša Jo Asmenį, Jo Paties Gyvenimą į jus. . .

⁹² Tai buvo nuostabiai perteikta per Eliją ir Eliziejų, kai Eliziejus buvo paimtas, Elijas, senas pranašas, keliavo namo. Jis buvo pavargęs ir išsekęs; ir ten, anapus upės, buvo pakinkytas

vežimas, ir jis. . . kad paimtų jį Namu su ugniniais žirgais. Ar jūs pastebėjote tuomet, kai Elijas ir Eliziejus perėjo upę? Buvo ten iš pranašų mokyklos ir stebėjo juos. Ir Elijas paėmė savo apsiaustą ir, ar, trenkė juo į upę. Kai jis tai padarė, ji prasiskyrė ir jis perėjo. Ir jis tarė jaunajam pranašui: „Kodėl—kodėl tu seki paskui mane? Ko—ko—ko tu nori?“

⁹³ Jis atsakė: „Tebūna ant manęs dviguba tavo dvasios dalis“. Kad dviguba dalis nuo to galingo pranašo nužengtų ant manęs?

Jis tarė: „Tu prašai sunkaus dalyko; bet jeigu tu pamatysi mane, kai aš išėsiu, tuomet Tai nužengs ant tavęs“. Taigi, jūs galite įsivaizduoti, kaip jis stebėjo pranašą.

⁹⁴ Taigi, tą dieną tas pranašas buvo Žodis, nes jis buvo Žodžio pasireiškimas pasauliui. Suprantate? Ir jis žinojo, kad turi ateiti didesnė tarnystė, nes ji reikalavo didesnio dalyko. Ir kai Jėzus buvo čia, žemėje, Jis buvo Elijas. „Tai, ką aš darau, ir jūs darysite; didesnius nei šie jūs darysite, nes aš einu pas Savo Tėvą“. Taigi, kaipgi jūs ketinate tai daryti? Stebėkite Jį! Kas Jis yra? Žodis! Suprantate? Stebėkite Jį!

⁹⁵ Kai kalbama apie daiktų kūrimą - tai tiesa. Jėzus niekada nekūrė kažko iš nieko į egzistavimą. Pirmiausia Jis paėmė medžiagą. Jis paėmė vandenį, sukūrė vyną. Jis paėmė duoną ir sukūrė daugiau duonos. Jis paėmė žuvį ir sukūrė daugiau žuvies. Bet Jis pažadėjo, kad bus padaryta didesnių dalykų nei tai. Matote? Jūs suprantate? Taigi, kodėl? Yra daug piktesnė diena, nei buvo tada, kai Jis buvo čia. Suprantate? Tai vis dar Jis, tačiau naudoja jūsų palapinę. Suprantate?

⁹⁶ Ir tas asmuo, kuris yra jumyse, kuris yra jūsų gimimo. . . Jūs esate Džonas Doe; jūs gimėte *tam tikrą* mėnesį ir gimėte po *tam tikra* žvaigžde; jūs gimėte po *tam tikru* dalyku, ir tai turi kažką bendro su jumis. Tikrai turi!

⁹⁷ Aš žinau, anksčiau aš. . . Tėtis sakydavo: „Aš negaliu šiuo metu sodinti šių bulvių, nes yra netinkamas mėnulis. Tu negali sodinti tų bulvių, Bili“.

⁹⁸ Ir aš pasakiau: „Aš nesodinu jų mėnulyje, aš sodinu jas čia, žemėje!“

Tarė: „Gerai, gudruoli, pirmyn! Gausi kelis gumbus savo galvoje ir tu kai ko išmoksi“. Aš išmokau. Aš išmokau.

⁹⁹ Pasakysiu jums: paimkite lentą ir padėkite ją ant žolės mėnulio tamsumoje, ir stebėkite kas nutiks. Ta žolė tuoj pat sunyks. Padėkite ją mėnulio šviesoje; jūs galite palikti ją gulėti ten savaite; tai nėra kiek nepakenks.

¹⁰⁰ Stebėkite tą jūrą, kai ten keičiasi mėnulis. Kai potvynis ir atoslūgis. . . Kai mėnulis pasitraukia, paskui jį seka atoslūgis, ir jis yra milijonus mylių nuo žemės. Ne tik tai, nuvykite čia į Kentukio valstiją ir įleiskite matuoklę gilyn į žemę, kol jūs pasieksite sūrų vandenį; ir stebėkite tą vamzdį, kaip giliai jis yra,

kai mėnulis. . . kai yra potvynis, ir stebėkite, kaip jis atsitraukia, net ten po žeme. Žinoma!

¹⁰¹ Jūs pasodinate ką nors, kas išsikeroja žemės paviršiuje. Stebėkite kaip mėnulio tamsoje vis tai nusileidžia žemyn ir tampa panašiu į ridiką ar ropę. Pasodinkite tai priešingu būdu, ir stebėkite, kaip jis išsikeros žemės paviršiuje. Žinoma, jis turi ką veikti.

¹⁰² Kodėl Aaronas ant savo krūtinšarvio turėjo kiekvieno iš tų patriarchų gimimo akmenį? Pažvelkite į tas motinas, kai jos išsakydavo. Kai tos motinos, tos hebrajų moterys, gimdydamos jos išsakydavo tiems gimstantiems vaikams, tai įtvirtindavo jų vardą; tai nusakydavo jų gimimą; tai paskirdavo juos savo tėvynėje; tai paskirdavo juos amžinybėje.

¹⁰³ Viena iš šių dienų, kai atvyksiu ir pasiliksiu šiek tiek ilgiau, aš noriu paimti šią temą. Būtent! Tuomet stebėkite Jokūbą, kai buvo ten bemirštas, kai jis uždėjo rankas ant patriarchų ir juos palaimino, jis tiksliai jiems pasakė, kur jie bus. Ir tai tiksliai pagal jų vardą, ir tiksliai pagal jų gimimą. Ir žinoma, tai yra susiję su jumis.

¹⁰⁴ Taigi, tai jūsų gimimo kelias; tai kas jūs esate - žemiškas vyras ar žemiška moteris. Bet kai jūs gimstate iš naujo, tai ne išorinė sąmonė. Išorė - tai, ką jūs matote, ragaujate, jaučiate, užuodžiate ir girdite, bet to viduje - tai kas iš tikrųjų jūs esate. Taigi, štai čia, išorėje, šėtonas tiesiog gundo ir daužo jus į visas puses; bet čia, viduje, jis negali to daryti, nebent jūs leisite jam tai daryti. Nes čia jūs turite tikėjimą, ir tikėjimas neateina iš išorinės sąmonės - ji samprotauja. Bet tikėjime nėra samprotavimo. Jūs turite tai iš Dievo, ir jūs žinote, kad tai ten yra. Man nerūpi, kiek tai atrodo neįteisinga, jūs vis tiek žinote, kad tai teisinga; tai TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate? Ir niekas tam nesutrukdytų. Niekas negali jam sutrukdyti; tai juda tiesiai į priekį. Sunkumai jam nieko nereiškia; braunasi tiesiai per juos, nes Tai yra Žodis. Ir Žodis yra Kalavijas, ir Žodis kerta. . . Tas Kalavijas Pats kerta nepriklausomai nuo nieko. Jūs suprantate? Prireiks tikėjimo rankos, kad išlaikytumėte tą Žodį. Tas tikėjimas turi būti. . .

¹⁰⁵ Taigi matote, kai ta vidinė sąžinė. . . Štai čia yra vidinė; čia - išorinė. Tiesa, ji yra apreikšta čia; štai čia - samprotavimas. Taigi, argi tai neatrodoys protingai, jeigu mes tiesiog pasakytume: „Mes tiesiog visi nueisime ir prisijungsime prie Asamblėjų“? Taigi, man patinka Dievo Asamblėjos, man patinka Vienybinkai, man patinka visos tos bažnyčios. „Kodėl mums visiems tiesiog nenuėjus ir neprisijungus prie jų, gal bus kokia nauda“. Tai yra samprotavimas, išorė. Bet ten viduje, stebėkite tai. Kai jūs žiūrite ten, tai—tai prieštarauja, tuomet. . . Pažvelkite į Asamblėjas. Daugelis dalykų, kuriuos jie daro, kur aš netikiu jog tai—tai yra pagal Raštą, ir galiu jiems tai įrodyti, kad tai ne pagal Raštą. Tačiau ten tame susikaupę tiek daug

protų. Ten yra tūkstančiai tų Asamblėjos brolių ir sesių, kurie tiki tuo, Žodžiu, ir netiki, kad tai, ko moko Asamblėjos, yra teisinga. Bet jie yra tinkle.

¹⁰⁶ Baptistai, presbiterionai, vienybininkai ir visi kiti, jie yra tame tinkle, kur susirenka grupelė žmonių ir jie samprotauja apie tai. Žmonės, turintys didelį prestižą. Štai sėdi vyskupas, vyriausias prižiūrėtojas; jis sako kažką, ką gali pasakyti koks tai nežymus vyrukas? Jis bijo ką nors pasakyti. „Aš su jumis sutinku. Taip, tai tiesa! M-hm! Taip, vyskupe, ar—ar presbiteri, jūs esate . . . tai visiškai teisingai“. Jis sutinka su juo.

¹⁰⁷ Štai, paimkime alkoholiką čia, gatvėje, koks eilinis pilietis praeitų gatve ir pasakytų: „Senas benamis, nieko jame nėra“. Atveskite jį čia, apvilkite jį policininko uniforma ir uždėkite jam ženkliuką, ir duokite jį ginklą. „Labas rytas, Džonai, kaip malonu jus vėl matyti!“ Suprantate? Pagarba vienas kitam.

¹⁰⁸ Jėzus pasakė: „Kaip jūs galite turėti tikėjimą, kai jūs turite tokią pagarbą?“ Ta rūšis, žinote, įkalbinėja mus, kad gerbtume vienas kitą. . . Aš tiesiog nepamenu, koks ten žodis. Bet, kai jūs trokštate pagarbos vienas iš kito. Suprantate? Negalite to daryti.

¹⁰⁹ Ir kai žmonės organizacijoje susirenka kartu, jie susėda; ir nežymus žmogelis bijo ką nors pasakyti, kadangi vyskupas taip pasakė, presbiteris taip pasakė. Bet nenuvertinkite žmogaus, tikėkite juo, esant geru žmogumi; bet visada prisiminkite, Dievo Žodis yra teisingas, o visa kita, kas priešinga - yra neteisingi. „Te Mano Žodis būna tiesa, o kiekvieno žmogaus žodis - melas“. Suprantate? Štai ką mes norime daryti - tai tikėti tuo.

¹¹⁰ Taigi, atminkite, mes nesame Žodis, bet mes esame Žodis. M-hm! Taigi, supratote? Jėzus nebuvo Dievas, bet Jis buvo Dievas. Jis buvo Žmogus, tačiau Jis buvo Dievas. Jis galėjo verkti, ir taigi Jis galėjo prikelti mirusį. Jis galėjo verkti dėl mirusio žmogaus ir vėl jį prikelti. Jis buvo Jehova—jire, Jehova—rafa, Jehova Manassa; Jis visiškai, pilnumoje buvo Jehova. Jis buvo Jehova, ir taigi Jis buvo Žmogus. Jis valdė žemę ir sukūrė žemę, bet Jis neturėjo kur galvos priglausti. Jis pasakė: „Paukščiai, kuriuos Aš sukūriau, turi lizdus, o Aš neturiu kur galvos priglausti. Lapės, kurias Aš sukūriau, turi urvus žemėje, o Aš Pats neturiu nė vieno, kur galėčiau būti palaidotas“. Teisingai. Jis turėjo pasiskolinti kieno tai kapą, kad būtų palaidotas.

¹¹¹ Jis sukūrė kiekvienos moters iščias. Jis neturėjo iščių, kuriose galėtų gimti; Jis turėjo pasiskolinti iščias. Jis sukūrė žemę ir neturėjo vietos, kurioje galėtų būti palaidotas; Jis turėjo pasiskolinti . . . urvą žemėje, kad galėtų būti palaidotas, Juozapo iš Arimatėjos. Matote? Jie turėjo—jie turėjo—turėjo pasiskolinti vietą, ir taigi Jis buvo Dievas, įrodęs, kad Jis buvo Dievas.

¹¹² Dabar, ar suprantate? Mes nesame . . . Mes esame mesijiečiai, bet ne tas Jėzus. Jis yra mūsų Tėvas; mes tik patepti Jo Dvasia, ir dėl to Jo Gyvybė. . . Ir tai pasiekia žmones. Suprantate, jeigu

jūs neatsisėsitate ir neapgalvositė, tai verčia žmones tikėti: „Na, šis vaikas tikriausiai Mesijas“. Žinoma, kad jis yra.

„Štai šitas čia galėtų būti“. Jie abu yra. Suprantate? „Na, kaip jie abu gali būti?“ Jų yra tūkstančiai. Suprantate?

¹¹³ Bet matote, Jo Gyvybė atsiskyrė Sekminių Dieną. Kai nužengė tas Ugnies Stulpas, Jis atsiskyrė kaip liežuviai ir įsitaisė ant kiekvieno iš jų, Dievas padalijo Save tarp Savo žmonių, nes Bažnyčia ir Kristus yra Viena, tiesiog kaip vyras ir žmona yra viena.

330. Broli Branhamai, kaip man parodyti savo žmonai, kad ji man tikrai rūpi, ir taigi klausytis. . . ar likti su Žodžiu (Tai yra)—likti—likti su Žodžiu, bet vis dar užduoda klausimą, kaip šis: „Kodėl tu nevykdai to, ką pamokslauji ar kuo tiki?“

¹¹⁴ Na, tuomet, jei žmona, jei žmona jums tai sako, kai ji. . . turi teisę tai sakyti, jums geriau susitvarkyti. Suprantate, suprantate? Tada, jeigu ji—jeigu ji sako tai tik dėl papiktinimo, atmintkite, Biblijoje pasakyta: „Geriau, kad jums ant kaklo pakabintų girnų akmenį ir paskandintų jūros gelmėse, nei kad papiktintų vieną iš šių mano mažutėlių“. Taigi, tai tik jūsų. . .? . . .

¹¹⁵ Ir galbūt, kad ši žmona nėra tokio tipo asmuo. Galbūt ji kitokia. Galbūt ji yra geras žmogus. Galbūt ji tik išbando jus, kad pamatytų, ką jūs darysite.

¹¹⁶ Taigi, toliau mylėkite ją ir te ji pamato Jėzų jummyse. Padarykite tai. Suprantate? Tiesiog eikite toliau. Viena. . . Aš pateikiu nedidelę iliustraciją šį rytą, apie žmogų, kuris. . . Kartą ši moteris gavo—gavo Šventąją Dvasią. Ji buvo labai mielas žmogelis. Jie. . . Ji pasakė. . . Na, ji turėjo sunkų gyvenimą, ir jos vyras buvo alkoholikas. Ir taigi, ji tiesiog toliau laikėsi; ji pakentė jį. Jis sako: „Nori eiti į bažnyčią, mieloji, eik!“ Bet taigi, jis nuėjo į smuklę, ten į senąjį „Brovn Derby“. Eidavo ten. Taigi, jie visą laiką lindėdavo ten, anksčiau buvo Boniferso. Daugelis iš čia esančių senbuvų prisimena, kai Bonifers turėjo ten, ant kampo. . . Dabar tai vadinasi „Brovn Derby“, aš manau, kad taip.

¹¹⁷ Taigi, lindėdavo ten, ir pirmas dalykas, žinote, vieną vakarą iškilo klausimas apie bažnyčią ir krikščionis. Vienas iš ten sėdinčių senų girtuoklių pasakė: „Daugiau krikščionių nebėra. Ir nėra tokio dalyko. Visa ši veidmainių krūva, - tarė, - matai juos ten, rūkančius, geriančius, darančius tuos dalykus, kuriuos mes darome ir, - pasakė, - vadina save krikščionimis. Nėra tokių“.

¹¹⁸ Šis girtuoklis pakilo ir tarė: „Minutėle! Yra viena, kurią aš pažįstu“.

Paklausė: „Kas ji?“

Atsakė: „Tai mano žmona“. Suprantate? Ji tapo druska. Jis visą laiką ją gaudė.

Jis tarė: „Aš galiu lažintis, jeigu ją prispausti . . .“

Jis pasakė: „Ne, ji vis dar krikščionė; aš jums tai įrodysiu“. Tarė: „Žinote, ką padarysime; eikime namo, ir aš parodysiu jums, ar ji krikščionė, ar ne“. Pasakė: „Eikime namo, ir taigi, būkime iš tikrųjų kaip girti. Mes elgsimės, tarsi būtume tikrai labai girti“. Pasibeldė į duris, įėjo svirduliuodami ir visa kita, ir—ir . . . „Kodėl ta kėdė pastatyta štai čia?“, ir visa kita. Ir ji pastatė jiems visiems po kėdę ir (jo svečiai, žinote)—ir stengėsi, kad jie būtų maloniai priimti. Pasakė: „Aš noriu, kad tu paruoštum mums vakarienę“. Ir taigi jie . . . Ji nuėjo ir paruošė kai ką. Pasakė: „Mes norime kumpio ir kiaušinių“. Jis žinojo, kad jie tai turėjo, taigi paruošė jiems kumpio ir kiaušinių. Kai buvo padėta stalo, jis štai taip pažvelgė į juos, paėmė savo lėkštę ir tėsė viską ant žemės, pasakė: „Žinai, kad aš nemėgstu tokių kiaušinių. Nagi, vaikinai, eikime iš čia“, štai taip—štai taip.

¹¹⁹ Jie išėjo ir atsisėdo štai taip, žinote. Ir ji išėjo; ji pasakė: „Brangusis, aš—aš atsiprašau, kad netinkamai paruošiau; aš jums dar padarysiu“.

¹²⁰ „O, nesąmonė, tu iš pat pradžių žinojai, kad aš nemėgstu taip paruoštų“, - tiesiog štai taip tęsė toliau. Jie išėjo į lauką, atsisėdo ir elgėsi taip, lyg jie būtų girti. Jie girdėjo, kaip ji ten sau niūniuoja ir dainuoja, dainuodama labai tyliai:

Ar Jėzus vienas turi nešti kryžių,
Visas pasaulis turi būti laisvas?
Kiekvienam yra kryžius,
Ir yra kryžius man.
Šį pašventintą kryžių aš nešu,
Kol mirtis mane išlaisvins.

Vienas girtuoklis pažvelgė į kitą, tarė: „Ji krikščionė; ji turi tai!“ Ir ta nedidukė moteris tą vakarą atvedė savo vyrą bei kitus pas Kristų. Suprantate? Kodėl? Suprantate? Tiesiog būkite tikrai mieli. Tiesiog atminkite - Jis viską apie tai žino.

¹²¹ Taigi, sese, ar broli, kad ir kas tai būtų, ar broli, štai čia, kadangi jis klausė apie savo žmoną, jūs tiesiog būkite druska; ji bus ištroškusi, jeigu joje yra kas nors, kad trokštų. Jeigu ne, atminkite, jeigu jūs gavote ne tą asmenį, Tūkstantmetyje jūs gausite teisingą. Jūs tiesiog eikite toliau; ten visos neteisybės bus ištaisytos.

331. Broli Branhamai, ar jūs mokote, kad Nuotaka neturi lankyti jokios bažnyčios, nebent jūs ten pamokslaujate, ar kitaip tariant bažnyčios kitais žodžiais, bažnyčios? (Parašyta *kitaip tariant*, tai reiškia „kitais žodžiais“.)

332. Taip pat, ar jūs mokote, kad mums nereikia laikytis sekmadienio ar švenčių kai dirbame, žvejojame ar

panačiai? Ar . . . (Sakyčiau, kad tai buvo sekmadienis. Man atrode kaip sekmadienis. Ar tiesiai apačioje tai atrodo kaip . . . ar sekmadienis, spėju, kad tai, per šventes ir sekmadieniais. Taip, sekmadieniais, tai atrodo? Švenčių dienomis—švenčių dienomis, sekmadieniais ir švenčių dienomis).

122 Ne! Jūs klystate. Suprantate? Leiskite man paimti ir tiesiog atsakyti tai, kai perskaitysiu.

Ar jūs mokote, kad Nuotaka neturi lankytis jokioje kitoje bažnyčioje, nebent jūs pamokslaujate—pamokslaujate ar kitaip sakant, lankyti tą bažnyčią?

123 Ne! Aš to nemokau. Aš tuo netikiu; aš tuo netikiu. Mes turime čia sėdinti tarnautojus, kurie yra išsibarstę po visą šalį, ir aš tikiu, kad jie tos Nuotakos dalis. Aš tikiu, kad vyras ar moteris gali eiti į bet kurią bažnyčią, kur jie nori, kurioje mokoma Žodžio. Ir aš tikiu, jeigu jie nemoko viso Žodžio ir jūs neturite galimybės lankyti bažnyčios jokioje kitoje vietoje, kur jie moko viso Žodžio, eikite ten, kur moko tik pusė Žodžio, kol jūs galėsite eiti ten, kur mokoma viso Žodžio. Eikite į bažnyčią, kad ir ką darytumėte. Darykite tai.

Taip pat, ar jūs mokote, kad mes—mes . . . neturime laikytis sekmadienio, ar kokios nors šventos dienos, ar—ar dirbti, ar kai darbas, ar žvejoti sekmadienį?

124 Aš manau, kad tai yra nuodėmė žvejoti ir medžioti, ir dirbti sekmadienį, kai jūs galite eiti į bažnyčią. Taigi, aš manau, kad jūs nusizengiate Dievo įstatymams. „Ar yra toks įsakymas?“ Taip, pone! Taigi, Senajame Testamente mes turėjome Sabato dienos provaizdį. Visa tai buvo . . . Ir Jėzus atėjo ne tam, kad jūs laikytumėtės Sabato dienos. Senoji Sabato diena buvo šeštadienis, kas buvo savaitės pabaiga. Sekmadienis yra aštuntoji diena, ar pirmoji savaitės diena, kurią Jėzus prisikėlė.

125 Aš nemanau, kad teisinga . . . Taigi, jei esate kažkur toli tyrlaukiuose ir jūs esate išvykęs į medžioklę, aplink nėra bažnyčios, nieko panašaus, ir jūs nieko negalite padaryti; ir jeigu jūs žvejojote, aš manau, viskas būtų gerai. Bet jeigu jūs esate netoli miesto ar netoliese, kur vyksta tarnavimai bažnyčioje, jūs, bet koku atveju, turite nueiti į bažnyčią.

126 Ir aš manau, kas liečia darbą, jeigu jautis yra duobėje, ar ką nors reikia padaryti sekmadienį, jūs eikite ir padarykite tai, jei tai kažkas, kur jūs nieko negalite padaryti, tai turi būti atlikta. Bet jeigu jūs tiesiog darote tai ir laukiate iki sekmadienio, kol galėsite tai padaryti, ar tiesiog darote štai taip, jūs neteisus. Suprantate? Mes neturime to daryti, mes turime gerbti tą šventą dieną.

127 Ir dabar, atminkite, eikite į bažnyčią kur nors, į kokią tai vietą. Jeigu . . . Aš—aš galėčiau paminėti kokią tai denominacinę bažnyčią, bet aš to nepadarysiu, nes tai bažnyčia, vienintelis

dalykas, kurį aš žinau, kad jie moko, kur aš tikiu tu, jie sako, kad jie tiki, jog Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Na, aš tai darau. Visas kitas jų mokymas yra . . . Jie tiki į . . . ir nuodėmių atleidimą - per vandenį. Taigi, tai ne Vienybinkai; jie daro tą patį, bet aš kalbu ne apie juos. Jie tiki, tu—tuo atgimimu per vandenį, ir taip toliau. Ir aš netikiu tuo. Ir jie, o, jie tiki, kad jei kas nors turi Dievišką išgydymą, - tai nuo šėtono. Ir jie tiki visais . . . Pas juos vienintelis—pas juos ten vienintelis dalykas, kuris yra ir vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti, tai tiesiog įrašyti savo vardą į tą knygą. Ir jei jo ten nėra - jūs esate prarastas. Taigi, aš tuo netikiu. Bet jeigu nebūtų kitos bažnyčios, į kurią aš galėčiau nueiti (aš neičiau ten kritiškai nusiteikęs), aš eičiau ten su noru būti ten ir atsisėsti prie ko nors, kad Kristus, kuris mano širdyje, galėtų turėti įtakos kam nors ten. Eikite ten pas juos, bet nebūkite jų netikėjimo dalininkais.

333. Broli Branhamai, aš noriu gauti Šventąją Dvasią. Norėčiau sužinoti, ką daryti. Man labai rūpi, kad mano šeima būtų išgelbėta. Ir sesuo pasirašė savo vardą.

¹²⁸ Jeigu jūs norite gauti Šventąją Dvasią, leiskite man jums kai ką pasakyti, mano brangi sese, jeigu jūs esate čia. Ir—ir— aš . . . (Broli Nevilai, ar ji šios bažnyčios narė? Gale . . . ? . . .) Aš— aš taip pat neprisimenu. Jų Bet jeigu—jeigu jūs esate čia, sese B-o-u-g-h, jeigu jūs čia, leiskite man jums pasakyti. Biblijoje pasakyta: „Palaiminti tie, kurie alksta ir trokšta teismo . . .“ Jūs esate taip palaiminta, vien tai, kad norite To. Suprantate? Taigi, atminti, ne tai, kad jūs—jūs—jūs gavote Tai, bet palaiminti tie, kurie alksta ir trokšta To, „nes jie bus pripildyti“. Tiesiog toliau stovėkite tame.

¹²⁹ „Ką aš turėčiau daryti dėl savo šeimos?“ Naudokite tą patį tikėjimą, kurį naudojate dėl savęs ir dėl savo šeimos. Paveskite juos Viešpačiui ir tikėkite visa savo širdimi, kad jūs būsite išgelbėta. Tegul tai . . . Neleiskite, kad tai tiesiog būtų jūsų įprastiniame mąstyme čia, leiskite, kad tai nusileistų giliai į vidų, į tą sąmonę, tuomet jie yra jūsų. Dievas duoda jums juos, kai jūs turite tai giliai čia.

¹³⁰ Kad ir ką turite savo širdyje čia ir prašote to, kai jūs meldžiatės, tikėkite, kad jūs gaunate tai, ko prašote. Taigi, jūs daugiau nebegalite tuo abejoti. Jūs negalite tuo pačiu metu tikėti ir abejoti. Kiek iš jūsų tai žino? Jūs negalite tuo pačiu metu tikėti ir abejoti. Jūs turite tikėti, kad tai, ko jūs prašote, jūs tai gaunate, tuomet, Jis pasakė, kad tai jums bus duota. Taigi jūs tiesiog tikėkite dėl savo šeimos, ir jie tai gaus.

334. Broli Branhamai, o kaip dėl mūsų sūnaus, nuo—nuo tada, kai ne—nepamokslaujama apie Trimitus? Prisimenate, jūs pažadėjote man telefonu, kas liečia jį ir Septynis Trimitus?

¹³¹ Aš neprisimenu to. Aš nepamenu kas tai buvo. Bet kad ir kas tai būtų, jūs praneškite Bili Poliui, kas tai. Kad ir

ką aš pažadėjau, aš padarysiu. Aš neprisimenu. Žinote, aš... Kartais aš gaunu, galbūt per naktį, tenka atsakyti į trisdešimt, keturiasdešimt skambučių vienu metu, suprantate, taigi aš neprisimenu, naktis po nakties, kartais, kai būtų netoliese, taigi aš nežinau, kas tai yra.

Kaip apie mano katalikę sesę ir brolių? Ačiū.

¹³² O, šis asmuo iš tolimo užmiesčio, toli iš Teksaso. Aš... Na, sese, jeigu jūs—jeigu jūs iš Teksaso ir gausite šią garsajuostę, arba jeigu yra garsajuostė, aš manau, kad nebus jokio įrašo apie tai, bet jeigu yra... (Ar jie įrašo? Jūs įrašote tai?) Gerai, jeigu jie... Garsajuostė... Tuomet aš pasakysiu jums štai ką. Jeigu jūs... Šioje garsajuostėje, kai jūs tai rasite, atminkite: „Kaip kaip dėl mūsų sūnaus, kai... apie Septynias Trimitus?“ Aš neprisimenu to, nebent esu pažadėjęs susitikti su juo ar kažką panašaus, per Septynis Trimitus. Jei taip, aš susitiksiu su juo; kadangi aš nepamokslavau Septynių Trimitų, aš pamokslavau „*Trimitų Šventė*“. Jūs tai supratote.

¹³³ „Ir kaip dėl mano katalikės sesers ir brolio? Ačiū!“ Aš jums pasakysiu, ponias C-o-r-n-i-l-s-e-n... Jei ponias yra čia, susitikite su Biliu Poliu ši rytą. Ir—ir jei ne, na, aš—aš—aš—aš nesuprantu, kas tai yra (jūs suprantate?); tai tik klausimas. Aš—aš negaliu suprasti (matote?), kas tai yra, kadangi aš kažką pažadėjau apie jos sūnų ir apie Trimitus ir apie katalikę seserį; ir aš—aš ne—negaliu to prisiminti. Tiesiog susitikite su Biliu.

Tai turėtų... Tai tik maldos prašymas. Nurodo žmogaus vardą ir pasakyta: „galvos skausmai ir sinusai“. Taigi tai tiesiog buvo... Tiesiog, aš manau, pasimelskime už juos. Gerai.

335. Prašau paaiškinti santuoką ir skyrybas. (Aš jau tai padariau. Tai septyni klausimai, aštuoni klausimai ant vieno popieriaus lapo). **Prašom paaiškinti santuoką ir skyrybas.**

Aš tai padariau.

336. Mozė ir—ir Elijas dabar žemėje? Ar Mozė ir Elijas dabar žemėje? Ar jie Amerikoje?

¹³⁴ Ne! Suprantate? Ne, jų čia nėra; jų nebus, kol Bažnyčia nebus paimta, tuomet Mozė ir Elijas... Kiek iš jūsų tai supranta? Gerai. Ir pažiūrėkime. Jie nepasirašė jokio vardo čia, taigi... Gerai. Jei tas, kas uždavė šiuos klausimus... Aš manau, kad jų yra septyni; aš daviau... pažymėjau septynis. Gerai!

337. Paaiškinkite skirtumą tarp „Jėzaus Vardas“ ir „Jėzaus Vardas“. (Palaukite minutėlę.) **Paaiškinkite skirtumą tarp vardo „Jėzus“ ir „Jėzaus Vardas“.**

¹³⁵ Na, jie abu vienodi, jeigu jie bus taikomi tuo pačiu būdu (suprantate?), taikomi tam pačiam Asmeniui, *Jėzaus* vardas ir *Jėzaus Vardas*. *Jėzaus Vardas* ir vardas—vardas *Jėzus* - tai, Kas Jis yra. *Jėzaus Vardas* kalba apie Asmenį, taigi tai būtų tas

pats. . . Aš manau, kad būtų. . . Argi tai neskamba protingai? Suprantate? Vardas *Jėzus* yra Pats Asmuo, ir *Vardas Jėzus*, kai jūs kalbate apie tą Asmenį. Suprantate?

¹³⁶ Tarkim, mano vardas yra *Viljamas*. Tai aš. Gerai. Taigi, jūs sakote. . . Aš kalbu. . . *Vardas Viljamas*, tuomet jūs kalbate apie mane. Tai mano vardas. Suprantate? Dabar.

338. Ar keitėsi Viešpaties Vardas skirtinguose laikotarpiuose?

¹³⁷ Taip, taip! Kadaisė Jis buvo vadinamas—Jis buvo vadinamas AŠ ESU. Jis buvo vadinamas Jehova ir Jis daug kartų keitėsi. Paskutinį kartą jis buvo pakeistas, kai Dievas tapo kūnu ir priėmė žmogišką vardą.

¹³⁸ Jehova, AŠ ESU ir visi kiti yra Vardo titulai. Suprantate? Jūs buvote pakrikštytas Jehovos vardu, tai turėjo būti Jėzaus Kristaus Vardas. Jūs buvote pakrikštytas Jehovos-rafa, Jehovos-Manassa ir Jehovos-jire vardu, visi jie, tai turėtų būti Jėzus Kristus. AŠ ESU yra Jėzus Kristus.

¹³⁹ Pamenate, stovėjo ten tą dieną ir Jis pasakė: „Jūs sakote, kad valgėte maną tyrlaukiuose. . .“

„Mūsų tėvai valgė maną“.

„Ir yra mirę!“ Jis pasakė.

¹⁴⁰ Jie pasakė: „Na, dabar mes žinome, kad tu esi pamišęs, nes esi tik žmogus ir ne daugiau kaip penkiasdešimties metų, ir sakai, kad tu matei Abrahamą“.

Jis tarė: „Prieš Abrahamą buvau, AŠ ESU“. Suprantate? Jis buvo AŠ ESU. Ir visi titulai ir vardai, kurie kada nors priklausė Dievui, buvo padaryti vienu žmogišku Vardu - Viešpats Jėzus Kristus. Gerai.

339. Dabar: Jeigu laikas baigiasi, kai buvo atverti Antspaudai, tuomet. . . Jei laikas baigėsi (atleiskite) kai buvo atverti Antspaudai, tuomet taip pat ir Tūkstantmetis tai—tuomet ir Tūkstantmetis taip pat yra pasibaigęs, ar tai ne taip?

¹⁴¹ Ne, ne! Laikas nesibaigė, kai buvo atidaryti Antspaudai. Neteisingai tai supratote. Kas įvyko, buvo apreikštos paslaptys, o ne laikas baigėsi. Suprantate? Tiesiog pažvelkite. Dabar atidžiai pažiūrėkite ir paleiskite savo garsajuostę, jeigu gavote įrašą. Suprantate?

¹⁴² Laikas nesibaigs, iki. . . Tai turėtų būti iš tikinčių, kad Tūkstantmetis jau baigėsi ar kas nors kitas, kuris uždavė klausimą. Kadangi, matote? Mes turime tūkstantį metų - po to, kai Bažnyčia išeina Namu ir sugrįžta į žemę. Tada laikas baigiasi Naujame Danguje ir Naujoje Žemėje.

¹⁴³ Taigi, tūkstantmetis nėra Naujasis Dangus ir Nauja Žemė. Po Tūkstantmečio vis dar bus nuodėmė. Tūkstantmetis yra provaizdis Nojaus įėjimo į arką ir pernešimo, ir pagimdžiusio

Chamą ir likusius, kitoje pusėje. Ir net nuodėmė išėjo iš arkos. Suprantate?

¹⁴⁴ Tačiau Henochas, pakeistas, buvo provaizdžiu Nuotakos, kuri pakilo, ne tas, kuris buvo perneštas. Taigi nuodėmė vis dar bus kitoje Tūkstantmečio pusėje, bet ne Tūkstantmečio metu. Suprantate? Tūkstantmečio metu yra taika. Suprantate? Bet su nuodėme bus susidorota kitoje Tūkstantmečio pusėje, ir tada laikas išnyks.

¹⁴⁵ Ir taigi, Septynių Antspaudų atidengimas, duotas Šventosios Dvasios, Septyni Antspaudai buvo skirti tik tam, kad būtų paskelbta tai, kas buvo palikta tais laikotarpiais, kurie buvo prieš mus.

¹⁴⁶ Taigi, kai vienas didis teologas bandė įvartyti mane į kampa dėl to, jis pasakė: „Broli Branhamai, jūs. . . Vieną dieną Dievas atvers jums tų Septynių Antspaudų paslaptį. Tie septyni Antspaudai bus kažkas, ko mes dar niekada nežinojome, tai bus kažkas, ko net nėra Biblijoje“. Ne, ne! Taip nebus, nes jeigu jūs taip darysite, tai bus. . . Jeigu aš pasakyčiau jums tai, aš būčiau netikras pranašas, nes (jūs suprantate?) šis Žodis. . . Yra. . . Viskas, kas—kas. . . Visas Jėzaus Kristaus apreiškimas yra užbaigtas šiame Žodyje. Suprantate? Ir jeigu Septyni Antspaudai buvo susiję su septyniomis bažnyčiomis, tai turėjo būti jau praeityje, kadangi mes esame Laodikėjos Bažnyčios Laikotarpyje. Ir Septyni Antspaudai atskleidė tai, kas dar buvo likę ten, ir atvėrė tai, ką dar jie paliko; ką paliko Liuteris; ką paliko Veslis; ir visi reformatoriai, ir sekmininkai, ir iki pat šių laikų.

¹⁴⁷ Taigi, sekantis dalykas, kuris liko - tai Bažnyčios perkėlimas, Mozės ir Elijo sugrįžimas, Tūkstantmečio karaliavimas ant žemės su Nuotaka ir Jaunikiu tūkstantį metų, ir tada Teismas, ir tuomet visiškas nuodėmės sunaikinimas. Nuo to laiko daugiau niekada nebebus.

¹⁴⁸ Taigi, ne. . . Baigsis. . . Antspaudai niekada nebuvo laiko užbaigimas. Laikas ar metų laikai iki Tūkstantmečio pabaigos. Ne! Vis dar bus laikas iki Tūkstantmečio pabaigos.

340. Ar Tūkstantmetis susijęs su tūkstančiu metų? Ar tai negalėtų būti karta?

¹⁴⁹ Ne! Biblijoje vienai kartai yra skirta keturiasdešimt metų. Bet Biblijoje pasakya: „Ir jie gyveno ir viešpatavo su Kristumi tūkstantį metų“. Tai bus tūkstantis metų žemėje, kadangi tūkstantis metų žemėje, sulyginant laiko atžvilgiu, Dievui, tai kaip viena diena. Tūkstantis metų žemėje - Dievui tai tik viena diena, kai Dievas skaičiuoja laiką. Kiek iš jūsų dabar tai supranta?

¹⁵⁰ Taigi, tai yra ta Sabato diena, kai Bažnyčiai daugiau nebereiks kovoti su nuodėme. Ir šėtonas yra surištas trumpam laikui, tūkstančiui metų, kadangi visi jo pavaldiniai yra pragare,

ir jis... Žemėje esanti Bažnyčia yra atpirkta ir yra Kristaus Akivaizdoje, taigi jis neturi nieko, ką galėtų paveikti. Taigi, tai nėra grandinė, kaip aš sakiau, grandinė rąstui, tai aplinkybių grandinė; jis negali nieko padaryti. Jis yra bejėgis ir beviltiškas, tik laukia pavaldinių prisikėlimo; tada jie bus atskirti kaip avys nuo ožių.

341. Argi Šebos karalienė atėjo pas Saliamoną ne dėl to, kad išbandytų jį—išbandytų jį ir pati įsitikintų, ar—ar tikrai Viešpaties vardas buvo Saliamonas, ar ne? (Nemanau, kad supratau tai. Palaukite.) **Argi Šebos karalienė atėjo pas Saliamoną ne dėl to, kad išbandytų jį ir pati įsitikintų, ar Viešpaties vardas tikrai buvo Saliamonas, ar ne?** (Aš— aš galbūt nesuprantu šito. Tiesiog... Atleiskite man, tik minutėlę. Leiskite man dar kartą jį perskaityti). Argi Šebos karalienė atėjo pas Saliamoną ne dėl to, kad išbandytų jį ir pati įsitikintų, ar Viešpaties vardas tikrai buvo Saliamonas, ar ne?

¹⁵¹ Ne! Ji niekada nebandė išsiaiškinti, ar Dievo vardas yra Saliamonas. Saliamonas buvo karalius. Ji atvyko, ir ji pasakė, ji—ji pasakė: „Tikrai Dievas yra su Savo karaliumi ir su Savo tauta“. Suprantate? Ji atvyko, ir buvo išbandyta... Ji išbandė Saliamoną dėl jo dovanos, nes jos širdyje buvo dalykų, kuriuos Saliamonas apreiškė jai, kas parodė, jog jis buvo Dievo karalius žemėje.

¹⁵² Jūs prisimenate ten, aš manau, ten—ten—ten... Iš kur ji atvyko, ten Šebos krašte, iš kur ji atvyko, žmonės keliaudavo pro šalį, žinote, ir—ir pasakodavo apie didžius dalykus, kurie vyksta, kad jie ten turi Dievą, kuris patepė jų karalių, ir... kaip karalius buvo Dievo pateptas. Aš netikiu, kad ji manė, jog Saliamono vardas, arba Dievo vardas buvo Saliamonas, nes jeigu taip būtų, tai vėl padarytų ją pagone. Suprantate? Taigi, ji—ji galėjo tai padaryti. Savo širdyje ji galėjo taip pagalvoti, kad Dievas buvo Saliamonas, Saliamonas buvo Dievas, kadangi ji iš pradžių buvo pagonė. Bet kai Saliamonas atskleidė jai jos širdies paslaptį per įžvalgumo dovaną; kuri tuomet buvo vadinama išmintimi. Jis išvelgė tai. Ji žinojo, kad Dievas buvo su Saliamonu, kadangi tada... Jie turėjo... Ji sužinojo... Jeigu ji atvyko, turėdama tai savo mintyse... .

¹⁵³ Jeigu—jeigu asmuo čia, kuris uždavė klausimą, klausia: „Ar ji tada žinojo, kad tikrai Saliamonas... Viešpaties vardas tikrai buvo Saliamonas?“ Suprantate, Saliamonas nebuvo Viešpats; ji tai sužinojo iš žmonių, kadangi jie garbino Jehovą, ir ten buvo didžioji skrynia ir didysis testamentas, skrynia, kurioje buvo Viešpaties įsakymai. Ir jie papasakojo jai apie Sinajaus kalną ir apie įvairias vietas, kuriose jie buvo. Ir tada ji galėjo matyti, kad Dievas—to testamento Dievas buvo šiame žmoguje, nes jis turėjo—jis turėjo įžvalgumą, kuris priklausė tik Dieviui. Suprantate? Taigi ji žinojo, kad—kad Dievas buvo Saliamone.

Bet taigi, tai gali būti perskaityta tokiu būdu, jeigu klausiantysis to klausia. Bet „Ar ji žinojo, kad Viešpaties vardas iš tiesų buvo Saliamonas?“ Galbūt jie neužrašė to taip, kaip jie galvojo. Jūs suprantate? Taigi, aš manau, kad galbūt jie norėjo pasakyti tai: „Viešpats buvo Saliamone“. Taip, tikrai buvo. Jeigu toks klausimas, žinoma! Ji pažinojo Dievą, nes padarė tą pastabą. Ir ji nebūtų garbinusi jokio kito dievo. Ir aš manau, ji—ji pasakė, kad ji visada . . . Ji pamatė, na . . . Ji neteko žado; jai neliko jokių klausimų. Saliamonas tiesiog viską atskleidė, ir ji žinojo, kad Dievas buvo su juo.

342. Prieš dvidešimt vienerius metus mus — mus sutuokė vietinis teisėjas. Ar tai buvo — buvo neteisinga?

¹⁵⁴ Taip, buvo neteisinga taip elgtis. Santuoka priklauso Dievo namams. Bet kadangi jūs esate susituokę, tai, kur jūs iš tikrųjų esate susituokę: jūs esate susituokę, kai pasižadate vienas kitam, kai jūs pasižadate vienas kitam, kad jūs . . . kad jūs priimsite vienas kitą. Vietinis teisėjas gali išduoti jums pažymėjimą, tai teisiniai terminai, gyvenant kartu kaip vyras ir žmona, kad nebūtumėte kaip sugyventinis ir sugyventinė. Bet kai jūs pažadate šiai merginai, ir tai . . . jūs pažadate šiam vyrui, kad būsite jam ištikima ir priimate jį kaip savo vyrą, tuomet jūs esate susituokę. Pamenate, aš paaiškinau tai praėjusią savaitę, aš manau, kad tai buvo. Suprantate? Kai jūs pažadate jai. Suprantate?

¹⁵⁵ Netgi senovėje—Biblijoje, jeigu vyras buvo susižadėjęs su mergina, ir (jūs žinote įstatymus apie tai. Na, tai buvo tas pats, kas svetimavimas. Tikrai buvo!) kai jis pažadėjo, tai buvo viskas.

¹⁵⁶ Anądien buvo užduotas klausimas: „Ar santuokos pripažinimas negaliojančia—negaliojančia—negaliojančia yra tas pats, kas skyrybos?“ Matote? Kai jūs užduodate man tuos klausimus, draugai, jūs nežinote, ką tai man daro. Aš turiu daug draugų, kurie yra vedę du ar tris kartus. Ar jūs suvokiate, aš kalbu savo paties sūnui Bili Poliu? Ar aš pasigailėčiau Bili Polio? Ne, tikrai ne! Bili Polis susituokė su kažkokia mergina, atėjo ir pasakė: „Tėti, aš ruošiusi vesti“.

¹⁵⁷ Aš ploviau savo automobilį; pasakiau: „Trenk galvą į sieną“, - ir toliau ploviau savo automobilį.

Jis pasakė: „Aš ruošiusi vesti“.

Aš pasakiau: „O, pirmyn“, - tiesiog tęsiau tai toliau. Jis nuėjo ir papasakojo mamai, ir mama pasijuokė iš jo. Žinote, ką jis padarė? Pabėgo su kažkokia tai mergaite, dar besimokančia bendrojo lavinimo mokykloje, ir susituokė. Mes anuliavome santuoką, tos merginos tėvas ir aš. Mes anuliavome santuoką, bet jis vis tiek buvo vedęs. Jis mano berniukas, sėdi čia ir klausosi manęs. Taigi, būtent taip.

¹⁵⁸ Jis atėjo pas mane su mergina, su kuria dabar gyvena, mano marti. Mano anūkelis . . . Jis paklausė: „Tėti, ar sutuoksi mane?“

159 Aš atsakiau: „Jokiu būdu“. Tai mano paties sūnus. Jūs manote, kad tai nesukrėtė manęs iki širdies gelmių, kai aš nešiojau jį ant rankų ir padariau viską, ką galėjau padaryti, buvau jam ir tėvas, ir motina? Manote, man nebuvo skaudu tai pasakyti? Bet tai Tiesa. Be abejo! Mano berniukas, sėdi čia ir klausosi. . . Mano marti ir mano anūkėlis, sėdi dabar tiesiai čia. . . Bet aš sakau jam, kad tai neteisinga (suprantate?), nes aš turiu pasakyti. Aš privalau laikytis to Žodžio.

160 Ir sakote, jus sutuokė teisėjas? Jus turėjo sutuokti bažnyčioje, tarnautojas. Taip priderėtų elgtis krikščioniui. Bet, kadangi jūs jau davėte tą pažadą ir įžadus, ir susituokėte prieš dvidešimt vinerius metus, aš manau, kad viskas gerai.

Jūs sakote: „Na, aš. . .“

161 Klausimas galėtų būti toks: „Ar aš turėčiau ateiti ir susituokti iš naujo?“ Jeigu jūs norite. Neturėkite nieko savo mintyse, kas trukdytų jūsų tikėjimui, nes jeigu ten kas nors yra, jūs negalėsite pajudėti toliau; jūs stovėsite tiesiog ten, kur jūs esate dabar. Kai atsiras tas klaustukas, tai kur jūs ir užbaigiate, būtent ten. Bet dabar, dėl manęs, viskas būtų gerai.

162 Žmogus, kuris pakrikštijo mane Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, galiausiai išvarė mane iš bažnyčios, nes aš nesutikau su juo dėl moterų pamokslininkių. Man dėl to nereikėjo iš naujo krikštytis. Suprantate? Tikrai ne. Suprantate? Viskas gerai.

163 Bet tiesiog atminkite, tie dalykai skaudina mane. Aš turiu artimų draugų, sėdinčių čia, vyrų ir moterų, kurie paimtų savo. . . padėtų savo. . . išimtų savo akį ir atiduotų ją man, jei tik aš paprašyčiau to (taip, pone!), ir jie yra vedę du, kartais tris kartus, sėdi dabar tiesiai čia. Ir mano paties berniukas, mano anūkas, mano anūk-. . . ir mano marti, kurią aš myliu. . . Pažvelkite į Bilį, kaip aš stovėjau su juo ir jis stovėjo su manimi, bet sakyti teisybę ar tiesą, tai yra tikra tiesa.

164 Aš turiu. . . Aš galėčiau išeiti šiandien ir pakviesti kai kuriuos iš šių Dievo Asamblėjų ar kai kuriuos iš tų žmonių ir pasakyti jiems: „Aš. . . aš. . . buvau visiškai neteisis, aš nesiruošiu laikytis to Žodžio, aš liksiu su jumis“. Tikriausiai labai greitai aš tapčiau populiariu žmogumi, su Dievo dovana. Atiduodamas visą savo įtaką vienai iš tų organizacijų, aš tikriausiai turėčiau didį vardą jų tarpe. Man nerūpi mano vardas jų tarpe. Aš myliu juos, tai tiesa. Bet turiu būti teisingas. Aš—aš—aš būčiau veidmainis, jei taip pasielgčiau.

165 Ir būčiau veidmainis, jeigu aš stovėčiau čia ir, kadangi mano paties sūnus sėdi čia, kuris buvo pažadėjęs merginai, ir aš sakėčiau, . . . Jeigu—jeigu jis niekada nebūtų turėjęs ceremonijos, nesvarbu, ar jis kada nors gyveno su ta moterimi, ar miegojo su ja, mergina, ar kaip ten bebūtų, kai jis davė tą įžadą, jis yra vedęs, Bili Polis ar ne Bili Polis. Tai visiška tiesa! Jis yra vedęs, kai davė tą pažadą. Jeigu tai aš - tai tas pats.

166 Mes turime būti sąžiningi. Jeigu aš negaliu būti sąžiningas su savo sūnumi, aš negaliu būti sąžininga ir su jumis. Jeigu aš nesu sąžiningas su jumis, aš nebūsiu sąžiningas ir su Dievu. Ir aš noriu, kad jūs tikėtumėte tuo, ką aš jums sakau - tai mano sąžiningai nuosirdi nuomonė. Nieko kito iš to nekurkite, tiesiog sakykite tai taip, kaip aš tai pasakiau (suprantate?), kadangi aš jums pasakysiu Tiesą.

167 Taigi, ne taip dažnai aš su visais jumis štai taip kalbuosi, nes jūs esate mano vaikai, aš jus taip vadinu. Aš pagimdžiau jus Kristui per Evangeliją. Ir kol mes esame čia kartu, tik mūsų grupelė, sėdinti čia, aš—aš šiek tiek jus apkirpsiu. Bet noriu jums pasakyti: bet kai jūs ateisite pas mane ir ko nors paklaūsite, aš atsakysiu jums geriausiai, kaip tik žinau! Jeigu tai yra Žodyje, man nerūpi, jeigu tai pasmerkia mane, aš turiu daug surišų mazgų, kurie nuo manęs turi būti nuskusti. Būtent!

168 Bet kai jūs manęs ko nors paklausiate, aš jums atsakysiu. Jeigu aš jums ir pasakysiu ką nors - aš pasakysiu Tiesą. Aš visada stengiausi taip gyventi. Tokiu būdu aš noriu gyventi ir tokiu būdu mirti - būdamas sąžiningu su bet kuriuo žmogumi.

169 Neseniai pas mane atėjo mergaitė; moters dabar čia nėra. Tomas Simpson, daugelis iš jūsų pažįsta jį. Tomas yra mielas vaikas; čia nėra nė vieno iš jo žmonių. Aš manau, kad visi tie žmonės sugrižo atgal, nebent Fredas vis dar čia. Aš... Fredas Sothmann, aš nežinau, ar jis dar čia, ar ne, bet aš—aš manau, kad jie yra. Bet Tomas Simpson, jie... jis su—su Fredu atvyko iš Kanados. Ir jie... Jūs žinote brolių Fredą, mūsų patikėtinį.

170 Ir brolis Tomas, daugelis iš jūsų čia pažįstate jį. Ir Tomas yra puikus žmogus; šaunus vyrukas; ir taip pat ponias Simpson. Jeigu tik jį paklausytų, ką aš jai sakau, ji vėl vaikščiotų. O ji sėdi tame neįgaliojo vežimėlyje, suluošinta. Ji vėl vaikščios, jeigu tik ji darys tai, kas jai buvo pasakyta. O jūs tiesiog stebėkite ir pažiūrėkite, tiesa tai ar ne. Suprantate? Dabar. Bet ji turi padaryti tai, kas jai buvo pasakyta, jeigu ji tikisi tai padaryti.

171 Ir viena iš jos mergaičių, mielių mergaičių... Aš... Kai jos buvo mažytės, aš paimdavau jas ant kelių ir žaisdavau su jomis. Dabar jos jau per didelės; beveik moterys, dešimties, dvylika metų. Ir taigi, viena iš jų priėjo prie manęs ir pasakė: „Broli Branhamai, aš sapnavau sapną“. Ir ji papasakojo man sapną. Ir ji paklausė: „Ką tai reiškia?“

Aš atsakiau: „Nežinau, Brangioji. Aš pasimelsiu, ir jeigu Viešpats man tai duos, aš tau pasakysiu“.

172 Ji pasakė: „Gerai!“ Po kelių dienų ji sugrižo ir paklausė: „Ar sapnavai tą sapną?“

Aš atsakiau: „Ne, Brangioji, nesapnavau; Jis man jo neapreiškė“.

173 Maždaug po savaitės ar dviejų ji grįžo ir klausia: „Broli Branhamai, kaip dėl to sapno?“

Aš atsakiau: „Aš nežinau“. Na, atrodo, kad ji buvo šiek tiek nusivylusi. Aš . . .

174 Atminkite, jūs manęs ko nors paprašote, kad jums pasakyčiau, ir aš to negaunu iš Viešpaties, aš taip pat nusiviliu. Bet aš nesiruošiu būti veidmainiu ar melagiui, aš pasakysiu jums tiesą. Jeigu Jis man pasakys, aš jums pasakysiu; jeigu Jis nepasakys – aš nepasakysiu. Tai viskas, ką aš galiu padaryti. Ir aš noriu, kad jūs štai tokiu būdu tikėtumėte manimi.

175 Ir taigi, savo prote aš maniau, kad žinau sapną, bet iš kur man žinoti. Aš turiu tai pamatyti dar kartą. Ir nė vienas iš jūsų negali parodyti pirštu, kad kada nors ar kur nors, kur aš išaiškinau jums sapną Viešpaties Vardu, kad tai nebūtų buvę tiksliai taip. Taip, pone! Taip pat aš niekada nesu nieko pasakęs Viešpaties Vardu, kad tai nebūtų įvykę būtent tokiu būdu, kaip pasakiau, nes aš—aš . . . Tai Jis. Ir tuomet tai ne mano atsakomybė, tai Jis; tai Jo atsakomybė.

176 Aš pasakiau: „Pažvelk, Trudy, kas, jeigu mes nuvyktume į Arizoną. Ir kas, jeigu—jeigu atėjęs aš pasakysiu tau, kad, kai tu ten nuvyksi: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS, tavo mažasis brolis bus . . . ?‘ Mažasis Džonis, tas, iš kurio aš visą laiką šaipiausi, kad visą laiką matydavosi jo pilvas“. Aš pasakiau: „Kas, jeigu gatvėje ji pervažiuos mašina? Ir aš sakau: ‚Žinai, kas nutiks? Gatvėje ji pervažiuos mašina‘. Ir tu ateini pas mane, ir—ir sakai: ‚Broli Branhamai . . . ‘ Tiksliau: ‚Nuvežkite ją pas brolių Branhamą‘. Ir tuomet ieškosite aplinkui, ir jūs rasite mane stovintį ant laiptų, kalbantį su žmogumi, vilkinčiu baltu kostiumu. Ir tada aš tiesiog uždėsiu rankas ant mažojo Džonio; jis vėl atgaus gyvybę ir nubėgs“.

Taigi, pasakė, „Tuomet tu išvyksti į Vakarus, ir pirmas dalykas, žinai, vieną dieną tu išgirsi, kaip tavo mama rėkia, tavo tėtis rėkia, ir pažvelgi, mažąjį Džonį pervažiavo mašina. Ką tu darysi?“ Suprantate? Jūs tikite manimi. Matote? Ir aš noriu, kad jūs pasitikėtumėte manimi. Aš nesiruošiu sakyti jums tik šiaip sau, darydamas prielaidą; aš pasakysiu jums tiesą, arba visai nieko nesakysiu. Ir aš pasakiau: „Tada tu ateini pas mane ir sakai: ‚O, mažasis Džonis . . . ‘ Ar ateini pas savo mamą: ‚O, mažąjį Džonį pervažiavo mašina. Jis negyvas! Jis negyvas!‘“

177 „Atvažiuoja gydytojas, pakelia jo vokus, patikrina širdį, kvėpavimą. ‚Jis miręs. Nuvežkite jį į lavoninę“.

„Ką tu darysi? Sakysi: ‚Palaukite minutėlę! Palaukite minutėlę! Paguldykite jį man ant rankų; eime““. Amen!

- Kur tu eini, Trudy?

- Aš nežinau.

- Ką tu turi? Turi ant rankų savo mažą mirusį broliuką. Tiesiog toliau eini gatve. Žmonės sako: „Ar ta mergaitė išprotejė? Ne, pone!“ Ji turi TAIP SAKO VIEŠPATS. Kas gi įvyks?

¹⁷⁸ „Pirmas dalykas, žinote, tu sakai savo tėvui ir motinai: „Palaukite, mes surasime brolių Branhamą. Jiš stovės ant laiptų ir kalbės su vyru, dėvinčiu baltą kostiumą. Štai jis stovi tiesiai ten. Stebėkite, kas įvyks“. Nė kiek neabejoji. Prieini ten ir sakai: „Broli Branhamai, žinote, ką jūs man pasakėte?“

„Taip, Trudy. „Džoni, pabusk!“ Pašoko ir nubėgo gatve.

¹⁷⁹ „Bet kas, jeigu aš tiesiog tariamai jums pasakyčiau kai kuriuos dalykus, kurie mano manymu yra teisingi ir dar pasakyčiau: TAIP SAKO VIEŠPATS, ir tai nebūtų teisinga, ir tai neįvyktų, tai niekada neišsipildytų; tuomet mirtinai išsigastum dėl mažo berniuko. Nežinotum, ar jį atnešti ar ne“.

¹⁸⁰ Dievas atsiuntė mane čia, kad jums padėčiau, ir aš noriu jums padėti. Ir nesvarbu, ar tai žeidžia, skaudina, ar kaip ten bebūtų, aš vis tiek turiu tai pasakyti.

¹⁸¹ Bet dabar, kas liečia santuoką ir skyrybas, aš paprasčiau jūsų kaip brolis, laikykitės ramiai, kol išgirsite iš manęs. Girdite? Tiesiog toliau gyvenk taip, kaip gyvenote. (Aš užėmiau per daug laiko.)

¹⁸² „Mes susituokėme prieš dvidešimt vienerius metus (taip) . . . vietinio teisėjo“. Brangi sese, brangus broli, kartą vienas prekybininkas man pasakojo, kad jis užėjo į bažnyčią (jis buvo krikščionis) Konektikute ar kažkur ten, į didžiulę bažnyčią, tiesiog užėjo pasimelsti. Tai nebuvo . . . Jis buvo sekmininkas, bet jis užėjo ten pasimelsti. Ir pasakojo, kai jis ten įėjo į bažnyčią ir atsiklaupė melstis . . . pasakė, kad jis važinėjo aplinkui, buvo pavargęs, šiek tiek pasiilgęs namų, jis buvo prekybininkas ir pardavinėjo prekes, ir pasakojo, kad jis . . . fabrikams. Ir jis nuvyko ten, kad–kad padarytų kažkokius pirkimus ar kažką, ir tuomet jis ėjo pro bažnyčią, pagalvojo: „Aš užėisiu . . . Manau, kad aš užėisiu ir pasimelsiu“. Durys atidarytos; sakė, kad jis įėjo. Jis nieko negirdėjo, todėl atsiklaupė ir pradėjo melstis. Po to, kai jis ten meldėsi, išbuvo apie valandą, sakė, kad jis aiškiai girdėjo, kaip trinktelejo durys ar kažkas; pamanė, kad tai buvo sargas ar kažkas iš bažnyčios. Pasakė, po kurio laiko pastebėjo, kad ateina . . . Jis išgirdo, kad kažkas kalba. Jis įslinko ten ir pažvelgė, ir apsidarė, kad įsitikintų ar tai buvo sargas. Tai buvo vyras ir moteris, kurie stovėjo priešais altorių, laikydami vienas kitą už rankų, ir sakė: „Aš imu tave, brangioji, kaip savo teisėtą žmoną“. Suprantate?

Ji pasakė: „Aš imu tave, brangusis, kaip savo teisėtą vyrą“.

„Na, - jis tarė, - tai keistas dalykas, - pasakė, - šis sekmininkas, - jis tarė, - tas vyras ir moteris tuokiasi be pamokslininko“. Suprantate? Ir taigi, jis tiesiog atsisėdo ir laukė; ir po to, kai jie davė įžadus gyventi ištikimai vienas

kitam, kad tik mirtis juos išskirs, jie apkabino vienas kitą, pasibučiavo, apsisuko ir išėjo šypsodamiesi. Jis tarė: „Minutėlę!“ Jis pasakė: „Man šiek tiek smalsu; aš pašalietis“. Paklausė: „Jūs susituoksite?“

Atsakė: „Taip!“

„Be pamokslininko?“

Jis tarė: „Ne!“ Pasakė: „Mes esame susituokę jau keturiasdešimt metų“. Jis pasakė: „Prieš keturiasdešimt metų mes susituokėme čia, prie šio altoriaus, ir kiekvienais metais sugrįžtame ir atnaujiname savo įžadus“. Tai gera idėja. Suprantate?

¹⁸³ Bet kalbant apie santuoką, kai jūs pažadate jai, ji priima jūsų žodį; jūs priimate jos žodį; ir Dievas paima jūsų abiejų žodį. Suprantate? Bet tiesiog nežadėkite, nebent . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

343. Ar kai jos kerpa . . . Ar tai ilgi—ilgi plaukai, kai jos pakерpa priekyje? (Dabar, palaukite, leiskite man išsiaiškinti tai.)
Ar tai ilgi plaukai, kai jos . . .

¹⁸⁴ Na, aš—aš . . . Galbūt turima omenyje tai: „Ar ilgi plaukai išlieka ilgi, kai jos pakерpa juos priekyje?“ Daugiau jau nėra ilgi, jos nukirpo juos. Suprantate? Kaip ir vyras, kuris tris kartus patrupino savo kelnes, ir vis dar per trumpas. Ką sakote? Ką sakote? [Kažkas kalbasi su broliu Branhamu—Red.] O, štai apie ką kalbama. Kaip aš erzinu savo mažąją mergaitę, ji pasakė: . . . „Bumai“, aš taip vadinu, žinote, karčiukai ar kaip ten, žinote; čia priekyje.

¹⁸⁵ Na, aš įsivaizduoju tuos vaikus, kurie pakерpa plaukus priekyje . . . Jūs, galbūt jūsų mama galėtų jums apie tai pasakyti, suprantate, jeigu ji nori, kad jūs taip darytumėte. Aš manau, kad tai—tai atrodytų, tarsi moteris žiūrėtų pro galinio vaizdo veidrodėlį, jeigu ji jau peržengusi dvidešimt penkerių metų ribą ir nori juos pakirpti priekyje štai taip, kad atrodytų kaip koks mažas vaikas. Žvelkite čia, kur jūs einate, sese, o ne ten, kur jūs buvote. Suprantate?

¹⁸⁶ Ir taigi, bet kirpti plaukus, aš—aš—aš—aš pasakysiu jums štai ką. Aš ne—aš—aš neturiu jokių—jokių Rašto vietų, kad galėčiau pasakyti, kiek galima pakirpti, o kiek ne. Aš—aš neturiu tam jokios Rašto vietos, aš—aš negaliu jums to pasakyti, sese ar broli, kad ir kas būtumėte.

¹⁸⁷ Aš pasakysiu vieną dalyką. Aš norėjau, kad . . . Žinau, kad ir manó vaikai, Rebeka ir Sara, taip pat tai darė, Aš mačiau, kaip jos pakirpdavo savo plaukus čia, priekyje, ir supindavo juos ten nugaroje, ir palikdavo priekyje tuos pakirptus štai taip. Aš—aš ne, aš—aš . . . Taigi, neužlaikau jų. Suprantate? Ne, pone! Kas liečia mane, norėtusi, kad žirkklės visiškai neliestų jų plaukų. Bet kai jie tampa tokie ilgi, nukarę žemyn štai taip, ir tiesiog

pakerpate juos priekyje nuo akių, mažiems vaikams... Aš—aš nežinau, ar tai būtų...?... Aš taip nemanyčiau. Suprantate? Aš... bet kai jūs turite... Jeigu jūs galite, aš... jums, seserys, aš tiesiog palikčiau, kad būtų taip, kaip sukūrė Viešpats. Suprantate?

¹⁸⁸ Ir žinoma, aš žinau, kad moterys nori atrodyti gražios; tokia prigimtis, ir tai—tai kokios jos ir turėtų būti. Suprantate? Jos turėtų tokios būti. Ir taigi, tai puiku, bet tiesiog ne—ne... antraip - neatrodykite kaip pasaulis (suprantate?); nesekti pasaulio pavyzdžiu. Neteisingi dalykai... Jūs norite juos štai taip pakirpti, dabar nekirkpate savo plaukų. Jeigu pas jus nukarę karčiukai ar—ar kas tai bebūtų jūsų plaukuose - jūs palikite juos ilgus. Nekirkpate jų taip, kad neatrodytumėte kaip pasaulis. Jeigu jūs tik tos mažos mergaitės... .

¹⁸⁹ Mano dėdė turėjo mergaitę ten—ten Niujorke. Ji turėjo gražiausius plaukus. Jie buvo tokie tamsiai rudi ir ji supindavo į kasas... Mano mama galėdavo... Jos kasos būdavo iki čia, siekdavo jos kelius. Ir ta mergaitė turėjo tokias pat kasas; jos vardas buvo Žaklin. Ir dalis plaukų pas ją buvo sušukuoti štai taip, ir jie buvo nukirpti štai taip. Ir aš buvau... Tai buvo maždaug prieš penkiolika, aštuoniolika, dvidešimt metų. Ir aš galvodavau, kodėl ji tiesiog nesušukuoja visos šukuosenos atgal, juk jie atrodytų gražiau, nei turint juos taip, kaip tie modernūs „Bitlai“ nešioja juos šiais laikais, jūs žinote. Ir... O, teisingai, nemanau, kad aš taip daryčiau. Viskas, kas panašu į „Bitlus“, tai atrodo pasaulietiška, taigi... tiesiog palikite tai ramybėje. Taip!

344. Mes su vyru turime skirtingus požiūrius į Biblijos Tiesas, kaip ši Tiesa, kurią jūs pamokslaujate. Jis nesupranta. Ar turėčiau eiti su juo į bažnyčias, kai aš netikiu jų mokymu? Esu dėl to labai susirūpinusi.

¹⁹⁰ Taip! Jeigu jūs esate šio vyro žmona ir jis nesmerkia jūsų, jūs ne—jūs neturite smerkti jo (suprantate?), nes vyras yra pašventintas per žmoną. Suprantate? Ir aš tikiu, jeigu jis eina į kokią nors denominacinę bažnyčią ar kažką panašaus, jis nori, kad jūs eitumėte ten su juo... Jūs suprantate? Jeigu jūs nebūsite... Suprantate, niekas ten negali jums pakenkti, kadangi jūs vis tiek nesiklausysite, ką jie sako, nes čia jūs pasakėte, kad jūs netikite jų pamokslavimu. Suprantate? Taigi, tai nepakenks jums, bet jūs tiesiog parodote pagarbą savo vyrui. Jūs paklūstate jam, ir galbūt taip elgdamasi jūs—jūs... Jei jie moko ir daro ten tuos dalykus... Jūs esate mokoma daug aukštesnių dalykų nei tai; jūs būsite druska; jis pamatys ir ateis pas Viešpatį. Manau, kad aš eičiau į priekį. Tai bent, pažvelkite čia, kiek laiko!

345. Ar Zacharijo 4 ir Apreiškimo 11:3-12, kalba apie tą pačią esybę? Pažiūrėkite Zacharijo 4:12-14 ir Apreiškimo 11:4. Jie čia pasirašė savo vardus, brolis ir sesuo iš šios bažnyčios.

¹⁹¹ Pažiūrėkime, Zacharijo 4. O, taip, tai du alyvmedžiai. Taip, du alyvmedžiai ir Apreiškimo 11 yra. . . O, taip, štai tai. Tas pats dalykas. Tai jie abu. Tai—tai—yra Mozė ir Elijas, du alyvmedžiai.

Melskitės už mūsų. . . Tai maldos prašymas.

Atsiprašau, šito aš negaliu skaityti prieš. . . Tai apie šeimos santykius. Taip, padėkite jį ten prie ano. Negaliu skaityti to viešai. Bet kuriuo atveju, jie turi asmeninį pokalbį, taigi—taigi. . .

346. Broli Branhamai, ar yra neteisinga. . . (Kas čia pasakytą? Neteisinga *kas?* Sekmadienį? Dirbti?) **Ar yra neteisinga dirbti sekmadienį?**

¹⁹² Aš ką tik paaiškinau tai. Jeigu jautis yra griovyje, ištraukite jį, bet nestumkite jo į griovį vien tam, kad sekmadienį galėtumėte jį ištraukti!

Broli Branhamai, ar jūs pamokslausite čia sekantį sekmadienį?

¹⁹³ Tai tik klausimas. Ne, sese, broli, kas jūs bebūtumėte. Taigi, tai tiesiog buvo padėta čia. Turbūt padėjo—padėjo juos, ar kažkas padėjo juos į šią krūvelę.

Broli. . . Tai jums, broli Kapps. „Ar jūs sudainuotumėte *„Mes niekada nepasensime“*“ Aš turbūt turiu. . . Kai kuriuos likusius aš sumaišiau.

347. Broli Branhamai, kai kas nori sužinoti, kodėl jūs nebuvote (p-a-m-. . .) paminėtas Biblijoje. Aš manau, jūs esate Habakuko 2:1-4. (Atverskite tai, broli Nevilai, Habakuko 2:1-4) **Tegul jie tai perskaito ir išnagrinėja, 3 skyrius. . . manau, vardas ir keturių skyrių provaizdžiai, tikiu—aš tikiu tai jūs.**

¹⁹⁴ Dabar, kol jis ieško tai, Habakuko 2:1-4. Broli ar sese, kas bebūtumėte, kas uždavėte klausimą (nėra vardo), puiku, man—man patinka, kad klausiate šių dalykų. Aš žinau, kas jūsų širdyje (suprantate?), ir tuomet aš jums pasakysiu. Ne. Suprantate? Nebūtinai jūsų vardas turi būti įrašytas Biblijoje, suprantate. Bet, matote, kol jūs esate Biblijoje. . . Kol jūs esate Kristuje - jūs esate Biblijoje; jūs esate Jame, suprantate, Biblijoje. Suprantate? Kol jūs esate Kristuje - tuomet jūs pilnumoje Biblijoje. Suprantate? Jūs pilnumoje esate savo pozicijoje - kai jūs esate Kristuje. Ar visi tai suprantą?

¹⁹⁵ Ar jūs turite tai, broli Nevilai? Kas? Taip. Habakuko—Habakuko. . . Aš neskaičiau to. Tai buvo tiesiog padėta čia, spėju, kad ši ryta. Habakuko 2: 1-4. Štai tai. Habakuko 2—Habakuko 2, ir 1 iki 4:

Aš stovėsiu savo sargyboje, atsistosisiu bokšte ir žiūrėsiu, kad pamatyčiau, ką jis man pasakys, ir ką man atsakytų, kai aš—aš esu. . . kai aš esu baramas.

Ir VIESPATS man atsakė ir tarė: „Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokščių, kad bėgantysis jį galėtų perskaityti.

Nes regėjimas yra dar skirtam laikui, bet pabaigoje jis kalbės ir nemeluos: nors jis užtruks, lauk jo; nes aš tikrai ateisiu ir aš neužtruksiu.

Štai, jo išpuikusi siela nėra teisi jame: bet teisusis gyvens savo tikėjimu.

¹⁹⁶ Na, taigi, aš—aš įsivaizduoju, šis brangus asmuo, kuris uždavė šį... Jūs matote? Tai kažkas, kas myli mane, arba jie nebūtų to parašę. Suprantate? Taigi, aš negalėčiau pasakyti, kad mano... Biblijoje neminimas mano vardas—mano vardas, *Viljamas Branhamas*, ar jūsų vardas, kad ir koks jis būtų, bet mes bet kuriuo atveju esame Jame. Ir šie. . .

¹⁹⁷ Ir taigi, jūs matote gerai žinomas vietas, kurios nurodo, Biblijoje, kuriuose sakomi tam tikri dalykai. Jūs matote? Taigi, jeigu jūs pastebėsite, Biblijoje istorija kartojasi. Suprantate? Taigi, leiskite dabar tiesiog pateikti jums vieną Rašto vietą. (Aš matau, kad daugelis iš jūsų tai užsirašote.) Taigi, Švento Mato 3-iam skyriuje, Ten pasakytą: „Ir kai Dievas pašaukė Savo Sūnų iš Egipto, kad išsipildytų, kas buvo pasakytą: „Iš Egipto Aš pašauksiu Savo Sūnų“...“ Taigi, jeigu jūs turite Skofildo ar bet kokią kitą Bibliją su nuorodomis, jeigu jūs paseksite tą nuorodą ten, tą skaitinį parašėte, tai sugrąžins jus atgal ten, kur Jis pašaukė Jokūbą, Izraelį, iš Egipto. Suprantate? Bet, Jokūbas buvo Jo sūnus, kurį Jis pašaukė iš Egipto; taip pat ir Jėzus buvo Jo sūnus, kurį Jis pašaukė iš Egipto. Taigi (matote?) Dievo Žodis niekada nesibaigia. Suprantate, mes susitapatiname Biblijoje su skirtingais. . . Kiek iš jūsų prisimenate mano pamokslą apie susitapatinimą su krikščioniškais personažais, kur aš pamokslavau tai Finikse, Arizonoje? Taip, daugelis iš jūsų turi jį garsajuostėse. Matote? „*Susitapatinėš Su Krikščionišku Personažu*“. Suprantate? Jūs galite susitapatinti bet kurioje Rašto vietoje, kur tik jūs norite, jeigu jūs esate krikščionis, o jeigu jūs nesate krikščionis - jūs galite susitapatinti su Biblija. Suprantate? Taigi, aš manau, kad galbūt tai padės. Aš noriu paimti kiek galima daugiau.

348. Brolį Branhamai, kai kurie sako, kad malonė baigėsi ir nė vienas negali būti išgelbėtas. Taigi, ar tai tiesa? (Džiaugiuosi, kad aš paėmiau šitą.) Mes stebime ir meldžiamės. . . Mes stebime maldos eiles, ir atrodo, kad kai kurie vis dar randa malonę.

Taigi, tai pirmas klausimas, jūs turite du.

¹⁹⁸ „Ar malonė baigėsi?“ Niekada taip negalvokite! Suprantate? Tiesiog toliau darykite viską, ką jūs gali, kol jūs būsite paimtas. Suprantate?

¹⁹⁹ „Mes atkreipėme dėmesį, kad maldos eilėje kai kas randa malonę“. Žinoma! Malonė - durys atviros. Suprantate? Aš

manau, kad ten, iš kur jūs tai gavote, ši mintis gali būti tarp . . . Matote, aš neturiu laiko, kad kiekvienai tai Rašto vietai, patekti tinkamą vietą, (suprantate?) kiekvienam iš tų dalykų tinkamą vietą. Jie . . . Maldos eilėje, be abejo, jūs randate malonę.

²⁰⁰ Jeigu aš žinočiau, kad Jėzus ateis šią popietę, aš daryčiau tiesiog tą, ką ir darau tiesiog dabar (suprantate?), tiesiog toliau tęsčiau. Malonė visada yra prieinama. Suprantate?

²⁰¹ Ir taigi, štai kur, aš manau, jūs tai gavote, tai kažkur užbaigiant Septynis Bažnyčios Laikotarpius ir atidengiant Septynis Antspaudus. Suprantate? Septyni Antspaudai - apreiškė, kas vyksta . . . kas įvyko. Septyni Bažnyčios Laikotarpiai - mes esame Septinto Bažnyčios Laikotarpio pabaigoje. Kai aš sakau *pabaiga*, tai nereiškia, kad būtent šią valandą, šią minutę. Jūs pamenate, Biblijoje pasakyta, grįžtant į Viešpaties Jėzaus laikus, Paulius pasakė: „Nes laikas jau arti“. Ar jūs suvokiate, kiek ilgai tai buvo pagal Dievo laiką? Tai buvo vakar. Mano laiku, tai buvo du tūkstančiai metų. Suprantate? Laikas jau arti. Suprantate? Ką Dievas vadina *jau arti*, nėra tai, ką mes vadiname *jau arti*. Suprantate?

²⁰² Taigi, tiesiog toliau tikėkite, toliau melskitės, toliau . . . Dievas vis dar teikia malonę; tiesiog toliau stenkitės patekti į ją taip greitai, kaip tik galite. Dievas sustabdys, kai ateis laikas sustabdyti. Suprantate?

349. Dabar. Broli Branhamai, ar tai tiesa, kad niekas kitas, išskyrus jus, neturėtų pamokslauti? Mes matėme, kad jūs—mes matėme, kad jūs esate pašvestas žmogus. Mes nemanome, kad jūs tai darytumėte, jeigu ne . . . jeigu jie nepamokslautų.

²⁰³ Pasigailėkite! Broli, sese, kad ir kas jums pasakė, kad niekas neturėtų pamokslauti, tik aš, esu tikras, kad būčiau prastas pavaldinys Dievui, su visu tuo. Ne! Kiekvienas vyras ar . . . kuris jaučia Dievo pašaukimą savo gyvenime, tegul imasi tarnystės ir pradeda pamokslauti, mums jų reikia.

²⁰⁴ Dievo vyrai visame pasaulyje yra patepti, kad pamokslautų Evangeliją. Suprantate? Aš esu tik vienas mažas akmenukas pajūryje, tarp daugybės didelių akmenų. Suprantate? Taigi aš . . . Yra tiek daug, kurie yra daug labiau tinkami, labiau verti pamokslauti nei aš; aš tiesiog esu vienas mažas, nuolankus žmogus, esantis čia. Aš esu vienas kviečio grūdas visame aruode. Suprantate? Taigi, tai tik . . . Jūs žinote, ką aš turiu omenyje!

²⁰⁵ Bet kuris Dievo pašauktas vyras turi pamokslauti Evangeliją.

350. Kaip krikščionis gali giliau įeiti į Dievo meilę?

²⁰⁶ Skaitykite Žodį ir melskitės. Skaitykite Dievo Žodį ir melskitės. Aš paskubėsiu, kad paімčiau kiek galima daugiau.

Aš pateikiau vieną klausimą, bet pateikiau jį (n-e-t-...) neteisingai. Norėčiau sužinoti, ar prieš išvykdamas iš miesto jūs turėsite išgydymo tarnavimą. Jeigu ne... turiu... Ar galiu gauti asmeninį pokalbį su jumis?

²⁰⁷ Taigi, beje, aš manau, kad šis asmuo jau turėjo asmeninį pokalbį ši rytą. Žinoma, mes turėjome išgydymo tarnavimą; mes jau turėjome išgydymo tarnavimą.

351. Broli Branhamai, prašau paaiškinkite Pirmąjį Korintiečiams—Pirmąjį Korintiečiams 11—11, ir nuo 4 iki 6 eilutės. Ar tai nereiškia kad tai yra (a-t-...) atskiras—atskiras (a-p-...) apdangalas nuo plaukų, ar ilgi plaukai yra vienintelis mums reikalingas apdangalas?

²⁰⁸ Atverskite man Pirmą Korintiečiams 11. Pažiūrėkime, Pirmas Korintiečiams 11:4. Ten sakoma: „Kai meldžiatės...“ O, taip, jis... Jie turi tai čia. Jie sako: „Meldžiantis ar pranašaujant, ar mes galime savo plaukus—ar mes galime...“ Pažiūrėkime, jie čia per kažką nubrėžė liniją.

Kai pranašaujama—kai pranašaujama, ar galime paimti savo plaukus, kai mes...? Hmm. Jūs—jūs pasakėte: Ar galime mes užsidėti ar nusiimti plaukus, kai mes pranašaujame?

²⁰⁹ Jeigu jūs—jeigu jūs turite peruką, galbūt, bet aš—aš... ar dėvite vieną iš tų Bitlų perukų, ar kažką panašaus, bet... Jeigu aš galėčiau gerai atrodyti su tokiu peruku, tikriausiai ir pats jį dėvėčiau, bet tai... ne Bitlų peruką, bet plaukų peruką.

²¹⁰ Bet tai viskas gerai. Jeigu jūs neturite plaukų ir norite tokio peruko. Jeigu jūs galite tai padaryti, tai yra visiškai gerai. Taip, pone! Jeigu moteris, jei ji turi nelabai ilgus plaukus, ji nori užsidėti dirbtinius plaukus ant savo plaukų, aš pasakyčiau, užsidėkite juos, sese.

²¹¹ Jei vyras stipriai peršala ir panašiai, ir nori... koku tai būdu... net dėl savo išvaizdos prieš žmoną, jeigu jis norėtų nešioti plaukų peruką, nešiokite. Taip, žinoma. Nieko blogo tame (ne, pone!), ne daugiau nei tai būtų jūsų dantys, ar dirbtinė ranka ar dar kas nors. Jei gamta ką nors—paėmė iš jūsų, o tai jums labai patogu, tai nešiokite, tai visiškai gerai.

Bet, čia sakoma: „Ar galime mes užsidėti ar nusiimti plaukus, kai mes meldžiamės ar pranašaujame? Ką tai iš tikrųjų reiškia?“

²¹² Gerai, perskaitykite, broli Nevilai... buvo 4—4 iki 6, gerai, gerai.

Kiekvienas vyras, melsdamasis ar pranašaudamas... apdenyta galva, paniekina savo galvą. (Tai yra, jeigu jis turi ilgus plaukus. Gerai.)

Bet kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja atidenyta galva, daro negarbę savo galvai:... (Tai jos

vyras.) . . . *nes tai yra vienas ir tas pats, kaip kad ji būtų nuskusta.*

Nes jei moteris nėra apsidengusi, tegul ir tenusiskuta: . . . (Jeigu ji nori nusikirpti plaukus, liepkite jai visiškai nusiskusti. Suprantate? Jeigu ji negali turėti. . .) . . . bet jeigu moteriai ne būtų gėda, būtų—būtų gėda būti nukirptai ar nuskustai, te ji būna apsidengusi.

213 Aš čia nematau nieko, kas liečia užsidėti ar nusiimti plaukus, nebent moteris nori. . . Jis sako, jeigu ji sako, kad ji turi nusikirpti juos, tuomet tegul ji visus nuskuta. Suprantate? Nes jeigu ji to nedaro, te ji turi savo plaukus; nes jos plaukai yra jos apdangalas. Bet vyrui, kad jo galva būtų apdengta, ilgis plaukais kaip moteris, stovint už sakyklos, jis ten atrodytų kaip moteris. Suprantate? Taigi, jis neturi jų turėti štai tokių. Suprantate?

214 Tai—tai reiškia, kad jie užsideda plaukus ar nusiima. . . Aš manau, kad asmuo galėjo suklysti manydamas, jog tai reiškia, kad vyras pranašauja užsidengęs galvą, paskui jis nusiima apdangalą. Suprantate? Ne. Tai nereiškia, kad jis turėjo ilgus plaukus, tai reiškia, jeigu jis yra prisidengęs. . . Taigi, jūs paskaitykite šiek tiek toliau, kas uždavėte klausimą, ir jūs sužinosite, kad moters galva yra jos vyras. Kiek iš jūsų tai žino? O vyro galva yra Kristus; todėl vyras turėtų nusikirpti plaukus dėl Kristaus, kadangi Jame yra ir vyras, ir moteris, ir viskas. Jis yra ir tėvas, ir motina, ir sesuo, ir brolis, viskas. Tačiau vyre - yra tik vyriška. Todėl jis turi juos nusikirpti dėl Kristaus; bet moteryje - yra vien moteriška, todėl ji gali turėti savo apdangalą; nes vyras yra virš jos. Jis yra jos viešpats, jos valdovas; taigi, todėl ji turi turėti ilgus plaukus.

215 Ir tuomet, jeigu ji sako, kad ji privalo, ji turi juos nusikirpti, tada te ji būna nuskusta. Ir pasakyta, jeigu moteriai, kuri turėtų atrodyti gražiai, tai yra gėda ir negarbė, nusiskutusi visus plaukus, tuomet te ji turi savo apdangalą ant savo galvos; te ji turi ilgus plaukus. Suprantate? Taigi tai. . . Kas nors. . . Viskas paaiškinta? Aš turiu omenyje, ar tai skamba gerai? Pasakykite: „Amen“, jei taip, jeigu jūs tai supratote. Suprantate? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai.

352. Brolis Branhamai (Mums dabar liko dešimt minučių.)—**Broli Branhamai, ten, kur gyvename, mes neturime pamokslininko, bet mes tik turime sekmadienio vakare garsajuostės klausymo tarnavimą. Ar mes turėtume vesti savo vaikus į kitą bažnyčią dėl sekmadieninės mokyklos? Ar pakanka garsajuostės klausymo tarnavimų?**

216 Na, tegul tai būna pagal tai, koku keliu eina jūsų vaikai. Suprantate? Taigi, jeigu jūs turite vaikus, jie dar maži; ir jūs nuvesite juos į kokią tai grupę ten, kuri jiems įdiegs dalykus,

kurių jie—kurių jie—jie neturėtų žinoti; aš to nedaryčiau. Jeigu—jeigu atrodo, kad jie išmoksta pakankamai iš to, kas yra garsajuostėse ir . . . Ir jūs, sakykim, jūs atiduodate juos į Katalikų bažnyčią, nuvedate juos į Katalikų bažnyčią, nuvedate juos kur nors į panašią vietą; aš nepatarčiau to daryti. Suprantate? Jeigu jie . . .

²¹⁷ Bet dabar, jeigu jūs turite ten puikią nedidelę bažnyčią, kuri galbūt nesutinka su jumis dviem ar trimis dalykais, ir jūsų vaikai nori eiti į sekmadieninę mokyklą, jie yra pilnos Evangelijos žmonės ar panašiai, na, tai visiškai gerai. Bet matote, bet kai prieisite iki tokios vietos, kur . . . Priklauso nuo to, kaip jūsų vaikai priima tai. Suprantate? Stebėkite, ką daro jūsų vaikai, ką, kaip jie reaguoja į tai.

353. Pažiūrėkime. Jeigu jūs neturite bažnyčios, į kurią galėtumėte eiti, ar turėtumėte tiesiog klausytis garsajuosčių?

Taip! Tai . . . Aš—aš . . . Tai būtų puiku.

354. Ar jūsų vaikai turi turėti išgyvenimą, kad gautų Šventąją Dvasią? Jeigu—jeigu—jeigu jie supranta paskutiniojo laiko Žinia, ar jie turi Šventąją Dvasią?

²¹⁸ Kiekvienas turi turėti išgyvenimą! Jūsų vaikai negali įeiti jokiu kitu būdu, tik tuo pačiu būdu, kuriuo ir jūs įėjote. Suprantate? Jie turi gimti iš naujo. Dievo Karalystėje nėra anūkų; jie visi yra vaikai. Jie turi tai turėti, turi turėti išgyvenimą su Dievu, kad įeitų, lygiai taip pat kaip ir jūs. Taigi, aš tikiuosi, kad galiu paimti šį. Tai . . .

355. Brangūs mylimieji: (Pažiūrėkime.) Apie Rašto vietą iš Efeziečiams 4:11 iki 13, ar mes visi (Pažiūrėkime.)—ar mes visi gauname šventųjų tobulinimą per garsajuostes, ar turėtume būti čia, kur veikia Dvasios dovanos ir įvairios bažnyčios tarnybos, kad padėtų mums tobulėti? Mūsų širdys patikėjo visu Viešpaties Žodžiu.

²¹⁹ Taigi, šis asmuo yra iš Oregono. Dabar, mano brangus . . . manau, kad aš žinau, kas jis. Suprantate? Tai . . . O taip, aš žinau, tikrai žinau. Jūsų—jūsų berniukas . . . Jeigu žmogus yra čia, aš žinau jūs . . . Jeigu ne, tai galėjo būti praėjusį sekmadienį. Suprantate? Tai galėjo būti iš praėjusio sekmadienio. Bet jūsų—jūsų sūnus vykdo gamtosaugą, matote, ir tai . . . jis kontroliuoja . . . Jis yra . . . Aš manau, kad tai jis pakvietė mane kartu su jumis medžioti briedžių, ten Oregone, kur . . . Ir manau, kad tai teisinga. Taigi, aš pažįstu šį asmenį iš laiško . . . ir taigi . . .

Ne! Jie nori ateiti čia, į bažnyčią, išstobuliniui. Suprantate? Kad mes—mes čia, bažnyčioje, turėtume bendravimą vieni su kitais, bet tobulėjimas vyksta tarp mūsų ir Dievo. Kristaus Kraujas - tai, kas mus išstobulina Šventojoje Dvasioje.

220 Taigi, bažnyčioje sakoma, „...veikiančios dovanos“. Taigi, mes čia neturime labai daug veikiančių dovanų, tačiau turime kai kurias iš jų. Mes turime kalbų dovaną, ir—ir pranašystės dovaną (dvi ar tris iš jų).

221 Aš manau, mūsų brolis Higginbotham čia, kad ir kur jis būtų, jis turi kalbėjimo kalbomis dovaną. Ir su mumis yra ir mūsų brolis Džiunior Džakson, ir jis kalba kalbomis. Ir tuomet mes turime du ar tris išaiškintojus. Brolis Nevilas čia taip pat, mūsų pastorius, kalba kalbomis ir kartais pranašauja, ir Viešpats jam suteikia . . .

222 Kaip tik anądien jis pasakė kai ką. Jis paskambino telefonu į namus, kur aš buvau, kad jis pranašavo apie žmogų, pasakė jiems, kad girtas žmogus . . . kad greitai įvyks dideli pokyčiai jame ar kažkas panašaus. Ir tas žmogus buvo išėjęs iš „Anoniminių Alkoholikų“, vis dar alkoholikas, ir jau šešiasdešimt aštuonias dienas net neprisilietė prie alkoholio, ar kokių vaistų nuo to, ar ko nors. Tai buvo brolio Nevilo pranašystė apie juos.

223 Taigi, mes . . . Mes turime keletą dovanų, veikiančių tarp mūsų, ir mes labai džiaugsimės bendravimu su bet kuriuo iš jūsų, kuris darbuojasi koku tai būdu, ar nori ateiti ir bendrauti su mumis, mes džiaugsimės galėdami padaryti viską, ką tik galime. Suprantate? Bet taigi, ištobulinimas priklauso Kristui.

Dabar pažiūrėkime, dar vieną ar du.

356. Broli Branhamai, ar būtumėte toks malonus paaiškinti nuotrauką, kurią nufotografavo brolis Arganbraitas? Pirmas klausimas: antras—antras paveikslas ant sienos, šviesa aplink jus, išlenkimas ir taip toliau.

224 Na taigi, štai ką jums pasakysiu. Jie pasirašė savo vardus ir jų dabar čia nėra. Mes tai suprantame. Tai brolis ir sesuo Džeksonai iš Pietų Afrikos; jie grįžo atgal. Taigi mes suprantame tai; mes tai paaiškinome.

357. Kada bažnyčia, kuri . . . Kada bažnyčia, kuri . . . kuri (m-i- . . .) mirė per suspaudimą ir pri- . . . bus prikelta? Ar jie taip pat lauks bedievių prisikėlimo? Ar jie vėl gyvens Tūkstantmetyje?

225 Taigi, tai geras klausimas. Vertas daugiau laiko, nei aš galiu jam skirti, bet tik tam, kad galėčiau . . . Suprantate? Aš neturiu . . . Aš paėmiau beveik du trečdalius nuo to, ką aš pradėjau ši rytą, praėjo dvi valandos. Tiesiog tiek daug, kad jūs tiesiog nespėjate prieiti prie jų. Jūs suprantate? Ir aš tiesiog noriu paimti kiek tik galima daugiau, nežiūrint kur jie randasi. Aš žinau, kad kai kurie iš čia yra labai geri, kuriuos taip pat reikėtų žinoti, kaip gyvatės sėklą, kurią reikia paaiškinti, ir kiti dalykai; bet aš paskubėsiu ir atsakysiu į juos labai greitai.

226 „Ar bažnyčia, kuri mirė per suspaudimo laikotarpį (suprantate?), bus prisikėlime?“ Antrasis prisikėlimas, antrasis prisikėlimas.

227 „Ar jie taip pat lauks bedievių prisikėlimo?“ Teisieji ir neteisieji bus prikelti tuo pačiu metu.

228 „Ar jie vėl gyvens Tūkstantmetyje?“ Ne! Ir likę mirusieji neatgijo iki pasibaigs tūkstantis metų. Taigi, tai gana trumpas, bet esu tikras, kad . . .

358. Ką Paulius turi omenyje sakydamas laisvė ir laisvė Kristuje? Kuo laisvė skiriasi nuo įstatymo?

229 Na, jūs nesate surištas įstatymu. Tarkim, pavyzdžiui, čia tas pats dalykas; Aš paaiškinsiu natūraliu būdu, greitai. Pavyzdžiui, čia sakoma, kad važiuokite gatve trisdešimties mylių per valandą greičiu – tai visas greitis, kuriuo jūs galite važiuoti. Dabar viskas gerai. Taigi, jeigu aš važiuoju gatve keturiasdešimties mylių per valandą greičiu, mane pasmerks įstatymas. Bet jeigu aš važiuosiu tik trisdešimties mylių per valandą greičiu, aš nesu po įstatymu. Suprantate? Tai laisvė Kristuje (suprantate?), tas pats dalykas.

230 Jūs nesate surištas įstatymu, tol kol . . . Jeigu aš nevagių, nemeluojų, nerūkau, nesvetimauju, nedarau nė vieno iš tų dalykų ten – aš nesu surištas jokių įstatymu. Suprantate? Aš esu laisvas nuo įstatymo; aš esu Kristuje.

359. Ką jūs manote apie gimstamumo kontrolę?

231 Aš turėjau kai ką iš jų per asmeninius pokalbius šį rytą. Aš geriau pasikalbėsiu asmeniškai su—su jumis apie tuos dalykus (suprantate?), apie tuos dalykus ten, kadangi yra žodžiai ir dalykai, kuriuos aš turiu pasakyti, kuriuos aš . . . Aš geriau pasakysiu tai, jeigu vyras ir žmona . . .

232 Ir yra galimybė, kad tai bus atlikta teisingu būdu. Aš taip pat pasakysčiau tai, bendrai. Moters gyvenime yra tiek daug dienų, kai ji nėra vaisinga. Jūs suprantate? Gerai. Na . . .

233 Taigi, kartais vaikas gali nužudyti moterį; jeigu ji pagimdytų vaiką, tai ją nužudytų. Jūs taip pat turite tai stebėti. Suprantate? Taigi, tiesiog būkite labai atsargūs tame. Suprantate? Matote, tai atneša gyvybę, taigi tai, dėl ko jūs esate čia žemėje.

234 Jeigu jūsų žmona serga, ir kita, vaikas ją nužudys, aš— aš— aš to nedaryčiau. Aš nemanau, kad Viešpats norėtų, jog jūs tai darytumėte. Ir jūs—jūs ateiškite pas mane asmeniškai dėl tų dalykų; turėkite tam asmenišką pokalbį. Leiskite man pasikalbėti su jumis asmeniškai (suprantate?) ir aš galiu pajauti . . .

235 Suprantate, kiekvienas asmuo, aš galiu pasakyti, ar jis man meluoja, ar ne. Suprantate? Jie pasakoja man skirtingus dalykus. Aš geriau susitiksiu su jumis, tiesiog . . . Suprantate? Kadangi jūs išsakote štai taip, jūs nežinote. Dėl to, kad tai yra asmeniška ir

panašūs dalykai; aš galiu pasakyti tai, ar jie sako tiesą, ar ne. Suprantate?

360. Kodėl—kodėl šėtonas bus paleistas trumpam laikui po tūkstančio metų, iš Apreiškimo 20 ir 3, ir Apreiškimo 20:27?

²³⁶ Kodėl jis bus paleistas? Tam, kad surinkti savo žmones antrojo prisikėlimo metu, kadangi šėtonas taip pat turės stoti teisme. Suprantate? Jis turi būti pasmerktas.

O tai bent, jų čia pilna knyga. Aš nematau... Ir čia dar vienas laiškas pilnas jų. Leiskite man paimti dabar čia tikrai labai greitai.

361. Broli Branhamai, prašome paaiškinkite Darbų 9 skyriaus 7 ir Darbų 20... Darbų 22-ą eilutę. (Ar galėtumėte man ją atversti, broli Nevilai.) Prašau, paaiškinkite Darbų 9, 7.

²³⁷ Dabar, kol jis tai atvers, pažiūrėsiu, ar aš galiu greitai paimti dar vieną. Ar jūs jau pavargote? Aš žinau, kad pavargote.

Prašom paaiškinti Nuotakos perkėlimo paslaptį. Kaip tai vyks ir kur, kur eina Nuotaka. Argi tai ne mieli klausimai? Tai tikrai puikūs. Aš tiesiog stovėčiau čia visą dieną...

Dabar tiesiog minutėlę, eilutė... Darbų 9, 7. Ačiū, broli Nevilai. 9, 7 eilutė:

Ir vyrai, kurie su juo keliavo, stovėjo nebylūs, girdėdami balsą, ir nieko nematydami.

²³⁸ Taigi, aš žinau, kur jūs lenkiate. Suprantate? Taigi, kitoje vietoje sakoma, kad jie... atvirksčiai. Taigi, aš—aš nežinau, kas ten vyko. Aš tiesiog negaliu jums pasakyti, kadangi kitoje vietoje - jie girdėjo. Vienoje - jie to nematė, ir kitoje vietoje - jie matė ir negirdėjo. Kiek iš jūsų anksčiau esate matę tai Biblijoje? Aš mačiau, ir aš negaliu to paaiškinti. Suprantate? Aš... Viešpats turi man tai apreikšti. Aš—aš prieš kurį laiką jums sakiau, kad turiu būti sąžiningas su jumis. Suprantate? Aš nežinau. Atsiprašau. Jeigu aš—jeigu aš negaliu to paaiškinti, aš būsiu pakankamai sąžiningas, pasakyti jums, kad aš negaliu. Bet aš—aš nesiimsiu to nagrinėti, kai—kai aš nežinau.

²³⁹ Aš negaliu to paaiškinti, nes vienoje vietoje sakoma, kad jie matė Šviesą ir niekada negirdėjo Balso, ar kažkas panašaus; ir kitoje vietoje - jie matė... girdėjo Balsą ir niekada nematė Šviesos. Aš negaliu to paaiškinti. Suprantate? Aš—aš nežinau, kas nutiko, ir aš nežinosiu, kol Viešpats man to neapreikš; ne daugiau, nei aš galėjau jums pasakyti apie santuoką ir skyrybas. Aš nežinojau, kol Jis man to neapreikšė.

²⁴⁰ Ir net šį rytą Viešpats Dievas, dangų ir žemės Kūrėjas, žino, kad tai yra tiesa, šį rytą Jis viską užbaigė, pasakydamas man apie santuoką ir skyrybas. Tai tiesa. Štai dėl ko aš sakau, kad leiskite man sudėlioti viską kartu. Surasti... .

241 Kai vienas iš tų dalykų, kaip gyvatės sėklą, kai man buvo tai pateikta, aš—aš negalėjau to pamatyti, nieko; bet aš tiesiog toliau sekiau tai, ir pirmas dalykas, žinote. . . Tuomet jūs turite pasitraukti kur nors vienas, ir tada Šventoji Dvasia pradeda tai atverti. Taigi, aš noriu, kad kas nors pabandytų tai pasmerkti. Suprantate? Negalite to padaryti.

362. Prašau paaiškinti Nuotakos perkėlimo paslaptį.

242 Tiesiog pasikeitimas, suprantate, mūsų kūnų. Taigi, leiskite pasakyti, *mūsų*. Jūs žinote, ką aš turiu omenyje, kai taip sakau? Aš nenoriu būti šventvagiškas. Aš nenoriu sakyti *mūsų*; aš nenoriu sakyti ši bažnyčia; aš noriu pasakyti - kiekvienas tikintysis.

243 Abrahamas, jis laukė pažadėtojo sūnaus, kuris buvo jam pažadėtas. Ar taip? Ir Bažnyčia laukia pažadėtojo Sūnaus. Nuotaka (ar taip?), Nuotaka laukia pažadėtojo Sūnaus.

244 Prieš pažadėtajam sūnui ateinant pas Sarah ir Abrahamą, jų kūnai turėjo būti pakeisti. Ar taip?

245 Ji buvo per sena turėti kūdikį. Jos krūtyse nebebuvo pieno gyslų; jos krūtytės buvo išdžiūvusios. Jos iščios buvo nevaisingos; ji buvo nevaisinga. Ji negalėjo pagimdyti kūdikio; jos širdis buvo per sena, kad atlaikytų gimdymą. Taigi, kas nutiko? Dievas perkeitė ją atgal į jauną moterį. Ir tą patį Jis padarė ir Abrahamui, kadangi Jis pasakė, kad jo kūnas buvo beveik miręs. Suprantate? Ir Jis turėjo pakeisti jų kūnus, kad jie galėtų priimti pažadėtąjį sūnų.

246 Ir mes negalime priimti pažadėtojo Sūnaus, kuris yra mums pažadėtas, šiandien šiuose kūnuose, kuriuose mes gyvename; šie kūnai - nuodėmė.

247 Ši pirma sąmonė valdo šį kūną regėjimu, skoniu, jutimu, uosle ir klausa, ir tiesiog visus mus suvaržė; mes samprotaujame ir visa kita. Bet tas naujas kūnas, kuris ateina iš naujai gimusiojo (ne iš šios pirmos sąmonės, ji praeis). . . Tai kažkas viduje, kas gyvena. Visi, kurie tai suprantate, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

248 Tai ne tas išorėje: regėjimas, skonis, jutimas, uoslė ir klausa. Tai te tai. Jis pavaldus mirčiai ir mirs, bet vidinė jūsų dalis, štai čia, viduje, tai yra asmuo, kuris negali mirti. Suprantate? Ir tai asmuo, nuo kurio prasideda naujasis gyvenimas, nuo šio naujo gimimo; ir jis sukuria kitą asmenį, pagal atvaizdą to asmens, kuriuo jūs esate, aplink tą gyvybę. Ar supratote tai?

249 Taigi potencialiai tai yra čia, ir kas tai yra? Žodis, pažadėtas dar prieš pasaulio sukūrimą. Ir visa, kas aplink, tik atspindi negatyvą; šitas - atspindės pozityvą, Žodį. Suprantate? Ir tas pats dalykas. . . Ar, Nuotakos perkėlimas bus tas pats dalykas. Žodis, kuris yra jumyse, kūnas materializuosis aplink tą Žodį, ir tas pats įvyko su Sarah.

250 Prieš... Kai tas senasis kūnas, kurį ji turėjo, tas pirmasis kūnas, turėjo būti pakeistas, kad pagimdytų sūnų. Ar supratote tai? Šis kūnas negalėjo to padaryti. Šis kūnas negali to padaryti, taigi jis turės būti pakeistas tokiu pat būdu, kad priimtų Sūnų.

363. Kaip tai įvyks, ir kada... kur... kur eina Nuotaka?

251 Ji eina į Šlovę, į Dangų, Vestuvių Vakarienei, tiesiog kaip provaizdyje Izaokas ir Rebeka, kai Rebeka išėjo susitikti su Izaoku. Prisiminkite Eliezera, atstovaujantį dabar žinią, kuris išėjo iš Abrahamo, Eliezeras išėjo ieškoti nuotakos Kri... Izaokui. Vėsus vakarą jis rado gražiąją Rebeką, nedidukę tamsiaplaukę merginą, išeinančią su vandens ąsočiu. Eliezeras meldėsi, pasakė: „Viešpatie Dieve, suteik dabar man gerą kelionę ir sėkmę mano šeimininkui Abrahamui“.

252 Ir jis pasakė: „Keliauk, neimk jam iš filistinų tarpo; neimk jos“. Keliauk štai čia, tarp jo žmonių, parodydamas, kad Kristaus Nuotaka ir Kristus yra kraujo giminės, kadangi Rebeka ir – ir Izaokas buvo pusseserė ir pusbrolis.

253 Ir taigi, jie nuėjo, ir ši gražuolė Rebeka išėjo ir atnešė vandens; ir jis meldėsi; ir pagirdė kupranugarį ir visa kita. Ir tuomet, atkreipkite dėmesį, Rebeka turėjo... Galutinį pasirinkimą turėjo padaryti Rebeka. Jis atsiklausė tėvo dėl merginos; jis atsiklausė motinos dėl merginos; ir nė vienas iš jų negalėjo to padaryti. Norėjo, kad ji pasiliktų kuriam tai laikui. Jis pasakė: „Neužlaikykite manęs mano darbe“.

254 Ir Rebeka turėjo pasirinkti, kadangi jis pasakė: „Ji, mergelė; te ji pasirenka“.

255 Ir kai tik jai buvo tai pasiūlyta, ji greitai apsisprendė; ji pasakė: „Aš eisiu“. Ir ji užsėdo ant kupranugario ir išvyko pasitikti... Pažvelkite, tas pats kupranugaris, kurį ji pagirdė, buvo tas kupranugaris, kuris ir atgabeno ją pas jaunikį ir į visą jos gerovę. Ir tas pats kupranugaris, ta pati jėga (tas žvėris Biblijoje simbolizuoja jėgą)... Ir ta pati Jėga, kurią mes girdome ir šloviname (Amen! Suprantate?), vanduo, gyvybė, šlovinamas, Žodis - yra tas dalykas, kuris nuneša mus į Šlovės Šalį, susitikti su Jaunikiu. Taip, pone! Amen!

Laukiame ateinančios tos džiugios
Tūkstantmečio dienos,
Kai ateis mūsų palaimintas Viešpats, paims
Savo laukiančią Nuotaką.

256 Ir atminkite, Izaokas vėlyvą popietę buvo išėjęs iš palapinės ir stovėjo laukuose mąstydamas. (Amen!) Kai jis pamatė ateinančią Rebeką... Ir ji niekada nebuvo jo mačiusi, ir jis niekada nebuvo jos matęs, bet tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio. Ji išimylėjo jį ir jis išimylėjo ją, ir ji netgi buvo apsigaubusi. Amen! O, tai bent!

²⁵⁷ Ir pažvelkite, kai ji pamatė jį, jos širdis buvo kupina džiaugsmo. Ji nežinojo, už ko ji turės ištekėti, bet tikėjimu. Amen! Ir—ir—ir atmintkite, Jėzus paliks Karalystę, ir mes susitiksime su Juo ne Šlovėje, mes susitiksime su Juo ore, tarp dangaus ir žemės, ten, kur visa tai įvyko, kad mus atpirktų. Jis sutiko Rebeką viduryje, tarp jos namų ir savo namų. Amen! Atsivedė ją į savo namus ir vedė ją, ir paveldėjo viską, ką turėjo jo tėvas. Amen! O, tobula, tiesiog tobula. Gerai.

Klausimas: **Ar Dievas atskiria vyrą ir žmoną . . . ?**

²⁵⁸ Aš—aš geriau šito neskaitysiu. Suprantate, suprantate? Tai—tai . . . gali tekti pasakyti žodį. Jūs suprantate? Aš visus jus pažįstu, bet tai—tai—tai yra įrašyta (suprantate?), taigi aš—aš geriau neskaitysiu. Tai kai kas apie . . . Asmuo, kuris tai parašė, jūs žinote, kas tai yra; ir aš—aš geriau pasimatysiu su jumis privačiame pokalbyje. Suprantate? Aš geriau ne . . . Nemanau, kad būtų gražu skaityti tai. Suprantate? Tai—tai viskas gerai, tas žmogus, nieko blogo tame; jie uždavė teisėtą klausimą, bet aš—aš manau, kad būtų geriau susitikti su juo asmeniniame pokalbyje. Ar nemanote, kad taip? Tiesiog, kas tai . . . Jūs žinote, kas tai yra, kad ir kas jūs būtumėte.

²⁵⁹ O, tai bent! O, jau praėjo mūsų laikas, draugai. Mes—mes geriau užbaikime ir eikime—eikime pietauti. Kiek laiko norėtumėte, kad aš likčiau čia . . . praleisčiau čia? [Kažkas sako: „Visą dieną“—Red.] O, tai bent, tai bent! Tik—tik, taip, tiesiog, galbūt tik truputį. Jeigu kam nors reikia tuoj pat išeiti, neleiskite, kad pietūs prisviltų. Bet jeigu jūs—jeigu jūs . . . Ir—ir aš tikriausiai valgysiu „Blue Boar“ ar „Pryor“, ar vienoje iš tų vietų, ir jie tikriausiai jums netrukdytų. Jeigu jums reikia eiti, telaimina jus Dievas; aš suprantu. Matote? Ir tiesiog paimsiu maždaug, aš padėsiu juos čia, ir štai į tiek aš atsakysiu. Tuomet aš—aš ketinu, šiuos gerai, bus apie, užtruks dar apie penkiolika minučių, po to aš ketinu išeiti.

364. Aš turiu dvi ištekėjusias dukteris, kurių vyrai d-e-a-v- . . . ir jie tiki šia Žinia. Jie . . . denominacijos, (Teisingai.), ir jie tiki šia Žinia ir stovi už Ją, ir sulaukė . . . Ką jiems daryti? Jie sulaukė pasipriešinimo. Ką mes turėtume daryti?

²⁶⁰ Laikykitės savo pozicijos! Absoliučiai. Parodykite, kas esate. Štai taip; nepasiduokite jiems. Ne, pone! Aš nesakau, kad neitumėte pas juos, bendraukite ar panašiai, tol kol jūs galite bendrauti; bet kai jie nori pakeisti mitybą, žinote, balandis negali valgyti kartu su grifu.

365. Broli Branhamai, ar galėtumėte paaiškinti Morkaus 13:27? Taip pat, broli Branhamai, kaip dėl tų žmonių Apreiškimo 20:7 ir 9, kas . . . kurie kariauja prieš šventuosius? Iš kur jie atsiranda? Ar bus perkelti, kaip buvo su Nojais šeima?

²⁶¹ Apreiškimo 13 ar . . . Ne. Morkaus 13:27, broli Nevilai. Apreiškimo 20. Jūs turite savo Bibliją, broli Capps? Apreiškimo

20, ir tai atrodo 7 ir 9. Aš manau, kad aš, kol jie atverčia . . . Štai, jis turi tai tiesiai čia. Apreiškimo, kas dabar tai buvo? Morkaus 13:27, 13:27.

Ir tuomet jis pasiųs savo angelus ir . . . surinks savo išrinktuosius iš keturių vėjų, ir . . . ir nuo tolimiausių žemės pakraščių iki . . . iki tolimiausių dangaus pakraščių.

. . . tolimiausių žemės pakraščių iki tolimiausių dangaus pakraščių.

262 Tai kalbama apie prisikėlimą, perkėlimą, pakilimą. Jis pasiųs Savo angelus, kad surinktų. Ar kada susimąstėte, kas yra tie angelai? Hm? Pasiuntiniai. Jis surinks juos kartu, suburs juos kartu (suprantate?), atves juos, suriš juos kartu, nuo tolimiausių žemės pakraščių iki tolimiausių Dangaus pakraščių, Žodis, kuris buvo - buvo apreikštas žemėje. Suprantate? Supratote tai? Žodis buvo ištartas; čia Jis yra apreikštas. Suprantate? Gerai, broli Capps. Pažiūrėkime.

Ir kai tūkstantis metų pasibaigs, šėtonas buvo . . . išleistas iš savo kalėjimo,

263 Gerai. Aš ką tik paaiškinau tai, ar ne, kaip jis bus išleistas iš savo kalėjimo pasibaigus tūkstančiui metų?

Gerai, aš čia turiu dar vieną. Tik minutėlę.

366. Broli Branhamai, ar tai buvo iš Dievo, ar tai buvo mano paties darbai, kai visa tai įvyko, kai (g-u- . . .) gundė . . . ? Ar tai buvo . . . ? (Pažiūrėkite, ar galėsite tai suprasti. Parašyta gera rašysena, bet mano išsilavinimas prastas. Kas ten sakoma? . . . ? . . . Aš—aš nemanau, kad galiu į tai atsakyti. Brolis Capps ar aš negaliu įskaityti . . . Pasakyti.) **Ar tai buvo . . . ?** (Nebent tai—tai buvo . . . jei tai buvo seselė. Kažkas apie slaugą.) **Ar tai buvo iš Dievo, kai aš nustojau slaugyti, ar tai buvo mano kaltė?**

264 Aš nežinočiau. Verčiau susitiksiu asmeniniame pokalbyje. Suprantate?

Taigi, slauga yra teisėtas dalykas, kaip ir medicinos seselė. Sakyčiau . . . Taigi, asmuo niekada . . . Aš neatmečiau jo, nesakau, kad neatsakysiu į jį, kadangi šiai moteriai tai reiškia tiek pat daug, kiek ir jūsų klausimas jums ar mano klausimas man. Suprantate? Bet dabar, jeigu tai—jeigu tai seselė, jūs tiesiog liaukitės užsiiminėti slauga, nes jūs manote, kad neturėtumėte dirbti . . . Na, aš manau, kad slauga turėtų būti labiau panaši į gailėstingumą. Suprantate? Jūs turėtumėte galvoti, kad darote kažką, panašiai kaip gydytojas.

265 Gydytojas, kuris yra geras gydytojas, mes padedame žmogui nepriklausomai nuo to, ar jis turi pinigų, ar ne, tikras gydytojas. Suprantate? Ir aš manau, kad tarnautojas, bet kuris, mūsų

tarnavimas turėtų būti vienas kitam, tiesiog padaryti gyvenimą šiek tiek geresnį vienas kitam.

²⁶⁶ Aš. . . Kai jie man pasakė, kad aš turiu paimti šimtą dolerių per savaitę iš šios bažnyčios kaip atlyginimą, na, tai vos—vos nenužudė mane. Taigi. . . Ponia Vilson, aš žinau, ir tikriausiai jos sūnus, ir jie sėdi čia, atsimenu, kaip prieš daugelį metų, aš pamokslavau čia septyniolika metų ir niekada gyvenime nepaėmiau nė cento. Visus pinigus, viską, ką aš galėjau uždirbti, atiduodavau tam. Suprantate? Ir kai jie man pasakė, kad turiu juos paimti, kad galėčiau dalyvauti tuose susirinkimuose, tai mane tiesiog žlugdė. Suprantate? Žinoma, aš tikiu, kad viskas gerai, bet tiesiog man (suprantate?), aš nieko nenoriu, jokių pinigų, vienintelis dalykas, kurio aš noriu, tai—tai jūsų—jūsų draugystės ir Dievo palankumo mums.

²⁶⁷ Aš—aš myliu jus (suprantate?), aš myliu jus ir noriu, kad jūs būtumėte teisingi; ir aš pats noriu būti teisingas. Ir aš—aš noriu, kad jūs tikėtumėte manimi; aš tikiu jums. Ir jeigu jūs ateinate pas mane su klausimu, aš noriu būti sąžiningas su jums. Ir jeigu aš—aš kalbu jums Viešpaties Vardu, aš noriu, kad jūs darytumėte būtent tai, ką jums pasakiau. Nenukrypkite nuo to nė trupučio, tuomet, aš manau, mes gerai su tuo susitvarkysime. Suprantate? Ir tuomet, kiti. . .

²⁶⁸ Ir taigi dabar, jei tai slauga. . . Ir aš manau, jeigu jūs savo širdyje esate seselė. . . Ne kiekvienas gali būti medicinos seselė. Seselė - ji yra švelni ir maloni žmonėms, ir, o, aš manau, tikra seselė. . . Jeigu jūs kada nors gulėjote ligoninėje sirgdamas ar dėl ko nors, pamatysite tikrai malonią seselę kuri ateis ir paguldys jus patogiai, ar dar ką nors. . .

²⁶⁹ Man buvo atlikta operacija, kai į mane buvo šauta; man teko vykti į ligoninę. Ten buvo nedidukė seselė, aš vadinau ją „Saldus Agurkėlis“, nes ji visuomet burnoje turėdavo agurką, valgydavo jį. Taip buvo visą laiką. Man buvo tik apie keturiolika metų, ir į mane šovė. Ir ji paprasčiausiai buvo tik mažytis žmogelis, ir ji. . . tos peršautos kojos, beveik abi jos buvo sumaitotos štai taip, ir ji padėjo pagalvę *čia* ir pagalvę *ten*; ir visą tą laiką ji visada man padėdavo. Ir aš visada galvojau (aš buvau tik jaunas vaikinukas),— aš galvojau, kad galėčiau ją vesti, nes ji buvo—ji buvo man tokia maloni ir miela. Na, aš. . . Tai. . . Matote, tai kažką reiškia, (suprantate?) kažką padaryti.

367. Aš norėčiau užduoti klausimą. Numeris pirmas: Ar moteriška pizama. . . (Taigi, palaukite minutėlę; leiskite man tai perskaityti. . .? . . . Ne, viskas gerai.) **Ar moteriška pizama priklauso vyriškiems drabužiams?**

²⁷⁰ Vaikine, nesakykite man, kad jie negali paklausti jūsų kai kurių tiesiog triuškinančių klausimų. Aš nežinau. Aš tiesiog paliksiu tai spręsti jums. Jūs neturėtumėte su ja vaikštinėti prieš žmones; aš—aš žinau tai. Taigi, taip turėtų būti, bet. . . einant

miegoti aš—aš—aš nežinau. Aš taip pat turėsiu atsitraukti ir dėl šio klausimo.

Aš sakiau jums, kad būsiu sąžiningas, jeigu aš nežinosiu. Aš nesiruošiu pateikti savo paties minčių apie tai (gerai), nebent jūs norite išgirsti mano mintį. Jeigu norite, aš jums pasakysiu. Matote?

Taigi, atminkite, tai nėra...tai—tai...Tai—tai gali būti milijoną mylių nuo tiesos. Aš manau, kad gražiai atrodytumėte su naktiniais marškiniu. Bet—bet jeigu jūs—bet jeigu jūs...Bet tai priklauso nuo jūsų. Taigi, aš negaliu—aš negaliu jums to pasakyti, kadangi aš negalėčiau to pagrįsti. Taigi, tai—tai—tai aš, ne Jis, atminkite. Suprantate?

368. Ar yra neteisinga moteriai pakirpti plaukų galiukus?

Aš manau, kad mes ką tik aptarėme tai prieš kelias minutes (matote?), dėl mažųjų...Aš manau, jos vadina juos—juos, nukarusius štai taip...

369. Broli Branhamai, vienoje iš garsajusių apie Septynis Bažnyčios Laikotarpius, jūs minėjote, kad Judas buvo išteisintas, pašventintas. Ar tai buvo tikras... (Šitas geras)...paaiškinkite...išgyvenimas, tikras malonės išgyvenimas, kurį jis gavo? Jūs taip pat paminėjote, kad Judo vardas buvo Gyvenimo Knygoje, ir taigi, mes žinome, kad jis nuėjo į Hadą ir buvo prarastas. Kaip asmuo gali turėti savo vardą Gyvenimo Knygoje ir vis tiek būti prarastas? Arba, kodėl Dievas įrašo asmenų vardus į Gyvenimo Knygą, jeigu Jis žino, kad pabaigoje jie bus prarasti?

²⁷¹ Taigi, tai geras klausimas, ar ne? Dabar, tai būtų geras. Taigi, aš turėsiu pasikliauti Viešpačiu, kad galėčiau į jį atsakyti, kadangi aš tiesiog ieškau, tiksliau, tyrinėju. Pažvelkite! Pirma...mūsų bažnyčiose, aš minėjau, kad Judo vardas buvo įrašytas į Gyvenimo Knygą. Tai tiesa. Mes tai žinome, kadangi Jėzus jiems pasakė, kai išsiuntė juos visus (Mato 10), kad išvarinėtų demonus, pamokslautų Evangeliją, veltui imtų, veltui duotų; ir jie sugrįžo džiūgaudami, nes demonai buvo jiems pavaldūs. Ar ne taip? Ir Jėzus pasakė jiems, ir Jis pasakė jų vardus (kurie tai buvo, kiek buvo jų išsiųsta); ir jie sugrįžo, taip pat ir Judas Iskarijotas, kuris išdavė Jį...Matote? Jie sugrįžo džiūgaudami, nes demonai buvo jiems pavaldūs. Taigi, matote, jų požiūris buvo neteisingas. Suprantate? Jūs neturėtumėte džiaugtis, kad aš turiu jėgą išvaryti demoną. Suprantate? Jūs neturite taip elgtis, jūs turite džiaugtis, kadangi jūs gavote pakankamai malonės, kad būtumėte išgelbėtas. Suprantate, suprantate? Jūs neturėtumėte džiaugtis...Štai kaip žmonės...

²⁷² Paprastai žmonės, kurie turi dovanas, yra tie žmonės, kurie nenori dovanų. Suprantate? Paulius bandė bėgti nuo to dalyko,

taip pat ir Mozė. Didys vadovai, kaip šie, bando bėgti nuo darbo; jie žino, kas jų laukia. Dievas. . .

Suprantate, jeigu jūs paimsite vyruką, kuris visada: „O, Viešpatie, pripildyk mane jėga, ir aš išeisiu ten ir išvarysiu demonus“. Jis niekada to nepadarys. Dievas žino geriau, nei pasitikėti tokiu žmogumi. Suprantate? Jis niekada to nepadarys.

²⁷³ Tai tas vaikinys, kuris nenori su tuo turėti nieko bendra. Jūs suprantate? Štai tokį vaikiną Dievas gali paimti ir išmokyti jį ko nors kada nors. Jūs suprantate?

Taigi tada Judas grįžo džiūgaudamas, visi jie, kad vardai. . . Jis pasakė: „Nesidžiaukite, kad demonai jums paklūsta, bet džiaukitės, kadangi jūsų vardai įrašyti į. . . Gyvenimo Knygoje“. Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį ir taip pat paimsite Danielių. Ka-. . . Suprantate?

Kadangi jūsų vardas yra Gyvenimo Knygoje (nes jis yra Danguje, jūsų vardas pripažintas), tai dar nereikia, kad jūs esate išgelbėtas. Suprantate? Jūs nesate atsivertęs, kol jūs negaunate Šventosios Dvasios. Atminkite tai. Jūs tik potencialiai esate atsivertęs. Suprantate? Jūs ne. . .

²⁷⁴ Jei—jeigu jūs paprašytumėte manęs ažuolo ir aš paduočiau jums gilę, potencialiai jūs turėsite ažuolą, potencialiai, bet jis dar neišaugęs. Štai kodėl aš tikiu saugumu tokiu būdu, kaip aš tikiu.

Jeigu aš—jeigu aš klausiu apie kukurūzų lauką, ir aš matau kukurūzus, maždaug štai tokio aukščio, potencialiai aš turiu kukurūzų lauką. Dar ne tame subrendusiame stovyje, bet kas gali nutikti. Suprantate?

Taigi, jūs esate savo kelyje per išteisinimą ir pašventinimą - į Šventosios Dvasios krikštą. Bet kai jūs iš tikrųjų esate pakrikštytas Šventąja Dvasia - jūs esate Karalystėje. Taigi, jūs klausiate: „Broli Branhamai, ar tai tiesa?“

²⁷⁵ Dabar, aš neturiu laiko, kad—kad pateikti jums Rašto vietą; jūs tiesiog pažiūrėkite, kai grįšite namo, kadangi aš nežinau. . . mano protas. Turiu peržvelgti čia, savo santraukas, kad galėčiau tai paimti. Jėzus pasakė Petru, kuris buvo ir išgelbėtas, ir pašventintas. . . Jis tikėjo Jėzumi, buvo pašventintas. Šventojo Jono 17:17, Jėzus pasakė: „Pašventink juos, Tėve, per Tiesą; Tavo Žodis yra Tiesa“. Jis ir Žodis yra tas pats. Jie buvo pašventinti, potencialiai, per Tiesą, Žodį, Tiesą. Ir tada Jėzus pasakė Judui, ar—ar Petru, tą naktį, kai buvo išduotas, Jis pasakė: „Po to, kai tu atsiversi, tuomet sustiprink savo brolių“, - po to, kai tu atsiversi.

²⁷⁶ Žmogus sekė paskui Jį tris su puse metų ir jo vardas buvo Avinėlio Gyvenimo Knygoje, ir išvarinėjo demonus, ir darė didžius darbus, ir išgydydavo, ir visokios rūšies. . . skelbė Žodį ir visa kita, ir taigi, vis dar nebuvo atsivertęs. Matote. . . Jūs esate vedamas į atsivertimą. Suprantate?

277 Kūdikis, kuris...Kai įvyksta lytinis aktas, tarp kiaušialąstės ir spermatozoido, ar geno...Bet kai jie... Potencialiai, kūdikis yra ten, kai veiksmai atliktas. Tuomet vystosi kūnas, antroji stadija; bet kūdikis turi gimti čia, ir tada jis gauna gyvybės dvelksmą. Tai dar nėra gyvybės dvelksmas. Jūs sakote: „O, jis gyvas!“ Ne, taip nėra! Tai tik trūkčioja mažyčiai nervai, raumenys. Suprantate? Kūdikis negauna gyvybės iki tol, kol jis gimsta. Ir jūs galite šokinėti ir trūkčioti, bet jūs nesate... Suprantate, suprantate? Jūs turite gimti. Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Gerai.

278 Taigi, dabar, jis tuomet pasakė, kad paimti... „Jūs minėjote, kad Judo vardas buvo įrašytas į Gyvenimo Knygą, ir taigi, mes žinome, kad jis nuėjo į Hadą ir buvo prarastas. Kaip tuomet, žmogus gali būti įrašytas į Gyvenimo Knygą ir vis tiek būti prarastas?“ Taigi, leiskite man pasakyti dar vieną nedidelį dalyką čia, šiam brangiam asmeniui.

279 Taigi, atkreipkite dėmesį, Biblijoje pasakyta, kad kai Danielius pamatė... Jis—jis parašė pirmąją Apreiškimo Knygą, Danielius. Ir mes pastebime, kad regėjime jis matė Jį ateinanti pas laikų Senolį, kurio plaukai buvo balti kaip vilna. Kiek iš jūsų prisimena, kai skaitėte tai? Ar jūs atkreipėte dėmesį, kad Jonas Apreiškimo Knygoje priėjo prie to paties, Apreiškimo 1? Ir Jis stovėjo ten; Jo plaukai buvo balti kaip vilna, Jo kojos ir kaip atrodo—Laikų senolis. Laikų Senolis - tai yra neturintis laiko; Amžinasis. Ir Jis atėjo... Dabar žiūrėkite! Ir šventieji atėjo į žemę, ir knygos buvo atverstos, ir buvo atversta dar viena Knyga, kuri buvo Gyvenimo Knyga, viena knyga. Jie atėjo į teismą, ir... Jis atėjo, ir su Juo atėjo dešimt tūkstančių kartų po dešimt tūkstančių. Ar tai tiesa? Patarnavo Jam, Nuotaka, Karalienė ir Karalius...

280 Kas yra jūsų mažoji karalienė namuose? Ji patarnauja jums maistu. Ar ne taip? (Na, jūs jau pavėlavote.) Bet kai ji—kai ji patarnauja jums. Štai kaip Nuotaka patarnauja Kristui, Žodžiui. „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu“. Suprantate? Ji tarnauja Žodžiui Karaliui, išreikšdama Jo pažadėtąjį Žodį tame laikotarpyje, kuriame Ji gyvena. Amen! Ah, aš tada kažką pasakiau, jūs to nesupratote, bet...

281 Atkreipkite dėmesį! O, tai bent! Tai buvo geras klausimas. Suprantate? Tarnaujanti laikotarpyje, Žodis. Dabar atkreipkite dėmesį! Ir Ji atėjo... Jis atėjo, ir dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių atėjo pas Jį; ir prasidėjo teismas, ir knygos buvo atverstos; ir buvo atversta kita knyga, kuri yra Gyvenimo Knyga; ir tuo jie buvo teisiami. Kas buvo tie, kurie atėjo? Nuotaka, kuriai nereikėjo eiti į teismą, Ji yra laisva nuo teismo.

282 Buvo atversta kita knyga, kuri buvo Gyvenimo Knyga, ir tie, kurių vardai buvo įrašyti į Gyvenimo Knygą, turėjo būti teisiami pagal tą Knygą. Ir Judas Iskarijotas išpažino esąs tikintysis, ir

jo vardas buvo įrašytas tarp tų, Gyvenimo Knygoje. Ar ne taip? Jis tvirtino turįs Amžiną Gyvenimą. Ir jo vardas buvo įrašytas į Gyvenimo Knygą. Taigi jis turi . . . Na, jis turi būti teisiamas, kad suprastų, kodėl tada pasmerkė Gyvybės Žodį, parduodamas už trisdešimt sidabrinų. Kai kurie parduoda, kad būtų metodistai, baptistai ar dar kas nors. Pardavė savo vietą Gyvenimo Knygoje. Ir jis teis . . . jis turės . . . stoti ten ir būti teisiamas tuo, tuo Žodžiu. Suprantate? Štai kodėl Judas turėjo tai padaryti. Suprantate? Judas turi ateiti į teismą. Jo vardas buvo Gyvenimo Knygoje, bet tai nereiškia, kad jis yra išgelbėtas. Jis turi stoti prieš teismą.

²⁸³ Mieganti mergelė atsistos tiesiai ten, dėl tų pačių—tų pačių dalykų. Atkreipkite dėmesį, Jėzus pasakė Švento Jono 5:24: „Tas, kas klausosi Mano Žodžio“. Tai tas, kuris gali priimti Jį; ne tas, kuris tiesiog girdi, kaip Jis pamokslaujamas, ir eina toliau, sakydamas: „Nesąmonė“. Suprantate? „Tas, kas priima Mano Žodį, kas klausosi Mano Žodžio ir tiki (ne apsimetinėja, bet tikrai tiki) į Tą, kuris Mane siuntė (kuris buvo Žodis), turi amžinąjį Gyvenimą ir nepateks į teismą; bet turi“ (praeitas laikas) „perėjo iš mirties į Gyvenimą“. Suprantate? Štai ir viskas.

²⁸⁴ Taigi Judo vardas buvo įrašytas į Gyvenimo Knygą (būtent taip), bet jis buvo pasmerktas, nes ką gi jis padarė? Jis pardavė savo pirmgimio teises.

Ezavas gimė šeimoje su Dievo pažadu. Vyresniajam sūnui priklausė pirmgimio teisė. Kiek iš jūsų tai žino? Pagal Dievo pažadą Ezavo vardas buvo įrašytas į knygą dėl pirmgimio teisės (ar ne taip?), bet jis iškeitė tai į laukinių moliūgų ar žirnių košę. Alkanas, kad pripildytų savo pilvą, gautų talonėlį maistui, jis iškeitė savo pirmgimio teisę į maisto talonėlį ir negalėjo rasti vietos atgailai.

²⁸⁵ Tie žvalgai, kurie išėjo su . . . išžvalgyti krašto, atėjo ir net valgė vynuoges, kurias parnešė Jozuė ir Kalebas. Ir vis dėlto, ką jie padarė? Pardavė savo pirmgimio teises.

²⁸⁶ Jėzus pasakė, ar Paulius, kalbėdamas su Kristaus įkvėpimu, Hebrajams 6-ame skyriuje: „Nes neįmanoma tiems, kurie kartą buvo apšviesti ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais, ir paragavo ateinančio pasaulio Jėgos; jeigu jie atkrenta, vėl atnaujinti atgailai, nes jie kryžiuoja sau Dievo Sūnų ir sandoros Kraują, kuriuo jie buvo pašventinti, laikė nešventu dalyku, ir darė tai priešingai malonės darbams. . . “ Tokiam žmogui neįmanoma kada nors sugrįžti.

²⁸⁷ Visi jie, išskyrus Jozuę ir Kalebą, mirė ir žuvo tuose tyrlaukiuose, tačiau jie buvo tikintieji, taigi jų vardai buvo įrašyti į knygas.

²⁸⁸ Ir čia Paulius kalba, kad jei žmogus kada nors prieina iki tokios vietos, kur jis buvo išgelbėtas ir pašventintas (Kraujas pašventina; Hebrajams 13:12 ir 13 sakoma, kad Kraujas

pašventina), ir paskui ateina prie pat Šventosios Dvasios krikšto vartų, ir dėl prestižo ar denominacijos atsisako įeiti į Tai, pasakyta: „Tas žmogus yra prarastas ir niekada nebegali būti išgelbėtas“ (suprantate?); nes jis nepaisė pačios malonės darbu, kur pašaukė jį į tą vietą ir parodė jam tai, ir tuomet apsigrėžia, nueina nuo to. Jis paverčia nieku sandoros Kraują, kuriuo jis buvo nukryžiuotas. . . Kristus buvo nukryžiuotas, kaip nešventas. Kadangi Kraujas, kuris jį išgelbėjo ir išteisino, ir pašventino jį, atveda jį iki Šventosios Dvasios krikšto. Ir tuomet nueina ir palieka tai. . .

²⁸⁹ Taigi, stebėkite šį pavyzdį. Aš užimu daug laiko, bet pažvelkite! Judas Iskarijotas sekė tais pačiais pėdsakais. Jis buvo išteisintas per tikėjimą į Viešpatį Jėzų ir tada priėmė Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją. Jis buvo pašventintas ir buvo duota jėga išvarinėti dvasias; jo vardas įrašytas į Avinėlio Gyvenimo Knygą. Bet kai atėjo Sekminės ir Šventosios Dvasios krikštas, Žodžio pilnatvė – jis parodė savo veidą. Būtent tai, ką padarė Kanaano žvalgai; būtent tai, ką padarė Ezavas.

²⁹⁰ Būtent tai, ką šėtonas padarė su Ieva Edeno sode: „Tikrai, Dievas ne. . .“

Bet ji pasakė: „Dievas pasakė: . . .“

Jis pasakė: „Taip, žinau, kad ten parašyta *taip*; žinau, kad ten parašyta *taip*, bet tikrai. . .“ Matote, visą laiką buvo tas pats dalykas ir tas pats yra šiandien.

²⁹¹ Bažnyčia perėjo per išteisinimą, Martynas Liuteris; per pašventinimą, Veslis. Bet tai, kai ateina Šventosios Dvasios krikšto metas, jie parodo savo veidą; jie nenori su Tuo turėti nieko bendra. Nazariečiai, Šventumo Piligrimai, Dievo Bažnyčia, visi tie ten, kurie tiki pašventinimu, jūs negalite nė pirštu parodyti; tai tiesa. Bet kai ateinama prie ribos, prieinama tiesiai iki tos vietos, kad gauti Šventąją Dvasią naujam gimimui, tuomet ką daro šėtonas? Apeina aplink ir bando tai iškreipti. O, jis. . . padarys viską, kas tik jam yra žinoma ir jo galioje, kad laikytų žmones atokiau nuo to.

²⁹² Jie pateikia iš kitos pusės ir sako: „Jūs turite kalbėti kalbomis. Jūs turite turėti pojūčius. Jūs turite daryti *tai*“. Jums reikia gimti į tai. Tegul niekas jums nesako, kad pašventinimas ir Šventoji Dvasia yra tas pats dalykas, kadangi taip nėra! Tikrai ne!

Paklauskite, kaip tas nazarietis ten gale šūkauja: „Tai ne tas pat“. Matote? Jis žino, kad tame yra skirtumas, kadangi tikrai yra skirtumas. Brolis Capps, puikus mūsų brolis. Suprantate?

²⁹³ Žinoma, nazarėnai. . . Niekas negali pasakyti nė žodžio prieš šiuos puikius religingus žmones; jie tiesiog yra tokie puikūs, kokie tik gali būti. Dievo Bažnyčia, Nazarėnai, Laisvieji Metodistai, tie žmonės yra teisingi, bet kai prieinama prie

Dvasios darbų, jie sako: „O, o, tai šėtonas“. Ir ką jie tada daro? Piktžodžiauja Šventajai Dvasiai. Kai jie tai daro. . .

²⁹⁴ Taigi, kas yra piktžodžiavimas? Tam nėra jokio atleidimo. Teisingai? „Tas, kuris kartą buvo apšviestas, tapo dalininku ir paragavo dangiškųjų dovanų“. Dal-. . .Paragavo—paragavo Dievo pašventinimo: apsivalė nuo cigarečių ir nepadorių moterų, ir visokio štai tokios rūšies gyvenimo. „Ir paragavo dangiškųjų dalykų“. Matant, kad jie prieina iki pat tos ribos, kaip tie žvalgai, kurie valgė dalį iš tų vynuogių. Bet ką jie turėjo padaryti? Jie turėjo sugriauti savo denominaciją, kad pereitų į tai. Suprantate? Sakant. . .Suprantate? „Paragavo dangiškųjų dovanų; matant, kad jie iš naujo kryžiuoja sau Dievo Sūnų; ir sandoros Kraują, kuriuo jie buvo pašventinti, laiko nešventu dalyku“.

²⁹⁵ Pašventinimas - kai jūsų vardas įrašomas į knygą kaip tikinčiojo. Jūsų žodis. . .Jūsų vardas įrašytas Jo Krauju. Suprantate? Pašventinimas tai padaro; ir jūs ateinate, kai Jis jumis pasitikėjo iki šiolei, ir tuomet ateinate. . .Jie sako: „Na, ar Jis žinojo tai?“

²⁹⁶ Taip, Jis žino tai. Jis nuo pradžių žinojo, kad jūs to nepadarysite. Jis žinojo, kad Judas to nepadarys. Jis pažinojo jį nuo pat pradžių; jis buvo pradžuties sūnus. Bet tie dalykai turi išsipildyti. Suprantate? Žodis turi išsipildyti, visa, per provaizdžius ir šešėlius. O, tai bent! Mes galėtume pasilikti tame valandas.

370. Broli Branhamai, kai jūs sakėte pamokslą apie septyniasdešimt bažnyčios savaitių. . .septyniasdešimt savaitių (Atleiskite.) iš Danieliaus, aš manau, jūs paminėjote, kad pilna—pilna paskutinė savaitė ar paskutiniai septyneri metai prasidės tada, kai Nuotaka bus paimta per Paėmimą.

²⁹⁷ Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne! Jūs neteisingai tai supratote (matote?), ne pilnos septynios savaitės. Savaitė prasidėjo, kai Jėzus atėjo į žemę. Jis pasakė: „Mesijas, Kunigaikštis, ateis ir pranašaus, ir septynių savaitių viduryje bus atiduotas mirčiai“. Ir Jėzus pamokslavo lygiai trejus su puse metų, tai - pusę iš septyniasdešimt savaitių, septynių dienų, savaitės—savaitės dienų. Suprantate? Ir dar liko treji su puse metų.

²⁹⁸ Taigi, kai Mozė ir Elijas ateina į žemę, tai Apreiškimo ir Zacharijaus. . .(Broli Coomer, jūsų—jūsų ir sesers Coomer klausimas buvo toks pat.) Taigi, kai jie. . .Kur Zacharijo 4 ir Apreiškimo 11, tie du alyvmedžiai ir taip toliau, kurie yra Mozė ir Elijas, kai jie ateina į žemę, jie pranašauja tūkstantį du šimtus šešiasdešimt keturias dienas. Kas tai yra? Lygiai treji su puse metų. Tai buvo lygiai tas pats dalykas. Ne. . .Suprantate? Kad ir kas yra šis brangus asmuo. Labai, labai gražiai parašyta—parašyta ant popieriaus su religiniu užrašu—linijos čia ir kita, ir tai labai gražu. Ir tai labai puikus klausimas, bet (matote?) jūs

nesupratote to, ką aš pasakiau. Aš niekada nemaniau, kad visos septyniasdešimt savaitių bus čia. Mesijas atiduotas mirčiai. Kiek iš jūsų prisimenate tai, kai buvo pamokslaujama čia? Žinoma! Matote? Septynios savaitės.

371. Nuo tada, atrodo, kad pirmieji treji su puse metų išsipildė Jėzaus tarnavimo (Na, čia jūs supratote tai teisingai.) metu, bet išsireiškimas „savaičių viduryje“, panašu, kad taikomas tik antikristui, sulaužiusiam sandorą su... (Ne, tas antikristas sulaužys sandorą paskutinių trejų su puse metų pabaigoje. Suprantate?) Kaip aš supratau Danieliaus provaizdį, pirmosios šešiasdešimt devynios savaitės baigėsi, kai Jėzus įžengė į Jeruzalę 30 m. po Kristaus, taigi šie trys su puse Jo tarnavimo metų būtų įskaičiuoti į šešiasdešimt devynias savaites; ir pilnos paskutinės savaitės—ir pilna paskutinė savaitė ar septyni metai, dar išsipildys ir prasidės per Paėmimą. Prašau išaiškinkite tai man.

²⁹⁹ Jūs žinote, broli, sese, kas jūs bebūtumėte, kas uždavėte šį klausimą. Labai puiku (suprantate?), bet aš manau, kad jūs šiek tiek susipainiojote tame, ką aš pasakiau. Suprantate? Taigi... Kai Jėzus atėjo į Jeruzalę (būtent taip), tai buvo pabaiga... Suprantate? Jis nuėjo tiesiai ten ir buvo nukryžiuotas. Suprantate? Ir Jis—Jis pranašavo pusę iš septyniasdešimties savaitių, tai yra trys su puse. Taigi, Jis buvo atiduotas mirčiai, ir Jo siela tapo auka. Ir dabar, tada ten ateina... Šiomis paskutinėmis dienomis yra trys su puse metų, kurie dar yra pažadėti žydams. Ir... per šį laiką buvo šventųjų surinkimas Paėmimui, Bažnyčia.

³⁰⁰ Taigi, aš nesiruošiu pereiti per visas jas, broli—broli, sese.

372. Ar galėtumėte paaiškinti Pirmą Korintiečiams, 7 skyrių 1 ir 9 eilutes? (Suraskite tai, broli Nevilai, Pirmas Korintiečiams 7 skyriaus, 1 eilutė, dabar.)

373. Ar kiekvienas tikras tikintysis darys tuos darbus, apie kuriuos kalbėjo Jėzus, kaip nurodyta Švento Jono 14:12 (Ne visai taip. Ne!): gydys ligonius, išvarinės demonus, prikels mirusius (Aš nemanau, kad tai Švento Jono 14, bet viskas gerai. Tai Morkaus 16.), ar—, ar—ar tai bus tik Elijas? Ar tikintysis turi daryti visa tai... iš to... tikrai daryti... kuris tikrai tiki? Ir jeigu jis iš tikro yra tikras tikintysis, ar jis prikels mirusius ir darys didelius stebuklus?

³⁰¹ Taigi, tai tarp tikinčiųjų. Suprantate? Ne kiekvienas žmogus turi tas dovanas, ir nereiškia, kad tai darys tik vienas asmuo; bus grupės žmonių. Kaip, pavyzdžiui, kas jeigu—jeigu mes čia turėtume mergaitę bažnyčioje, ar berniuką, ar ką nors, ką mes labai mylime, ir iš jų išeitų gyvybė. Visa bažnyčia susirinktų kartu ir jie melstųsi ir pasninkautų: „Viešpatie, pasigailėk to vaiko“. Suprantate? Dievas gali jį prikelti.

³⁰² Kiek iš jūsų kada nors skaitėte „*Nikėjos Tėvai*“ ir kitus? Jūs žinote, jie tai darė ankstyvojoje bažnyčioje. Jie visi susirinkdavo, žinote, kartais ir net prikeldavo savo pastorių ir kitus štai taip, jeigu Dievas matydavo, kad reikia tai padaryti; bet jie darė tai.

374. Jeigu Bažnyčia yra išgelbėta, net jeigu ji ir nepatenka į Paėmimą, kaip, aš manau, jūs mokėte, ji turi pereiti per suspaudimą dėl apvalymo. Bet kaip apie tuos, kurie yra mirę, kaip jie bus apvalyti?

³⁰³ Gerai. Tiems, kurie turi tą...Nuotakai nereikia jokio apvalymo; Ji jau yra apvalyta. O tie, kurie ten yra—yra—yra mirę, tie, kurie eina per...Suprantate? Jie niekada nepriėmė Šviesos, kurią priėmė tos bažnyčios štai čia; jie gyveno po tuo savo Išteisinimu, Pašventinimu ir taip toliau panašiai. Jie gyveno pagal Šviesą, kurią jie turėjo, galbūt tam tikra prasme jie kentėjo ir per ką jiems teko pereiti, kai juos persekiojo. Bet taigi, šiuo paėmimo laiku, kaip šis (suprantate?), dabar turės ateiti laikas, kai ši nuotaka (kuri atmeta tą Nuotakos dalį, kuri yra Galvą) turės kentėti, dėl to, kad ji atmetė, nes Evangelija jiems tuo metu nebuvo suprantama, kaip tai yra išaiškinta jums šiandien. Suprantate? Jūs matote ją taip aiškiai. Jūs turėjote visus tuos metus ir pavyzdžius, atidarytus Antspaudus, pateiktus Bažnyčios Laikotarpius ir visa kita. Tai taip aišku, kad jūs negalite to nepastebėti. Suprantate? Ir tuomet, jeigu jūs pilnumoje atmetate tai, belieka tik viena - kentėti dėl to.

³⁰⁴ Ar jūs turite tai, broli Nevilai? Su kuo tai susiję? Aš tik...Geriau jau eisiu, nes darosi per vėlu. Suprantate? Aš... Septyni—septyni, devyni...Pažiūrėkime.

Bet jeigu jie negali susilaikyti, tegul tuokiasi: nes geriau yra tuoktis, negu degti.

³⁰⁵ Gerai. Tai dėl nepadoraus gyvenimo. Vietoje to, kad vyras, vaikas, mergina ar dar kažkas ar kita kai jie sueina kartu ir—ir žino, kad jie turėtų susituokti, eikite ir susituokite. Aš manau, kad jūs—jūs suprantate, ką aš turiu omenyje, ar ne? Suprantate? Negyvenkite to nepadoraus gyvenimo, kadangi tai neteisinga. Jūs suprantate? Tam tikra prasme tai yra jūsų sesuo, kur, jeigu jūs esate krikščionis. Taigi, jei tai pasaulis, tai pasaulis: žmogus žmogui - vilkas. Bet ta mergina, su kuria jūs susitikinėjate, tai taip pat yra jūsų sesuo. Tai bus jūsų—jūsų vaikų, kurie ateis, motina. Negyvenkite netyro gyvenimo su ja, parodykite, kad jūs esate tikras krikščionis džentelmenas. Gyvenkite taip, kaip turėtų gyventi krikščionis džentelmenas. Suprantate? Ir elkitės su ja kaip su savo seserimi, ir kai jūs susituoksite, toliau elkitės su ja tokiu pat būdu.

³⁰⁶ Aš galbūt atsakysiu į tai dabar. Aš netikiu netyru gyvenimu tarp sekmininkų, šventumo žmonių, net jeigu jie yra susituokę. Aš tuo netikiu. Ne, pone! Kai kurie tie nešvankūs dalykai, tai—tai taip siaubinga...Aš turiu čia kartais tuos...Ne ši ryta, ne, aš to

nesakau. Bet aš turiu omenyje, kai būnu Kalifornijoje ir įvairiose panašiose vietose. Aš ten sutinku tarnautojus, kur įžvalgumo metu aš jaučiu taip, tarsi galėčiau juos perversti per savo kelį ir įkristi šiek tiek „Evangelijos protoplazmos skatinamųjų“. Taip, pone! Tai bent, matant vyrą, kuris bandytų paimti savo žmoną, ir nepadoriai, nešvankiai, tai. . . Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje. Manau, kad jums turėtų būti gėda kaip Dievo vyrui, kad. . . Jūs tiesiog būkite vyras; būkite mielas. Gerbkite ją taip, kaip visada ją gerbiate. Nekreipkite dėmesio į tas, kai kurias iš tų ne-. . . knygas apie seksą, ar tas nesąmones tose knygos apie seksą ir dalykus, apie kuriuos jūs skaitote, ir visa kita, ir panašiai. Išmeskite tuos nešvankius dalykus iš galvos.

³⁰⁷ Biblijoje pasakyta, kad nedaleistumėte nė vieno nepadoraus pokalbio jūsų tarpe, kai teigiate, kad esate šventi. Elkitės su ta mažąja ponija taip, tarsi ji būtų jūsų mylimoji. Jeigu jai šešiasdešimt metų, jūs būkite lygiai toks pat. Jūs būkite tas galantiškas vaikiną; atminkite, kad toks ir esate.

Nebandykite nė vieno iš tų naujų dalykų, ir aš žinau, apie ką aš kalbu. . . Ir jūs tiesiog būkite vyras, tikras brolis, tikras krikščionis.

Žinau, kad tai skamba. . . Bet. . . Jūs esate mano vaikai. Aš turiu teisę sakyti jums, ką aš noriu. Jūs suprantate? Jūs esate mano vaikai; gyvenkite teisingai.

³⁰⁸ Ir jūs, moterys, gyvenkite teisingai savo vyro atžvilgiu. Ir jūs, vyrai, gyvenkite teisingai savo. . . savo žmonoms. Būkite tikrai, tikrai malonūs ir gerbkite vienas kitą tiesiog su. . . Ir jūsų—jūsų šeimos santykiai ir taip toliau, tegul tai būna taip pagarbiai, dievobaimingai ir suderintai tarpusavyje ir visa kita, kiek tai galima. Niekada nedarykite spaudimo ir nestumdykite, ir—ir nebūkite nešvankūs ir vulgarūs.

³⁰⁹ Supraskite, pasikalbėkite su savo žmona. Jeigu—jeigu jums būdinga viena prigimtis, o jai - kita, pasikalbėkite apie tai su ja. Jūs—jūs stenkitės padaryti tą patį jam, sese. Ir tokiu pat būdu. . . Supraskite vienas kitą ir būkite—būkite tikri krikščionys, džentelmenas ir tikra krikščionė - dama, ir—ir broliu bei sese vienas kitam. Visada atminkite - jūs esate Dievo vaikai ir jūs esate iš karališkosios Šeimos. Jūs esate karališko kraujo; pasaulyje nėra geresnio kraujo už jūsų. Ir tai tiesa! Ir karališkasis kraujas parodo save. Tai, koks jis yra - jis karališkas. Visi tikintys tu, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taip, pone! Parodykite, kas jūs esate. Aš esu. . . Aš esu. . . Aš esu Karaliaus sūnus, aš esu karaliaus sūnus. Mano žmona yra Karaliaus duktė. Kaip aš elgčiausi su to karaliaus dukra? Kaip ji elgtųsi su to karaliaus sūnumi? Suprantate, ką aš turiu omenyje? Būkite iš tikrųjų tikri.

375. Ar bus Šventosios Dvasios judėjimas, ženklai, stebuklai ir nepaprasti dalykai, kuriuos Nuotaka darys prieš Jai išeinant, ar mes tiesiog laukiame Jo pasirodymo?

³¹⁰ Manau, kad tuo klausimi aš turėsiu ir užbaigti, kadangi aš čia turiu tiek daug, kuriuos reikia atsakyti. Ir jau darosi labai vėlu. Dabar jau dvidešimt minučių iki pirmos, o aš čia galbūt turiu apie trisdešimt ar keturiasdešimt. Aš trumpai atsakysiu į šį klausimą, kiek įmanoma geriau. Aš... tiesiog užtruksiu tris minutes. Aš paimsiu tuos, kai tik galėsiu. Suprantate? Aš nežinau, kada galėsiu į juos atsakyti; padarysiu, ką tiki galėsiu. Ar jums jie patiko? Aš... Man tai taip pat padeda. Suprantate?

Ateiti čia ir paimti juos štai taip, prieš tai net nepažvelgus į juos (jūs suprantate?), jūs gaunate kai kuriuos dalykus, į kuriuos negalite atsakyti, ir—ir aš—aš tikėjau, kad paimsiu... Žinau, kad čia yra vienas apie gyvatės sėklą. Aš labai norėjau jį paimti; norėjau paaiškinti tai. Suprantate? Bet, matyt, aš tiesiog praleidau jį, taigi aš turėsiu... Galbūt Viešpaties nenori, kad tai būtų padaryta tokiu būdu, bet tai buvo apie gyvatės sėklą. Kad kas nors toje garsajuostėje nesakytų: „Na, jis tai padarė, jis aplenkė tai“. Kiek iš jūsų dar pakentės dvi minutes dėl to? A? Gerai.

³¹¹ Dabar palaukite, leiskite man pirma paimti šitą. Pažiūrėkime! „Ar...?“ Ne. Šis klausimas čia yra toks: „Ar Nuotaka darys stebuklus?“ Taip, pone! Tai daroma jau dabar. Teisingai! Matote? Bet neieškokite kažko tokio didingo, ar atverti dangų ar užverti dangų, kad nelytų. Tai dabar keliauja pas žydus. Suprantate? Tai visiškai nesusiję su tuo; tai Mozė ir Elijas žydams, visai ne šiai Bažnyčiai. Perskaitykite pirmuosius tris Apreiškimo skyrius; jūs ten sužinosite, kas yra Bažnyčia. Tai viskas Bažnyčiai. O kai ji sugrižta, su Nuotaka, kai ji sugriš ir... Perskaitykite... Jeigu jūs norite sužinoti apie Bažnyčią, kas Jai priklauso, perskaitykite Apreiškimo pirmus tris skyrius ir tuomet pereikite prie 19-o skyriaus ir pradėkite skaityti nuo ten. Tuomet sužinosite apie Nuotaką. Visa likusi dalis ten - yra pas žydus.

³¹² Taigi, apie gyvatės sėklą. Aš negaliu jo čia surasti, kadangi, matote, jų tiesiog didžiulė krūva. Bet asmuo pasakė: „Jeigu gyvatė—jeigu gyvatės sėkla...“ Suprantate, moteris. „Ji—ji gavo sūnų iš Viešpaties, ji taip pasakė“.

Na, aš manau, kad praėjusį sekmadienį aš paaiškinau, kaip ji gavo jį iš Viešpaties. Jeigu ji apskritai jį gavo, ji gavo jį iš Viešpaties, suprantate, nes turėjo ateiti iš Viešpaties, nes Dievo įstatymas turi, jis—jis paklusta Dievui, tiksliai.

³¹³ Jis paskyrė, kad saulė šviestų, ir saulė šviečia. Jis paskyrė, kad lietus lytų ant teisiųjų ir neteisiųjų; ir lyja. Ir sėklos, pasėtos bet kuriame lauke, nesvarbu, ar jos geros, ar blogos, išaugs; tai sėkla. Ir jeigu sėkla yra pasėta, nepriklausomai nuo... .

Ir vienintelis būdas, kaip ši gyvatė galėjo pasėti sėklą, jis buvo vienintelis gyvūnas artimas žmogui. Nes žmonijos evoliucijoje, kai žmogus... Dievas užveisė žemėje... Ir Jis išaugino paukščius, ir... iš paukščių Jis perėjo prie įvairių dalykų, tuomet šimpanzės, ir iš šimpanzės - gyvatė.

³¹⁴ Taigi, Jis pakeitė tą gyvatę taip (tai reikėjo padaryti), kad suklaidentų šią kartą, kuri bando surasti kaulą, panašų į kokią tai gyvūną, kuris buvo iš dalies žmogus ir iš dalies gyvūnas, kad pasakytų, jog štai kur žmogus... Nuo šimpanzės jie prarado tai; tik tai, kad šimpanzė neturi intelekto. Šimpanzė neturi sielos; ji negali mąstyti. Ji tik turi... Ji—ji gali... Tik—triukšmas, ir ji gali... Arklys - „yh-ha,“ „ho,“, ar kažką panašaus. Šuo, „Ateik čia, Fido, atlik triuką. Peršok!“ Ir stato blokelius ir panašius dalykus, jie tai daro naudodami emocijas, klausą ir panašiai - veiksmu; bet mąstyti ir suprasti jie negali. Jie nežino, kad yra nuogi, jie nežino, kas yra vyriška ir moteriška, kuo jie skiriasi ir panašiai. Jie neturi jokių įstatymų...?... Suprantate? Jie negali to padaryti. Tik žmogus - vienintelis.

Ir arčiausias žmogui buvo gyvatė. Biblijoje sakoma, kad jis buvo gudriausias iš visų lauko žvėrių. Gudriausias, jis—jis—jis beveik turėjo sielą. Jis turėjo vietos sielai, bet ką jis padarė? Jis parsidavė šėtonui, kad apgautų Dievą, pabandė. Kiek iš jūsų vis dar supranta tai?

³¹⁵ Šėtonas, gyvatė, beveik turėjo sielą. Dievas žinojo, kad jie ieškos tų kaulų, ir gyvatėje nėra nė vieno kaulo, panašaus į žmogaus. Jis buvo... Tai jo prakeiksmas. Jis stovėjo ant kojų kaip žmogus.

³¹⁶ Atkreipkite dėmesį, tuomet ta sėkla, kuri buvo arčiausias žmogaus sėklai... Pats šėtonas, dvasia, žinojo, kad tai vienintelė sėkla, kuri galėjo apvaisinti moterį, nes šimpanzė to nepadarys. Jie sumaišė tai ir visa kita; tai nesuveiks. Bet jis žinojo, kad gyvybės užuomazga, kuri buvo šimpanzėje, nepateks į moters kiaušinėlio lauką; bet jis žinojo, kad gyvatės sėkla padarys tai, taigi jis panaudojo gyvatę.

³¹⁷ Ir Adomas niekada nežinojo, kad šis veiksmas gali būti atliktas. Suprantate? Ji buvo sukurta moterimi. Žinoma, ji būtų priėjusi prie to vėliau; bet suprantate, Dievo suverenumas - išreikšti Save kaip Gelbėtoją ir—ir taip toliau, kaip aš paaiškinau tai jau daugelį kartų. Bet šėtonas tai žinojo, nes jis atėjo pas ją šios gyvatės pavidale, kuris buvo žvėris; ir—ir žvėris, atėjo pas ją. Ir ši pastojė pirmiausia nuo šėtono.

³¹⁸ Ir jeigu jūs atkreipsite dėmesį, buvo atlikti tik du lytiniai aktai, o gimė trys vaikai. Ištirinėkite Raštą. Ji pagimdė dvynukus. Vienas iš jų buvo gyvatės sėkla; kitas - buvo Abelio. Ji suviliojo savo vyrą ir pasakė... Suprantate? Tuomet ji parodė savo vyrui, kas tai buvo, ir tada jis taip pat pažino ją, ir ji pagimdė šį vaiką. Ir aš noriu jums... parodyti, jog ji buvo

nėščia, turėdama dvynukus nuo dviejų skirtingų. . . Ji buvo. . . Tai mergelė.

³¹⁹ Jos yra, suprantate, jos yra stiprios. Kaip, kad pažvelkite čia. Abrahamas vedė savo seserį. Na, jeigu šiandien vyras vestų savo seserį, jo vaikai būtų idiotai. Suprantate? Bet žmogus. . . Ir štai Jokūbas. . . ar—ar Izaokas vedė Rebeką, kuri buvo jo pusseserė, jo kraujo pusseserė, kraujo giminaitė, suprantate, Abrahamo brolio vaikas.

³²⁰ Atkreipkite dėmesį, dabar atkreipkite dėmesį į tai, suprantate, tai. . . žmonių rasė buvo labai stipri. Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, visada buvo dvyniai, nuo pat pradžių. Buvo. . . Kainas ir Abelis buvo dvyniai, Ezavas ir Jokūbas buvo dvyniai. Jėzus ir Judas yra iš tos pačios giminės ir tos pačios bažnyčios. Ir. . . Netgi Šventoji Dvasia ir antikristas –dvyniai, „Taip artimi, kad apgautų pačius išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma“. Ar jūs tai supratote? Gerai.

³²¹ Taigi, kad tai įrodyti, aš noriu, kad jūs paimtumėte Judo. . . Aš manau Judo 17-a ar 14-a eilutė ir pasakytumėte. . . Taigi, dabar, atkreipkite dėmesį į tai. Taigi, aš užbaigsiu. Atkreipkite dėmesį. Visa tai užbaigti, kad viskas būtų teisinga, pirmiausia Jis pasakė: „Aš sukelsiu priešišumą tarp tavo sėklos ir gyvatės sėklos“. Suprantate? Taigi, ji neturi sėklos. Todėl, kaip ji gavo šią sėklą – buvo šėtono sėkla. Kainas buvo šėtono sūnus. Ji neturėjo sėklos, taigi ji priėmė ją per lytinius santykius. Ir kai ji tai padarė – jai tai davė Dievo priešas. Ir tuomet, kai Dievas davė jai Sėklą, Tame nebuvo jokio lytinio akto. Ar jūs supratote tai? Vergė ir jos vaikas išvaryti, nes nebus paveldėtojai su laisvąja moterimi ir jos vaiku.

³²² Ir atkreipkite dėmesį, tada jai buvo duota Sėkla, kuri buvo Kristus. Neį jos kiaušinėlis. . . Taigi, protestantai nori tikėti, kad tai buvo mergelės gimęs hemoglobinas, tai buvo sukurtas Dievo Kraujas, kuriame buvo užuomazga, bet sako, kad tai buvo jos kiaušinėlis. Ne, pone! Tas kiaušinėlis negali nusileisti per tą kanalą į gimdą, jeigu nebuvo sukkelto pojūčio. Tuomet jūs pateikiate Dievą, su Dvasia, turintį lytinius santykius su moterimi. Kaip tai galima padaryti? Tiek kiaušinėlis, tiek gemalas buvo pilnumoje sukurti Dievo.

³²³ Ir Jis buvo Dievo Sūnus, o ne Marijos sūnus, nes Jis niekada nevadino jos motina. „Moteriške“, – Jis vadino ją, niekada nevadino motina. Ji nebuvo Jo motina. Jis buvo Dievo Sūnus, ir Dievas yra Vienas. Suprantate?

³²⁴ Taigi, dar vienas dalykas, kad įrodyti tai ir įtvirtinti, kai kas nors ginčysis su jumis, grįžkite čia į Judo Knygą, aš manau tai 17-a eilutė (14-a ar 17-a eilutė), jis sako: „Dabar, Henochas. . .“ Jūs norite, kad aš tai perskaityčiau? Ar dar turite laiko? Te—te. . . ir tada aš paimsiu. . . Tuomet aš žinosiu, kadangi garsajuostė

dabar yra įrašoma, ir mes—mes dabar galime tai supainioti. Leiskite man pažiūrėti, ar tai . . . 14-a eilutė:

. . . Ir Henochas, septintas nuo Adomo, taipogi apie šituos dalykus pranašavo, sakydamas: „Štai ateina Viešpats su juo dešimt tūkstančių savo šventųjų,

325 Dabar grįžkite į Pradžios 5-ą skyrių (manau, kad taip), ir tuomet taip pat į Luko Knygą (norėčiau surasti tai; aš viską čia užsirašiau, jeigu galėčiau rasti tai čia) ir jūs sužinosite, kad genealogijose, niekur Biblijoje . . . Jeigu . . . Pažvelkite! Jeigu Nojus . . . Jeigu Henochas yra septintas nuo Adomo, Biblijoje pasakyta: „Adomas ir tuomet jo sūnus Setas“, nes Kainas nebuvo Adomo sėkla. Ten pasakyta, kad Adomas pagimdė Setą, o Setas pagimdė . . . Jaredą; Jaredas pagimdė, toliau iki pat Henocho; ir Henochas buvo septintas nuo Adomo. Niekur nekalbama apie tai, kad Kainas kada nors buvo paminėtas Dievo genealogijoje.

326 Taigi, tiesiog pažiūrėkite ir sužinokite, ar taip yra, ar ne; suraskite tai. Ir ateina Lukas ir vėl juos išvardija ir užrašo juos pradedant nuo Adomo. Nė karto Kainas niekada nebuvo paminėtas jokiam sąrašui. Ir jeigu Henochas (suprantate?) buvo septintas nuo Adomo, tai kur pasidėjo Kainas? Kadangi Biblijoje tai pasakyta, genealogijoje, kad Adomas susilaukė savo sūnaus Seto. Setas pagimdė Jaredą, ir Jaredas pagimdė *Tą ir ta*, ir taip toliau; ir nė karto Kainas nebuvo paminėtas. Tuomet jis negalėjo būti Adomo sūnus. Taigi jis turėjo būti gyvatės sūnus, ir jis negalėjo būti sūnus be lytinių santykių. Amen! Jeigu ne taip - jis būtų gimęs iš mergelės, tada jis būtų Dievo sūnus. Aš noriu, kad jie vieną kartą išeitų iš to.

327 Taigi, tas pats Dievas, kuris apreiškė tai, yra tas pats Dievas, kuris man pasakė apie jūsų santuoką ir skyrybas. Kai Jis pasako tuos dalykus, mano broli, sese . . . Aš esu jūsų brolis, žmogus. Bet kai Jis tai pasako, ir tai paliečia giliai čia, aš negaliu jums to paaiškinti. Man nereikia stengtis to daryti, kadangi aš negaliu. Bet tai nė karto nesuklydo. Nors aš pats to visiškai nesupratau, negalėjau to suprasti, bet aš tiesiog laikiausi to; ir tada Jis pradeda apreiškšti tai, tuomet aš tiesiog—tai tiesiog pritrenkia mane. Tai buvo tiesiai ten, ir aš to nemačiau. Jūsų—jūsų išsilavinimas yra apeinamas, ir jūsų samprotavimai yra apeinami ir visa kita; taigi ir Kainas buvo apeitas.

Dabar, jeigu mes turėtume laiko grįžti čia, į Pradžios Knygą, ir pradėtume skaityti . . . Pažiūrėkime, ar aš galėčiau tiesiog tai paimti ir surasti čia. Aš nesu tikras ar—ar galėčiau, ar ne. Ponia Vud, ar jūs prisimenate, kai anądien aš jums tai rodžiau? Tiesiog kas . . . Ar tai buvo 5-as skyrius? 5-as, a, aha. Gerai.

Štai yra Adomo genealogijos knyga. Tą dieną, kai Dievas sukūrė žmogų, jis sukūrė . . . jį panašų į Dievą;

Vyriškos ir moteriškos lyties sukūrė jis juos; ir palaimino juos ir pavadino juos vardu Adomas tą dieną, kai jie buvo sukurti.

Ir Adomas pragyveno šimtą metų ir trisdešimt metų ir pagimdė. . . sūnų—ir pagimdė—pagimdė sūnų pagal savo panašumą, ir—ir pagal savo paties atvaizdą; ir jis pavadino jį vardu. . . (Kainas? Ha-ha-ha-ha-ha! Kokių vardu jis pavadino jį? Kur—kur tas pirmgimis, kuris turėjo tas pirmgimio teises? Niekada jo net nepaminėjo. Setas buvo jo sūnus.)

³²⁸ Taigi, mes vėl grįžtame čia ir randame, kur sakoma. . . Ir Ievai buvo duotas sūnus, nes Kainas nužudė Abelį. Dabar atkreipkite dėmesį, kai mes einame toliau. Adomas ir dienos sukur-. . .

Ir Adomas pragyveno šimtą ir trisdešimt metų—pragyveno šimtą ir trisdešimt metų ir pagimdė sūnų—pagimdė sūnų pagal savo panašumą, pagal savo atvaizdą; ir pavadino jį vardu Setas:

Ir—ir Adomo dienų, po to, kai jis. . . pagimdė Setą, buvo aštuoni šimtai ir. . . metų: ir jis pagimdė sūnų bei dukterų:

Ir visų Adomo dienų, kurias jis gyveno, buvo devyni šimtai ir—ir trisdešimt ir. . . metų.: ir jis mirė.

Ir Setas pragyveno. . . šimtą penkeris metus ir pagimdė Eną: . . . (Ir toliau tai tęsiasi, ir jis yra septintas, Henochas yra septintasis nuo Adomo.)

Taigi, aš tiesiog nepamenu, kur tai yra pas Luką. Ar jūs taip pat ir tai pasižymėjote ten, ponias Vud? Ji ir aš. . . Aš rodžiau jai tai anądien. . . Kas pasakytą? [Sesuo Vud kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Aš manau, kad jūs esate teisi, sese Vud. Mes pažymėjome tą jos knygoje, kur mes buvome, ar jos Biblijoje, kur aš rodžiau. Štai čia, taip, genealogijos. Gerai.

³²⁹ Taigi, jeigu mes čia atkreipsime dėmesį. . . Luko 3-ias skyrius, mes turime tą patį dalyką. „. . . kurio sūnūs ir taip toliau. . . ir Nojus, kuris buvo sūnus Lamecho, kuris taip pat buvo iš Matusalos sūnų, kuris taip pat buvo sūnus Henocho, kuris buvo sūnus Jaredo, kuris buvo sūnus Maleleelio, kuris buvo sūnus Kainano, kuris buvo sūnus Eno, kuris buvo sūnus Seto, kuris buvo sūnus Adomo, kuris buvo sūnus Dievo“. Kur yra Kainas? Kur Kainas, pirmgimis? Jam priklauso pirmgimio teisė; iš kur jis atsirado? Jis buvo šėtono sėkla, o ne Dievo. Ir net ne Adomo, kadangi Adomo sūnaus vardas buvo—buvo Setas. Kainas - gyvatės sėkla, užmušė jo pirmąjį sūnų, o tai buvo šešėlis ir provaizdis to, kad gyvatė taip pat užmuša ir kitą jo sūnų - Jėzų. Ir genealogijoje Setas užėmė jo vietą, kas reiškė prisikėlimą, kad Dievo genealogija būtų tęsiama.

330 Aš norėčiau pamatyti, kad kas nors dabar jį ten patalpintų ir pasakytų, jog tai nebuvo gyvatės sėkla. Jis nebuvo pripažintas nei Dievo genealogijose, nei žmonių rasės genealogijose, nei Adomo genealogijoje, nei bet kurioje kitoje iš jų. Ar tai tiesa? Kiek iš jūsų tiki tuo, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Žinoma. Jis nebuvo; jis buvo gyvatės sėkla, o ne Adomo sėkla!

331 Ji sakė, kad tai buvo Adomo sūnus. Jis nebuvo Adomo sūnus. Ji pasakė: „Aš gavau jį iš Dievo“. Ir jį turėjo gauti, nes tai buvo sėkla. Tai buvo sėkla, bet tai buvo gyvatės sėkla. Suprantate?

332 Ir tada Jis turėjo grįžti prie nekalto prasidėjimo, kad apvalytų nuo to lytinio akto, kuris buvo padarytas. Adomas buvo apgyvendintas čia, žemėje, bet jis—jis net nežinojo, kad turi tapti tėvu. Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje. Šėtonas tai žinodamas paėmė Ievą anksčiau nei Adomas. Ir štai kur šiandien slypi visa esmė. Ir, broli, štai kodėl santuoka ir skyrbos, ir visa kita šiandien yra tokioje sumaištyje. Tai labiausiai apgailėtina. Suprantate? Bet aš. . . Dievas padarė kelią, už kurį mes esame dėkingi.

333 Ar jūs mylite Jį? Ar Jis ne nuostabus? Taigi, ar viskas teisinga su gyvatės sėkla? Pagalvojau, kad galbūt kas nors besiklausantis garsajuostės. . . gali manyti, jog aš bijau paliesti tai. Jūs suprantate? Taigi jie pasakytų: „Na, jis du kartus tai aplenkė. Jis tiesiog bijo imtis to“. Mes nesame iš tokių. Tol, kol Viešpats yra tame, viskas gerai.

Žinote ką? Kaip aš ir pasakojau apie erelį, kurį aš stebėjau, kaip jis jaučia savo sparnus, žinote. Aš pagalvojau: „Ar tu manęs nebijai?“ Mano šautuvas buvo paruoštas; aš pasakiau: „Aš galėčiau tave nušauti“. Jis žinojo, kad aš negaliu jo nušauti; buvau per toli nuo to šautuvo. Aš tariau: „Ar tu bijai?“ Jis tik primėrkė savo dideles akis ir pažvelgė į mane. Mažas burundukas tupėjo ten ir šaukė: „Ča, ča, ča, ča, ča, ča; aš suplėšysiu tave į gabalus, suplėšysiu tave į gabalus!“ Jis nekreipė dėmesio į tą burunduką, bet jam atsibodo jo klausytis. Taigi, po kurio laiko jis tiesiog suplasnojo sparnais ir pakilo štai taip, ir tiesiog išskleidė sparnus. Ir jis žinojo, kaip laviruoti tais sparnais, tiesiog pakilo ir dingo iš akiračio. Matote? Aš mačiau, kaip jis tapo kažkuo štai tokiu mažyčiu, tiesiog maža dėmele.

334 Broli Fredai, manau, kad aš jums rodžiau. Aš dabar pastebėjau ten brolių Fredą, kai jis prieš kurį laiką sušuko: „Amen!“ Aš—aš manau, kad rodžiau jums tą vietą ten, viršuje, ir broliui Vud, kur jūs bebūtumėte, ten kalnuose, kur tai įvyko. Aš mačiau tą erelį. Aš. . . Jis buvo priverstas nusileisti per tą audrą, o aš stovėjau už to medžio.

335 Medžiojau briedį (ir užtrukau kurį laiką), ir tai buvo spalio mėnesį, sniegas ir visa kita. Šis brolis čia, buvo ten praėjusį

rudenį su mumis, broliu Džonu ir kitais, tiesiai ant Corral Peak viršūnės, štai kur tai buvo.

³³⁶ Aš stovėjau ten, ir stovėjau už to medžio. Truputį snigo, truputį lijo, ir aš tiesiog stovėjau ten. Tas erelis stovėjo ten, ir jis buvo priverstas nusileisti. Jis užskrido ten, didingas, didelis, panašus į didžiulį milžiną, rudas erelis. Įsitaisė ten ir apsižvalgė, aš pagalvoju: „Na. . .“ Man—man tai buvo tikrai puikus laikas. Aš šaukiau: „Šlovė Viešpačiui! Aleliuja!“ Aš ėjau aplink ir aplink, ir aplink krūmus, štai taip šaukdamas. Aš pažvelgiau ten žemyn; girdėjau, kaip rėkauja tas senas kojotas. Žinote, kaip jie pradedą rėkauti.

³³⁷ Praėjusiais metais ten, kai. . . tiesiog prieš pradėdant lyti, jie pradėdavo rėkauti; tai buvo vilkiukas, žinote. Man tiesiog patinka jų klausytis.

³³⁸ Tuomet aš išgirdau briedį, esantį visai čia pat, sutrimitavo: „Vhy-hoo“. Ir kažkur čia jam atsiliepė patelė. (Sekančią savaitę, po kitos savaitės, aš juos medžiosiu, Viešpačiui leidus.) Taigi, girdint visa tai ten, o, tai tiesiog taip palaiminta būti ten. O, aš— aš tiesiog. . . Tai—tai mano katedra, ten viršuje, kur aš kalbuosi su Juo, o paskui nusileidžiu čia ir kalbuosi su jumis. Suprantate?

³³⁹ Ir ten, viršuje, o, tai taip nuostabu, taip ramina. Tiesiog stovėjau ten, aš pagalvoju, „O, Dieve. . .“ Aš pažvelgiau, tuomet prapliupo lietus, ir amžinai žaliuojantys medžiai pasidengė šerkšnu, ir vaivorykštė nusidriekė nuo Corral Peak viršūnės iki Avių kalno, štai *taip*, skersai į *tą* pusę. Ir aš pagalvoju: „O, Dieve, pažvelk, štai ten. M—hm, – aš pagalvoju, – štai Tu, Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Štai ji leidžiasi žemyn ir čia, ten. Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius, Septyni Bažnyčios Laikotarpiai, Septynios Auksinės Žvakidės. Štai Tu, Dieve, koks nuostabus Tu esi“.

³⁴⁰ Ir aš tiesiog šūkavau, padėjau šautuvą; aš apėjau aplink medį šaukdamas: „Šlovė Dievui! Šlovė Viešpačiui“, – aplink ir aplink medį štai taip. Aš tiesiog smagiai leidau laiką ten, vienas, tik Viešpats ir aš, žinote.

³⁴¹ Ir po kurio laiko tas erelis išlindo iš krūmynų ir pažvelgė į mane. Aš pagalvoju: „Na, tau tai nepatinka?“ Aš pasakiau: „Senoli, aš garbinu tą patį Dievą, kuris sukūrė tave“. Suprantate? Jis tik primerkė savo dideles pilkas akis ir pažvelgė į mane, kai aš štai taip šūkavau.

³⁴² Maža, pušinė voverė (bet kuris, medžiojęs kalnuose, ji—ji yra miško policininkas), ir ji užsoko ten (mažas gyvūnelis, kuris nieko negalėtų padaryti, bet, o, kiek triukšmo)—ir užsoko ten, šokinėjo aukštyn ir žemyn, žinote, „Aja, aja, aja, aja, aja, aja—aja, aja, aja, aja, aja, aja“, – tiesiog toliau štai taip.

³⁴³ Ir tas erelis stebėjo ją; jis pažvelgdavo į mane. Aš pagalvoju: „Tai bent, Viešpatie, kodėl tu mane sustabdei dėl tokio dalyko?“ Suprantate? Aš tariau: „Kadangi, Tu žinai, aš šlovinau Tave.

Tu nori, kad aš kažką išvelgčiau tame erelyje?“ Aš paklausiau: „Ar man stebėti jį ar pušinę voverę?“ Aš stovėjau ir stebėjau juos; pagalvojau: „Aš šiek tiek patyrinėsiu jį“. Aš tariau: „Aš pastebėjau vieną dalyką – jis nebijojo.“ Man tai patinka, nebijo. Jis stovėjo ten, tas didingas didžiulis paukštis; aš pasakiau: „Žinai ką?“ (Mano šautuvas buvo pastatytas prie medžio.) Aš tariau: „Žinai, aš galiu tave nušauti?“ Jis žinojo geriau nei tai; jis žinojo vieną dalyką: aš to nepadarysiu; aš taip juo žavėjausi. Suprantate? Ir štai jis stovėjo ten, nė trupučio nebijojo.

³⁴⁴ Ir aš pagalvojau: „Aš galiu tave nušauti“. Taigi, aš mačiau jį; jis apžvelgė mane štai taip. Ir jis vis pakeldavo savo sparnus, žinote, skrydžiui. Jūs žinote, kaip jie tai daro štai taip, savo sparnais, žinote. Didžiuliai sparnai, maždaug *tokio* ilgio, žinote, ir jis buvo gana stambus. Jis sėdėjo ten, ir aš žvelgiau į jį. (Tai buvo gerokai anksčiau, nei aš sužinojau šiuos dalykus; tai buvo prieš daugelį metų, gal prieš dvidešimt metų.)

³⁴⁵ Ir aš stebėjau jį. Po kurio laiko pamačiau jį; aš pagalvojau: „Ką jis—ką jis . . . Jis nebijo, taigi aš žaviuosi tuo. Bet kas gi tokio dieviško tame sename erelyje?“ Matydamas tą didelį, stambų snapą, kyšantį štai taip ir tas didžiules akis, aš pagalvojau: „Vaikine, jis tikras paukštis“.

³⁴⁶ Taigi, niekas . . . Sakalas, jeigu jis pabandytų sekti paskui jį, jis suirtų. Niekas negali sekti paskui jį. Ne, ne! Tam prireikėtų lėktuvo. Taip, pone! Joks paukštis negali sekti paskui jį, taigi, jis pakyla taip aukštai. Ir dar, jis turi akis; jis taip pat gali matyti iki pat žemės, po to, kai jis pakyla, mato labai toli.

³⁴⁷ Taigi, Jehova sulygino savo pranašus su ereliais (matote?); Jis pakelia juos štai taip. Jie turėjo būti specialiai sukurti. Pažiūrėkime. Iš anksto numatyti, gimę tam tikslui (matote?), kad štai taip būtų pakelti. Ir tada jūs . . . Kokia nauda iš to, kad jūs ten pakiltumėte, jeigu jūs nematote, kur esate? Suprantate? Kokia nauda pakilti ten aukštyn, jeigu jūs nežinote, ką darote? Suprantate, suprantate?

³⁴⁸ Kokia nauda šokinėti aukštyn ir žemyn, šūkauti ir kalbėti kalbomis, jeigu jūs nežinote, kas visa tai yra? Suprantate, suprantate? Jūs turite suprasti, kol jūs esate ten. Suprantate?

³⁴⁹ Taigi, tuomet aš stebėjau jį, žinote, kai jis sklandė aplink. Aš vis . . . Aš tiesiog žavėjausi juo; jis buvo toks nuostabus paukštis. Ir dar, jis tikriausiai suvalgytų dalį mano elnienos ir kita, kurią aš . . . Aš stebėjau jį, ir po kurio laiko pagalvojau: „Jūs žinote, ką—ką jis . . .“

³⁵⁰ Po kurio laiko jis pavargo. Nemanau, kad jis pavargo žiūrėdamas į mane, bet aš manau, kad jis pavargo besiklausydamas tos mažos voverytės, kuri ten tupejo. Jūs žinote, mes daug jų šiandien turime stovykloje. Žinote? Suprantate? „Ča, ča, ča! Stebuklų dienos praėjo! Nėra tokio dalyko kaip Dieviškas išgydymas. Daugiau nebėra tokių dalykų!“

Suprantate? Mažas, nuo žemės negalintis pakilti burundukas, kuris įsitaisė ant to kelmo. „Tu turi priklaustyti *tam*. Mes—mes—mes esame. . .“ Suprantate? Įsitaisęs ten, tiesiog šūkčioja, aukštyn ir žemyn. O, jis virpėjo, jis taip stipriai drebėjo.

³⁵¹ Jis pavargo klausytis viso to, ir jis tiesiog padarė viena didžiulį šuolį, ir tiesiog supurtė tą šaką, ant kurios jis sėdėjo, štai taip. Šaka sudrebėjo, štai taip, ir jis tiesiog nuskrido. Suprantate, jis suplasnojo savo sparnais ir nuskrido pro tą mišką. Ir kai jis tai padarė, aš pastebėjau. Suprantate? Jis nebijojo, nes jis galėjo jausti savo sparnus, kuriuos jam suteikė Dievas. Jis žinojo, kad tie sparnai gali jį pakelti nuo bet kokio pavojaus. Suprantate?

³⁵² Ir taigi, tokiu būdu ir mes norime jausti. Tai yra Žodis, ir Tas, kuris parašė Žodį - yra mano Sparnai. Aš nebijau Žodžio; Jis pravers jus per bet kokią negandą. Tai Kalavijas, kuris prakirs Sau kelią. Niekada dėl to nesijaudinkite. Suprantate?

³⁵³ Aš stebėjau jį tuomet. Jis neplasnojo, jis tik išskleidė savo sparnus. Suprantate? Ir tuomet, kaskart, kai pakildavo vėjas, jis tiesiog pakildavo, kilo vis aukščiau ir aukščiau.

Aš stovėjau ten, sudėjęs savo rankas ir stebėjau jį, kol jis tapo tiesiog maža dėmele, kurios beveik nebegalėjau išžiūrėti. Ir aš pagalvoju: „Dieve, štai ir viskas“. Tai ne bėgti ir prisijungti prie *to*, bėgti ir prisijungti prie *ano*, ir daryti *ta*, *ana* ar *kita*; tai tiesiog išskleisti savo sparnus (suprantate?); žinant kaip išskleisti savo tikėjimo į Dievo Žodį sparnus, ir pakilti nuo visų tų nesąmonių, tuščio triukšmo čia ir tuščio triukšmo ten. Taip! „Dangūs ir žemė praeis, bet Mano Žodis niekada nepraeis“.

³⁵⁴ Dabar, šią popietę aš vėl turiu apie dvidešimt iš jūsų. Taigi, jūs, kurie. . . kurie turite asmeninius pokalbius šiai popietei, na, susiraskite Bilį, kadangi aš manau, jie bandys pradėti šiek tiek anksčiau, kad aš galėčiau juos visus priimti. Jei tik galėsiu, aš noriu priimti kiekviena iš jų, pagal galimybę, kiek tik aš galėsiu. Ir aš padariau tai, ne todėl, kad. . . Bilis to nežinojo, suprantate, bet mano protas šį rytą buvo toks sujauktas po maždaug dvidešimties regėjimų ten, jūs suprantate, kol tai. . . ar kas tai buvo. Tai tiesiog tarsi jus. . . Ir Bilis pasakė: „Kodėl tu neišeini į lauką ir truputį. . . Pailsėk, išeik, ir ten atsakysi į kai kuriuos iš tų klausimų“.

Ir aš pasakiau: „Brolis Nevilas turi savo pamokslą“.

Tariau: „Aš nueisiu ir pasakysiu jam“. Jis nuėjo.

Brolis Nevilas pasakė: „Pirmyn!“ Taigi, tuomet aš pakilau ir atėjau čia. Ir kai kurie iš jų laukia šios popietės. Atsiprašau, kad aš užlaikiau jus čia iki pirmos valandos, bet aš būsiu. . . spėju, kad poryt aš turėsiu išvykti, taigi vėl grįžti į Arizoną.

³⁵⁵ Atminkite, Viešpačiui leidus, sekantį kartą, kai aš sugrįšiu, aš noriu pamokslauti jums apie. . . parodyti jums Rašte santuokos ir skyrybų teisingumą. Tai. . . Ir dabar. . . Ir tuomet,

tiesiog leiskite. . . Išdėstyti tai taip, kaip tai iš tikrųjų yra, tada jūs tai pamatysite. Taigi iki to laiko būkite drąsūs; te Viešpats gausiai jus laimina. Galite atsistoti? [Sesuo pranašauja. Tuščia vieta juostoje—Red.] Šlovė Viešpačiui.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį, (O jūs?)
Nes Jis pirmas pamilo mane,
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

³⁵⁶ Ar jūs mylite Jį? Dabar, paspauskime vienas kitam rankas, kol mes vėl dainuosime.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį,
nes Jis pirmas pamilo mane,
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

³⁵⁷ O, argi tai ne nuostabu? O, tai bent! Bilis norėjo, kad paskelbčiau, jog po palaiminimo jis nori pasakyti jums kai ką, čia esantiems žmonėms, kurie nori asmeninių pokalbių. Jūs suprantate? Jis nori susitikti su jumis, tiesiog kelioms minutėms. Bet aš jaučiu, kad tiesiog dabar pašlovinkime minutėlę. Šie. . . Argi jums nepatinka šlovinti Jį Dvasioje? Aha-a.

Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

³⁵⁸ O, argi tai ne nuostabu? O, aš—aš myliu Jį. Savo širdyje aš myliu Jį, jei aš pažįstu savo širdį. Aš tikiu, kad ir jūs taip pat. Taigi, kartu mes esame Jo vaikai. Mes mylime vienas kitą. Taigi, aš negaliu mylėti Jo nemylėdamas jūsų. Ir jeigu aš sakau, kad myliu Jį, o jūsų nemyliu, Biblijoje pasakyta, kad aš esu melagis. Suprantate? Ir jeigu aš. . . Jeigu jūs norite—jeigu jūs norite mylėti mane ar mylėti mano šeimą. . . Pasirinkimas būtų: kurį aš norėčiau, kad jūs padarytumėte - mylėti mane ar mylėti mano šeimą; jūs mylėkite mano šeimą. Aš norėčiau, kad jūs mylėtumėte Bilį Polą nei mylėtumėte mane. Jeigu tektų tai padaryti, aš norėčiau, kad tai padarytumėte. Aš noriu, kad jūs paklausytumėte manęs, kadangi Bilis ne tarnautojas. Bet aš noriu, kad išklausytumėte manęs, ką aš jums sakau; bet kai. . . jeigu jūs norite ką nors mylėti, tikrai mylėti, jūs sakote: „Ar mylėti jus arba Bilį“, - jūs mylėkite Bilį. Suprantate? Tą patį Dievas jaučia ir mums. Ir mes negalime. . . Tuomet aš žinau, kad jūs negalite mylėti Bilio nemylėdamas manęs, kadangi jis yra mano dalis. Suprantate? Taigi, aš negaliu mylėti Dievo nemylėdamas jūsų, nes jūs esate Dievo dalis. Ir mes mylime vienas kitą. O, aš manau, kad tai taip nuostabu. Argi jūs nemanote, kad dainos yra kažkas gražaus po to, kai mes turime tai, atsakymus į tuos dalykus, kurie mus taip apsuks? Mhm, mhm, o taip tikra.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį,
nes Jis pirmas mane pamilo,
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.
O, jie ateis iš rytų ir . . .

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI LIT64-0830M
(Questions and Answers)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1964 m. rugpjūčio 30 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org